

د حضرت يشعياہ نبی کتاب

۔ ماخذ انبياء

پېژندگلو

د حضرت يشعياہ په دې کتاب کښې د هغوی دپاره يوه سخته دهمکي ده چا چې د خدای پاک پېغام نظرانداز کړو خو دې سره سره د معافی او امید پېغام بيا هم په کښې موجود دے. د يشعياہ اولنی ۳۹ بابونو کښې د يهوداه خلاف د عدالت سخت پېغامونه دی او ورته د توبې او پاکوالی دعوت دے. خلقو په ظاهره د خدای پرستی شکل جوړ کړے وو خو زړونه يې د گناه نه پک وؤ. خدای پاک هغوی له د حضرت يشعياہ په ذریعه خبردارے ورکړو، چې راشی د خپلو گناهونو اقرار وکړی او خپل ځانونه پاک کړی، خو خلقو د هغه پېغام ته غور ونه نیولو. حضرت يشعياہ د هغوی په حقله پېشگوئی وکړه چې طاقتور قوم اسور به په هغوی حمله وکړی او بنديوان به يې بوځی. هغه هم دا امید ورکوی چې يوه ورځ به خلاصونکے هغوی بچ کړی. په آخری ۲۷ بابونو کښې د خدای پاک د معافی، تسلی، او امید ذکر دے کله چې خدای پاک د حضرت يشعياہ په وسیلې خبرې کوی، او ورته د حضرت عیسیٰ مسیح په راتلو کښې د خلاصون او برکت منصوبه څرگندوی. کله چې اسرائیل پستی طرف ته روان وو نو حضرت يشعياہ ورته د اسوریانو

د حملې د خطرې په حقله وفرمائيل خو اسرائيل د هغه
خبرداري نه انكار وكړو او راتلونكي تباهي ته يې هيڅ غور ونه
كړو. هغه ورته خبرداري ورکړو چې د يهوداه د خلقو گناه به
په هغوي د خدائ پاک عدالت راوړي، او هغه ورته دا هم
وفرمائيل چې خدائ پاک قادر مطلق دے او هغه به دوي د
جلاوطني نه د فارس د خورس بادشاه په وسيلې واپس
راوړي. دا کتاب د يوې هستي په حقله خبرې کوي چې ډېر
غمونه به برداشت کړي، هغه به زمونږ د گناهونو په بدل کبني
زخمي کړي شي، او په تاريخ کبني به راشي چې هغه زمونږ
خلاصونکي دے. په آخري بابونو کبني خدائ پاک د يو نوي
تخليق په حقله بنائسته بيان کوي په کوم کبني به چې خدائ
پاک د بادشاه په شان حکمراني کوي، د بدعملو عدالت به
کوي او ابدی امن به قائموي. د حفظ کولو دپاره ۱۰:۴۱ آيت
”پرېرئ مة، زه ستاسو مل يم. زه ستاسو خدائ پاک يم، د
خه نه هم مة وارخطا کېرئ. زه به تاسو مضبوط کړم او
طاقت به درکړم، زه به په خپل زورور بني لاس سره ستاسو
حفاظت کوم.“

اول باب

۱ ﴿۱﴾ په دې کتاب کبني د يهوداه او د يروشلم په حقله هغه
پېغامونه دي کوم چې خدائ پاک د اموص زوي يشعيا
باندې په هغه وخت کبني څرگند کړل کله چې عزياه، يوتام،
احاز او حزقياه د يهوداه بادشاهان ؤو.

٢) مالک خدائ و فرمائيل، ”اے زمکي او آسمانه، زه چي خه وایم نو هغه واورئ. ما چي د کومو بچو پالنه کړي ده او خيال مي ساتلے دے نو هغوي زما خلاف بغاوت کړے دے. ٣) غويے خپل مالک پېژني او خر د خپل مالک اخور پېژني. خو بني اسرائيل خپل مالک نه پېژني، زما خلق د عقل نه خلاص دي.“ ٤) اے گناهگار قوم، تاسو خپلو گناهونو رالاندې کړي يئ. بدعمله نسله، بدکرداره بچو، تاسو خپل مالک خدائ رد کړے دے. کوم چي د بني اسرائيلو مقدس خدائ پاک دے او تاسو د هغه نه مخ اړولے دے. ٥) تاسو خپله سرکشي ولي نه پرېږدئ؟ تاسو غواړئ چي نوره سزا هم درته ملاو شي؟ ستاسو سرونه په زخمونو باندې پت دي او ستاسو زړونه بيمار دي. ٦) د سر نه واخله تر پښو پورې ستاسو په بدن کښي يو خائ هم روغ نشته. تاسو ټول ټکېدلي يئ، زخمی يئ او تخمي درياندې ولاړي دي. نه ستاسو زخمونه صفا کړے شوي دي، او نه ورباندې مرهم پتي شوې ده. ٧) ستاسو ملک شاړ شوے دے، ستاسو ښارونه سوزولے شوي دي. ستاسو په وړاندې د پردی ملک خلق ستاسو پتي لوټ کوي، او هر خه چي ويني هغه تباہ کوي. ٨) صرف صيون لور باقي پاتي ده، لکه چي د انگورو په باغ کښي د خوکيدار جومپري پاتي وي يا د بادرنگو په پتي کښي يو خپر بي اسري وي، او د محاصرې لاندې بي اسري ښار وي. ٩) که مالک خدائ رب الافواج يو څو کسان ژوندي نه وے پرېښے، نو يروشلم به د سدوم او عموره په شان تباہ شوے وو. ١٠) اے يروشلمه، ستا حکمرانان او ستا خلق د سدوم

او د عموره په شان دی. چې مالک خدای درته څه فرمائی نو
 هغې ته غوږ ونیسه او چې خدای پاک درته څه بنودنه کوی
 نو هغې ته توجو وکړه. (۱۱) مالک خدای فرمائی، ”که تاسو
 بې شمېره قربانیانې پېش کړئ نو زما پرې څه؟ زه د بنو
 ځناورو وازگې او د گدوانو د سوزېدونکو قربانو نه پوزې له
 راغلي يم. په دې زه نه خوشحالمېرم چې تاسو ما ته د غویانو،
 گډو او د چپلو وینې پېش کوئ. (۱۲) کله چې تاسو زما
 حضور ته راځئ نو ولې ستاسو خیال دا دې څه چې زه دا
 غواړم چې ستاسو ځناور دې زما په دربار کېنې گړځي؟ (۱۳)
 تاسو چې ما له کومې نذرانې راوړئ دا بې فائدي دي. تاسو
 چې د خوشبویي کومې مصالحې سوزوئ نو د هغې نه زه
 نفرت کوم. زه ستاسو د نوې میاشتي اخترونه، ستاسو د
 سبت ورځې او ستاسو مذهبي اجتماعگانې نه شم برداشت
 کولې، دا هر څه ستاسو د گناهونو په وجه خراب شوی دی.
 (۱۴) ستاسو د نوې میاشتي د اخترونو او ستاسو د مقدسو
 ورځو نه زه نفرت کوم، دا په ما باندې یو بوج جوړ شوی
 دې او د دې برداشت کولو نه زه تنگ راغلي يم. (۱۵) کله
 چې تاسو د دعا دپاره لاسونه پورته کړئ، نو زه به ستاسو نه
 مخ واړوم. تاسو چې هر څومره دعاگانې وکړئ، نو زه به یې
 نه قبلوم، ځکه چې ستاسو لاسونه په وینو رنگ دی. (۱۶) اول
 ولامبې او خپل ځان صفا کړئ. خپلې بد عملې زما د سترگو
 نه لرې کړئ. او، نور بد عمل مه کوئ، (۱۷) نېکي کول زده
 کړئ. او گورئ چې انصاف کیږي، د چا سره چې ظلم
 شوی وی د هغوی مدد کوئ، یتیمانانو له خپل حقونه
 ورکوئ او د کونډو د حق دفاع کوئ.“ (۱۸) مالک خدای
 فرمائی، ”راځئ چې اوس دا مسئله حل کړو. اگر چې ستاسو

گناهونو تاسو تک سره داغی کړی یی، خو زه به تاسو صفا
 کړم او لکه د واورې په شان به مو سپین کړم، اگر چې
 ستاسو داغونه تک سره دی، خو تاسو به د وړې په شان تک
 سپین شی. ﴿١٩﴾ خو که تاسو خپلې رضا سره تابعدار یی، نو
 چې زمکه کوم بڼه څیزونه پیدا کوی، هغه به تاسو خورئ.
 ﴿٢٠﴾ خو که تاسو انکار او سرکشی کوئ، نو د توري لاندې به
 گېر شی او مړه به شی. دا د مالک خدای د خولې کلام
 دی.

د گناه نه پک ښار

﴿٢١﴾ هغه ښار چې په یو وخت کېږي وفادار وو اوس د
 کنجرې په شان شوې دی. په یوه زمانه کېږي دا د صداقت
 او انصاف نه پک وو، خو اوس په کېږي صرف قاتلان پاتې
 دی. ﴿٢٢﴾ اې یروشلمه، ستا خالص سپین زر اوس د ملاوت
 نه پک دی، او ستا بهترینو میو کېږي اویه گډې شوې دی.
 ﴿٢٣﴾ ستا مشران باغیان شوی دی او د غلو ملگری شوی
 دی، هغوی هر وخت تحفې او رشوتونه اخلي. هغوی په
 عدالت کېږي هیڅکله د یتیمانانو دفاع نه کوی او نه هغوی ته
 د کونډو فریاد را رسی. ﴿٢٤﴾ نو هغې ته غوږ ونیسئ څه چې
 مالک خدای رب الافواج، د بنی اسرائیلو خدای تعالی
 فرمائی، ”زه به خپلو دشمنانو نه انتقام واخلم، او مخالفینو نه
 به بدل واخلم. ﴿٢٥﴾ زه به ستاسو خلاف خپل طاقت استعمال
 کړم. زه به تاسو داسې صفا کړم لکه څنگه چې اوسپنه په
 اور کېږي صفا کېږي او زه به ستاسو نه ټول ملاوت لرې
 کړم. ﴿٢٦﴾ زه به تا له هغه شان قاضیان او مشیران درکړم

لکه څنگه چې دې پخوا لرل. نو بيا به يروشلم د صادقانو او وفادارو خلقو بشار وبللې شي.“ (٢٧) مالک خدائى به انصاف سره يروشلم بيا آباد کړي او چې څوک هلته توبه وباسي هغه به بچ کړي. (٢٨) خو مالک خدائى به هغه هر يو کس ريزې ريزې کړي څوک چې گناه کوي او د هغه خلاف بغاوت کوي، او څوک چې مالک خدائى ته شا کړي نو هغه به تباه شي. (٢٩) د څپرې د مقدسو ونو عبادت سره به چې تاسو خوشحالېدئ نو د هغې په وجه به تاسو وشرمېږئ، او کوم باغونه چې تاسو د بُت پرستي دپاره غوره کړي دي نو د هغې په وجه به تاسو وشرمېږئ. (٣٠) تاسو به د څپرې د داسې ونې په شان يئ چې پانې يې اوچې شوي وي او د يو داسې باغ په شان به يئ چې هيڅ اوبه په کبني نه وي. (٣١) نو هغه تکړه سړي به لکه د بوسو په شان وي او د هغوى بد عملونه به د اور د بڅرکي په شان وي. دواړه به يو ځاى داسې اور واخلي چې هيڅ څوک به يې مړ کولې نه شي.

يروشلیم به د ابدی امن مرکز وی

٢ (١) دا هغه پېغام دے چې خدائى پاک د اموص زوى يشعياہ باندې د يهوداه او يروشلم په حقله نازل کړو. (٢) په راتلونکي وخت کبني، په کوم غره باندې چې د مالک خدائى کور جوړ دے، هغه به د ټولو نه اوچت غر وي، د غرونو په ټولو غونډو باندې به دا د برج په شان اوچت وي. او ټول قومونه به د سېلاب په شان ور روان وي، (٣) او د ډېرو قومونو خلق به راشي او وبه وائي، ”راځئ چې د مالک خدائى

غر ته وخبڙو، او چي د بني اسرائيلو د خدائِ پاڪ ڪور ته لار
 شو، هلته به هغه مونڙ ته خپلي لاري وٺائي، او مونڙ به د هغه
 په لارو ڄو. " ڇڪه چي د صيون نه به د هغه تعليمات راوڃي،
 او د هغه ڪلام به د يروشلم نه راڃي. (۴) مالڪ خدائِ به د
 قومونو انصاف وڪري او د هغويءَ په مينځ ڪبني به لانجي
 هوارې ڪري. هغويءَ به د خپلو ٿورو نه د يوې خولي جوڙي
 ڪري او د خپلو ٺٺو نه به د بوٽو قينچياني جوڙي ڪري.
 قومونه به هيڄڪله بيا جنگ له لار نه شي، او نه به بيا دويءَ د
 جنگ تربيت حاصلوي. (۵) نو اے د يعقوب اولاده، راڃي
 چي مونڙ د مالڪ خدائِ په رٺا ڪبني ڳرڄو. (۶) اے مالڪه
 خدائيه، تا خپل خلق، د يعقوب اولاد رد ڪري ڏي. ڇڪه چي
 هغويءَ خپل ملڪ د نمرخاتهءَ د طرف د جادوگري نه پڪ
 ڪري ڏي. د فلسطينو په شان هغويءَ هم فالڱرو له ڃي او د
 بل ملڪ خلقو سره غاره غتي اوسيري. (۷) د هغويءَ ملڪ د
 سپينو زرو او سرو زرو نه پڪ ڏي او د هغويءَ خزاني نه
 ختميري. د هغويءَ ملڪ د آسونو نه پڪ ڏي او د هغويءَ
 جنگي گاڏي بي شمېره ڏي. (۸) د هغويءَ ملڪ د بتانو نه پڪ
 ڏي او هغويءَ داسي څيزونو ته سجدې لڳوي چي هغويءَ په
 خپلو لاسونو جوڙي ڪري ڏي. (۹) نو په ڏي وجهه به هغويءَ
 بي عزته او سپڪ شي. اے مالڪه خدائيه، هغويءَ مءَ معاف ڪوه.
 (۱۰) په غارونو ڪبني ورننوڃي او د مالڪ خدائِ د ڀيري نه او
 د هغه د شان او شوڪت نه ڄان په خاورو ڪبني پٽ ڪري.
 (۱۱) د انسان مغروره سترگي به ٽيٽي ڪري شي او د انسان
 لويءَ به په عاجزي بدله شي. نو په هغه ورځ به صرف د مالڪ
 خدائِ ثناء صفت ڪيري. (۱۲) په هغه ورځ به مالڪ خدائِ
 ربُّ الافواج ٽول طاقتور خلق او هغه هر څوڪ چي مغروره يا

لوئ وى، هغه ٽول به عاجزه ڪري. (۱۳) هغه به د لبنان لوڙ
لوڙ ديار او د بسن د ملڪ د ڇپري ٽولي وٺي تباه ڪري. (۱۴)
هغه به اوچت غرونه او د غرونو اوچتي غونڊي هوار ڪري،
(۱۵) هغه به هر يو اوچت برج او د هرې قلعي مضبوط
دبوالونه هوار ڪري. (۱۶) هغه به ٽول لوئ سمندري جهازونه
او ٽولي بنائسته ڪشتي ڊوٻي ڪري. (۱۷) - (۱۸) د انسان غرور به
په عاجزي بدل شي او د انسان لوئي به خاور ۽ اير ۽ شي.
بتان به په مڪمله توڳه ورڪ شي او په هغه ورڻ به صرف د
مالڪ خدائ ثناء صيفت ڪيري. (۱۹) چي ڪله مالڪ خدائ د
دنيا ڀرولو دپاره پاڻي نو خلق به د غرونو په غارونو ڪڀي
پٽيري او په زمڪه ڪڀي به په سوڀو ڪڀي پٽيري، د دې دپاره
چي د مالڪ خدائ د دهشت او جلال نه وٽبستي. (۲۰) ڪله
چي هغه ورڻ راشي، نو هغوي چي ڪوم د سپينو زرو او سرو
زرو بتان جوڙ ڪري وى چي عبادت ڀي وڪري نو هغه به
وغورزوي. او هغوي به منرڪانو او بناپهرڪانو ته پرڀري. (۲۱)
چي ڪله مالڪ خدائ د دنيا ڀرولو دپاره پاڻي نو خلق به د
غرونو په غارونو ڪڀي پٽيري او په زمڪه ڪڀي به په سوڀو
ڪڀي پٽيري، د دې دپاره چي د مالڪ خدائ د دهشت او
جلال نه وٽبستي. (۲۲) په انسان باندې توڪل مءُ ڪوه، د هغوي
ڙوند د يوې لحظي دے او د هغي قدر ڇه دے؟

په يروشلم ڪڀي تباهي

۳ (۱) مالڪ خدائ، ربُ الافواج به د يروشلم او يهوداه نه
هغه هر ڇه لڙي ڪري چي په هغي پورې د خلقو ڙوند تڙلے
دے. هغه به د هغوي نه خوراک او د څښلو اوبه واخلی، (۲)

د هغوی نه به باتوران او فوجیان، قاضیان او پېغمبران،
 فالگران او مشران، ﴿٣﴾ فوجی آفسران، معتبر کسان،
 مشیران، ماهر کاریگران او جادوگران واخلی. ﴿٤﴾ زه به
 هلکان د هغوی مشران جوړ کړم، او ماشومان به په هغوی
 حکومت کوی. ﴿٥﴾ خلق به یو بل سره زیاتے کوی. هر یو
 سرے به په بل سرې او هر یو گاوندی به په بل گاوندی رعب
 اچوی. ځوانان به د خپلو مشرانو بې عزتی کوی او بدکرداره
 خلق به د عزتمندو بې عزتی کوی. ﴿٦﴾ په هغه وخت کبني به
 یو کس خپل ورور ته ووائی، ”تر اوسه پورې تا سره څادر
 شته نو په دې وجه راشه او زمونږ مشر جوړ شه. او د
 کنډراتو د دې پیری نمه واری اوچته کړه.“ ﴿٧﴾ خو هغه به
 ورته په جواب کبني وائی، ”نه، زه ستاسو علاج نه شم
 کولے. نه ما سره خوراک شته او نه ما څادر شته. ما د
 عوامو مشر مه جوړوئ.“ ﴿٨﴾ بې شکه چې یروشلم په لږزان
 دے. او په یهوداه زوال راغله دے. هغوی چې هر څه وائی
 او کوم عمل کوی هغه د مالک خدای خلاف دے، هغوی په
 جار بار د مالک خدای خلاف بغاوت کوی. ﴿٩﴾ د هغوی
 مخونو نه د هغوی ملامتیا څرگنده ده. هغوی د سدوم د خلقو
 په شان په جار بار گناه کړې ده. په هغوی افسوس. هغوی په
 خپله تباھی په ځان باندې راوستلې ده. ﴿١٠﴾ صادقانو له
 خوشخبری ورکړه چې هغوی بختور دی، ځکه چې هغوی به
 د خپلو اعمالو د بني مېوې نه خوند واخلی. ﴿١١﴾ خو بدعمله
 خلق تباہ دی، هغوی چې د نورو خلقو سره څه سلوک کړے
 وی نو هم هغه شان عمل به د هغوی سره هم وشي. ﴿١٢﴾
 ځوانان زما د خلقو سره زیاتے کوی، او بنځي په هغوی
 باندې حکومت کوی. اے زما خلقو، خپلو مشرانو تاسو په

غلطه لار باندې روان کړی یی، او هغوی ستاسو لارې ستاسو نه گډې وپې کړې دی.

د مالک خدای د خپلو خلقو عدالت کول

۱۳) مالک خدای په خپل عدالت کښې تیار دے، او د خلقو د عدالت دپاره ولاړ دے. ۱۴) مالک خدای د خپلو خلقو آفسران او مشران راوولی چې د هغوی عدالت وکړی. د هغوی خلاف د مالک خدای دا اعتراض دے، ”تاسو زما د انگورو باغ تباہ کړے دے او د غریبانانو نه لوټ کړے شوے مال ستاسو په کورونو کښې دے. ۱۵) تاسو دا حق نه لرئ چې زما خلقو له رگړه ورکړئ او د غریبانانو پوزې زمکې پورې راکاږئ. ما مالک خدای، رب الافواج دا فرمائیلی دی.“

د یروشلم بنځو دپاره خبردارے

۱۶) مالک خدای فرمائی، ”گورئ، د یروشلم بنځې څومره مغروره دی. هغوی هسکه غاړه نیولې وی او روانې وی. هغوی تل نخرې کوی. هغوی د نازونو او نخر و قدمونه اخلی او پانزبونه شرنګوی. ۱۷) زه به د هغوی په سرونو باندې دانې راوخېژوم او گنجی به یې کړم.“ ۱۸) داسې ورغ راروانه ده چې مالک خدای به د یروشلم د بنځو نه هغه هر څه واخلي په څه چې هغوی ځانونه بنائسته کوی، پانزبونه، هارونه، د سپوږمۍ په شان کالے، ۱۹) والی، بنگړی، نقابونه، ۲۰) لوپټي، گونګروگان، کمربندې، د عطرو بوتلې، تعویذونه، ۲۱) گوتمې، نټکی، ۲۲) بنائسته جامې، چوغې، شالونه، پرسونه، ۲۳) شیشې، د کتان جامې، پړونی او بُرقي. ۲۴) د

عطرو د خوشبو په ځای به د هغوی نه بدبوئی خپژی، د
 کمریند په ځای به هغوی د ځان نه پری تاو کړی وی، د
 بنائسته زلفو لرلو په ځای به هغوی گنجی شی، د قیمتی
 جامو په ځای به هغوی د پات جامې اغوستې وی. د هغوی
 حُسن به په شرم بدل شی. (۲۵) د بنار سپری به په توره وژلے
 شی، ستاسو تکړه سپری او سپاهیان به په جنگ کښې مړه
 شی. (۲۶) د بنار دروازې به ژړا او ماتم کوی او بنار به په
 خپله د هغه بنځې په شان وی چې یواځې پاتې شی او په
 زمکه کښېنی.

۴ (۱) کله چې هغه وخت راشی، نو اووه بنځې به یو سرے
 راوینسی او ورته به ووائی، ”مونږ به په خپله د خپل ځان
 دپاره د جامو او روټی انتظام کوو، خو چې مونږ صرف ستا
 په نوم پورې تړلې یو چې ته زمونږ خاوند یې، او داسې به
 مونږ د شرم نه بچ شو.“

د یروشلم بحال کېدل

(۲) هغه وخت راروان دے چې د مالک خدای ځانگه به د
 هغه ملک هر یو بوتی او ونه لویه او بنائسته کړی. نو چې
 کوم اسرائیلیان ژوندی پاتې وی نو هغوی ټول به خوشحاله
 وی او په هغه فصلونو به فخر کوی چې په هغه ملک کښې
 پیدا کېږی. (۳) هر څوک چې په یروشلم کښې پاتې وی، نو
 خدای پاک به د هغه دپاره ژوند غوره کړے وی نو هغه به
 مقدس گڼلے شی. (۴) مالک خدای به د صیون بنار د
 بنځې گندگی ووينځی، هغه به د یروشلم نه د وینې داغونه د

عدالت روح سره او د اور روح سره صفا کړی. (۵) بیا د
 صیون په غره او په هغه ټولو خلقو چې هلته راغونډ وی، په
 هغوی به مالک خدای د ورځې ورپه وریځ راولپری او د شپې به
 ورباندې لوگې او ځلېدونکې اور راولپری. د خدای پاک
 جلال به هغه ټول بشار پټ کړی او د هغې حفاظت به وکړی.
 (۶) د هغه جلال به په هغه بشار باندې لکه د خېمې په شان
 وی چې د ورځې د گرمۍ نه سورې جوړ کړی او دا به د امن
 ځای وگرځوی او د باران او طوفان نه به یې محفوظ وساتي.

د انگورو د باغ سندره

۵ (۱) راځئ چې زه د خپل محبوب دپاره سندره وایم، دا
 زما د دوست او د هغه د انگورو د باغ سندره ده. زما د
 دوست د انگورو یو باغ وو، چې دا باغ په یوه زرخېزه غونډۍ
 باندې وو. (۲) هغه زمکه وکنستله او د هغې نه یې کانی صفا
 کړل، هغه د بهترینو انگورو بوتې وکړل. او د دې باغ په مینځ
 کښې یې د حفاظت دپاره د څوکیدارۍ یو برج جوړ کړو، هغه
 د انگورو نه د رس ویستلو دپاره د کانی نه لنگری جوړه کړه.
 هغه د بنو انگورو د پخېدو انتظار وکړو، خو چې کله انگور
 پاڅه شول نو هغه ټول تراوه و. (۳) نو اوس، اے د یروشلم
 او د یهوداه اوسېدونکو خلقو، زما او زما د انگورو د باغ په
 مینځ کښې فېصله وکړئ. (۴) داسې څه شته چې ما د دې
 باغ دپاره نه وی کړی؟ نو بیا چې ما د دې باغ نه د خوړو
 انگورو توقع ساتله، نو دې تراوه ولې ونيول؟ (۵) نو زه به
 اوس تاسو ته ووايم، چې زه به د دې خپل باغ سره څه کوم.
 د دې نه گېرچاپېره چې کوم باړ دې هغه به ترې نه اخوا

کرم، د دې د حفاظت دېوالونه به راوغورزوم او ځناور به ورپرېږدم چې وې خوری او د پښو لاندې یې کړی. (۶) زه به د هغې زمکه شاره کړم. نه به یې په بوټو کښې قینچې کيږی او نه به ورته گوډ کيږی، هلته به ازغی او مرکونډی زرغونې شی. زه به ورځې هم منع کړم چې په دې باندې باران نه وروی. (۷) د اسرائیل قوم د مالک خدای رب الافواج د انگورو باغ دے، او د یهوداه خلق د انگورو هغه بوټی دی چې هغه په خوشحالی کړلی دی. د هغه د دوی نه طمع وه چې انصاف به کوی، خو په ځای د دې هغوی ظلمونه کول. هغه ترې نه د صداقت طمع لرله، خو په ځای د دې هغه د ژړا چغې واوږدې.

د بدو عملونو دپاره عدالت

(۸) په تاسو افسوس، تاسو نور نور کورونه او پتی اخلئ. خو په آخر کښې به د نورو خلقو دپاره ځای پاتې نه شی او صرف تاسو به په هغه ملک کښې اوسېږئ. (۹) ما اورېدلی دی چې مالک خدای رب الافواج قسم خوړلے دے چې، ”یقیناً چې د پېرو کورونو نه به کنډرې جوړې شی، او په دې غټو او بنائسته کورونو کښې به هیڅوک نه اوسېږی. (۱۰) په شل جریبه زمکه باندې چې کوم د انگور باغ کړلے شوے وی نو هغه به صرف دوویشتم لیتره مے پیدا کوی. یو سل او شپېته کلو تخم به صرف شپاړس کلو غله پیدا کوی.“ (۱۱) په تاسو افسوس څوک چې سحر وختی پاڅی او په شرابو څښلو باندې شروع وکړی او په مابښام کښې تر ناوخته پورې مے څښی او ځانونه نشه کوی. (۱۲) ستاسو په محفلونو

کبني تاسو سره رباب، بينجو، تمبلونه، شپيلي او مے وي. دا
 خوستاسو په خيال کبني هم نه راځي چې مالک خدائ خه
 کوي. او خه چې هغه کوي نو تاسو د هغي لحاظ نه کوي.
 ۱۳ نو ځکه زما قوم به د خپلي ناپوهي له وجي جلاوطن
 کړي شي. ستاسو مشران به د لوړي نه مړه شي او ستاسو
 عوام به د تندي نه مړه شي. ۱۴ تورو خاورو هغوي ته خپله
 خوله کولو نيولې ده دپاره د دې چې د يروشلم غټ خلق او
 عوام، مست او شور جوړونکي خلق به ژوندي تېر کړي. ۱۵
 هر يو کس به سپک کړي شي او څوک چې مغرور وي نو
 هغوي ټول به عاجزان کړي شي. ۱۶ خو مالک خدائ رب
 الافواج د خپلي لويي اظهار د هغه کار په کولو سره کوي چې
 کوم د انصاف وي او د خدائ پاک راستي به د هغه د
 پاکوالي څرگندونه کوي. ۱۷ د بنار په کنډرو کبني به
 گډوري وابنه خوري او د چپلو بچو ته به په کبني د څرن
 زمکه ملاوېږي. ۱۸ په تاسو افسوس څوک چې د شگي مزي
 پورې خپل گناهونه راکاري، او څوک چې د غويانو د گاپي
 په شان خپله بدعمني ځان پسې راکاري. ۱۹ تاسو وايي،
 ”مالک خدائ دې زر زر خپل کار وکړي چې مونږ دا وگورو.
 او چې د بني اسرائيلو مقدس ذات کومه منصوبه جوړه کړي
 ده هغه دې زر سر ته ورسوي چې مونږ ته د هغي پته ولگي.“
 ۲۰ په تاسو افسوس دے. تاسو بدو ته بڼه وايي او بنو ته بد
 وايي. تاسو تياره نه رڼا جوړوي او د رڼا نه تياره جوړوي.
 کوم څيز چې تريخ وي نو د هغي نه خوږ جوړوي او چې کوم
 خوږ وي نو د هغي نه تريخ جوړوي. ۲۱ په تاسو افسوس
 دے. ستاسو خيال دا وي چې تاسو عقلمند يي او خپل ځان
 ډېر زيات هوښيار گڼي. ۲۲ په تاسو افسوس دے. د ميو په

څښلو کښې خو تاسو ډېر تکړه یئ. او د شرابو په گډولو

کښې تاسو ښه ځوانی ښایئ. (۲۳) خو د رشوت په وجه تاسو

مجرمان آزادوئ او د بې گناه خلقو حقونه خورئ. (۲۴) نو

اوس، لکه څنگه چې حسنی او اوچ وابښه تپسیری او په اور

کښې ایرې کیری، نو داسې ستاسو جرړې به ورستی شی او

ستاسو غوټې به اوچې شی او هوا به یې یوسی. دا ځکه چې

تاسو د مالک خدای د رب الافواج شریعت رد کړې دے، او

د بنی اسرائیلو د مقدس ذات حکم ته مو سپک کتلی دی. (۲۵)

نو ځکه مالک خدای خپلو خلقو ته سخت په قهر دے او

خپل لاس یې اوچت کړې دے چې هغوئ له سزا ورکړی.

غرونه به وخوځیری او چې څوک مړه شی نو د هغوئ لاشونه

به په کوڅو کښې د گند په شان پاتې شی. خو د مالک خدای

غصه به بیا هم نه وی سره شوې او هغه به د سزا دپاره لاس

اوچت کړې وی. (۲۶) هغه به یو لرې قوم ته د راغوبستلو

دپاره اشاره وکړی. هغه هغوئ ته شپیلے ووهی چې د دنیا د

لرې سر نه راشی. او هغوئ زر زر او په منډه منډه راشی.

(۲۷) د هغوئ یو کس به هم نه سترې کیری، او نه به تیندکونه

خوری. نه به هغوئ د خوب دپاره ودریږی او نه د آرام دپاره.

نه به هغوئ ملابند سپری او نه به هغوئ د خپل پېزار تسمې

پرانیزی. (۲۸) د هغوئ غشی به تېره وی او د هغوئ لیندې به

د ویشتلو دپاره تیارې وی. د هغوئ د آسونو د نالونو نه به

بڅرکی الوخی او د هغوئ د جنگی گاپو پایې به د هوا په شان

تاویري. (۲۹) هغوئ د ازمو په شان غرمبیری، د داسې

ازمو په شان غرمبیری چې ښه په ځوانی کښې وی. هغوئ

غرمبار سره خپل ښکار راوینسی او یو خوا ته یې وړی او

هیڅ څوک هم نه وی چې یې ترېنه خلاص کړی. (۳۰) په دغه

ورخ به هغوى په خپل دشمن باندې وغرمبېږي داسې لکه چې د سمندر چې شور کوي. که څوک هغه ملک ته وگوري نو صرف تيارې او مصيبتونه به ورته ښکاري. او د وريځې د خورېدو په وجه به رڼا په تيارې بدله شي.

د خدای پاک حضرت یسعیاہ راغوبستل

۶ (۱) په کوم کال چې عزیزه بادشاه مړ شو، نو ما مالک خدای ولیدو چې په اوچت او د لوئې مرتبې په تخت ناست وو. او د هغه د چوغې لمن سره د هغه کور پک شو. (۲) د هغه نه گېرچاپېره بلېدونکې مخلوق ولاړ وو او د هر یو شپږ شپږ وزر وو. دې هر یو خپل مخ په دوو وزرو باندې پټ کړې وو، په دوو وزرو باندې یې پښې پټې کړې وې او د دوو وزرو نه یې د الوتلو کار اخستلو. (۳) هغوى یو بل ته نعرې وهلې، "مقدس، مقدس. مالک خدای رب الافواج مقدس دے. د هغه د جلال نه دنیا پکه ده." (۴) د هغوى د آوازونو شور د خدای پاک د کور چوکاټونه ولړزول او د مالک خدای کور د لورې نه پک شو. (۵) نو ما وویل، "په ما افسوس، زه تباہ شوم، ځکه چې زما شونډې په گناه ککړې دی، او د کومو خلقو سره چې زه اوسېرم د هغوى شونډې هم گنده دی. خو بیا هم ما په خپلو سترگو هغه بادشاه لیدلے دے چې هغه مالک خدای رب الافواج دے." (۶) نو بیا د هغه بلېدونکې مخلوق نه یو زما طرف ته راووتلو. هغه یوه بله سکروټه راروانه کړې وه، هغه دا د قربان گاه نه د یوې چمتې سره راخستې وه. (۷) هغه زما شونډو له بله سکروټه

ورورله او وې فرمائيل، ”دا سڪروٽه ستا د شونډو سره

لگېدلې ده، نو په دې وجه ستا قصور ختم شو او ستا

گناهونه معاف شول.“ (۸) بيا ما د مالک خدائ آواز

واورېدو چې وې فرمائيل، ”زه څوک ولېرم؟ زمونږ د طرف

نه به څوک ځي؟“ نو ما ورته په جواب کښې وويل، ”زه

حاضر يم. ما ولېره.“ (۹) نو هغه ما ته وفرمائيل چې، ”لاړ

شه او دې قوم ته دا پېغام ورسوه، ”هر څومره که تاسو

واورئ خو تاسو به پرې پوهه نه شي، هر څومره که ورته

گورئ نو تاسو به پرې پوهېږئ نه.“ (۱۰) د هغوی زړونه

سخت کړه، د هغوی غوږونه کانه کړه او د هغوی سترگې

ړندې کړه، داسې نه وې چې هغوی په خپلو سترگو وگوري

او په خپلو غوږونو واورې او خپلو زړونو کښې پوهه شي او

زما طرف ته شفا دپاره راتاو شي.“ (۱۱) ما ترې نه تپوس

وکړو، ”اے مالک خدایه، دا به تر کومې پورې وې؟“ هغه راته

وفرمائيل، ”دا به تر هغې پورې وې چې ښارونه يې تباہ او

خوشی شي او چې د کورونو نه يې خلق ختم شي او زمکه يې

شاړه شي.“ (۱۲) تر هغې چې مالک خدائ هغوی تر لرې لرې

پورې وزغلوې او ټول ملک يې خوشې پاتې شي.“ (۱۳) که په

هغه ملک کښې صرف لسمه حصه خلق هم پاتې وې، نو هغه

به بيا وسوزولې شي. هغه به د څېړې د ونې په شان داسې

کت شي چې صرف مونږ يې باقی پاتې شي.“ دا مونږ به يو

مقدس تخم وې.

د احاز بادشاه دپاره يو پېغام

۱) کله چې د عَزِيَاه نمسی او د یوتام زوی احاز بادشاه

په یهوداه باندې بادشاهی کوله، نو د شام بادشاه رضین او د اسرائیل بادشاه د رملیاه زوی فحح په یروشلم باندې حمله وکړه، خو هغوی د دې ښار قبضه کولو کښې ناکامه شول.

۲) کله چې دا خبر د یهوداه بادشاه ته ورسېدو چې د شام فوجیان اسرائیل سره په جنگ کښې ملگری شوی دی، نو

هغه او د هغه ټول خلق دومره زیات ویرېدل او داسې

ولرېدل لکه چې په طوفان کښې ونې خوځېږی. ۳) نو

مالک خدای یسعیا ته وفرمائیل، ”خپل زوی شیاریشوب خان سره روان کړه او احاز بادشاه سره ملاوېدو له لار شه.

ته به هغه سره په هغه سرک باندې ملاو شې چرته چې

دهوبیان جامې وینځی او د هغه نهر لاندې سر سره په کوم

چې د تالاب نه اوبه راکوزېږی. ۴) هغه ته ووايه چې، وینس

اوسه او په قنار شه او نه چې ویرېږی او نه پرېشانه شی. د

رضین بادشاه، شامیانو او د رملیاه د زوی غصه د اور د هغه

دوو لرگو په شان هیڅ هم نه ده چې په مړ کېدو بدل وی. ۵)

شام، سره اسرائیل او د رملیاه زوی ستا خلاف منصوبه

جوړه کړې ده، او وائی، ۶) راځی چې مونږ په یهوداه باندې

حمله وکړو، خلق وپروو او قبضه یې کړو، او بیا به د طابئیل

زوی په تخت باندې کښېنوو. ۷) خو مالک خدای فرمائی

چې، د هغوی منصوبه به ناکامه شی. او دا به نه کېږی. ۸)

ولې چې د شام مشر دمشق دے او د دمشق مشر صرف

رضین دے. او ترڅو چې د اسرائیلو خبره ده، نو هغه به په

پینځو شپېتو کالو کښې ټوټې ټوټې او په مکمل طور تباه شی.

۹) د اسرائیل مشر سامریه دے او د سامریه مشر د رملیاه

زوی دے. که په ایمان قائم پاتې نه شوی، نو یقیناً چې پخپله

به قائم پاتې نه شی. (۱۰) مالک خدای احاز له یو بل پېغام
 ولېرلو، (۱۱) ”د مالک خدای د خپل خدای پاک نه وغواړه
 چې یوه نېسه درته وېشئ. که هغه د آسمان نه پاس وی او که
 د عالم ارواح نه لاندې وی.“ (۱۲) خو احاز ورته انکار وکړو
 او وئیل یې چې، ”نه، نه به زه نېسه غواړم او نه به مالک
 خدای آزمائیم.“ (۱۳) نو په دې خبره یشعیاه ورته وفرمائیل،
 ”اے د داؤد بادشاه اولاده، په کولو غوږونو واورئ. ولې دا
 کافی نه ده چې تاسو د انسان صبر تمام کړئ؟ اوس تاسو
 زما د خدای پاک صبر هم تمامول غواړئ څه؟“ (۱۴) بڼه نو
 بیا گورئ، مالک خدای به په خپله تاسو ته یوه نېسه وېشئ.
 یوه پېغله به اُمیدواره شی او چې زوی یې پیدا شی نو
 ”عمانوایل“ یعنی، ”خدای زمونږ مل دے“ نوم به پرې کېږدی.
 (۱۵) په هغه وخت کېنې چې کله هغه دومره شی چې ملائی او
 شات خوږے شی نو د خپل بڼه او بد فېصله به په خپله
 کولے شی. (۱۶) هغه وخت به لا راغلے هم نه وی چې هغه د
 خپل بڼه او بد فېصله پخپله کوی، نو د هغه دوو بادشاهانو
 مُلکونه به خوشی او برباد شی کوم چې تاسو یروی. (۱۷) نو
 مالک خدای به په تا، ستا په خلقو او په ټول شاهي خاندان
 داسې سخت وخت راولی چې د کله نه اسرائیل د یهوداه نه
 جدا شوے دے نو تر نن ورځې پورې نه دے راغلے. هغه به
 د اسور بادشاه راولی چې په تاسو باندې حمله وکړی. (۱۸)
 کله چې هغه وخت راشی، نو مالک خدای به د مصریانو د
 راغوبستو دپاره شپېلی ووهی چې د نیل دریا د لرې غاړو نه
 د مچانو په شان راشی او اسوریانو ته به شپېلی ووهی چې د
 شاتو د مچو په شان د خپل مُلک نه راشی. (۱۹) هغوی ټول به
 راشی، د ژورو وادی باندې او په غارونو او گټو باندې او د

ازغو په هر يو بوتۍ او په ولاړو اوبو باندې به كښېښي. (۲۰)

كله چې هغه وخت راشي، نو مالک خدای به د اسور بادشاه د نائی په توگه د فرات سيند د بلې غاړې نه راوړي او هغه به ستاسو ږيرې، سر او په بدنونو وپښتۍ كل كړي. (۲۱) په هغه وخت چې كوم يو كس سره يوه سخی او يو دوه گډې چپلۍ پاتې وي نو هغه به خوش قسمته وي. (۲۲) دا به دومره زيات پي وركوي چې د هغه ضرورت به ښه پوره كوي. او، چې په هغه ملك كښې څوك هم ژوندي پاتې وي نو هغوي به ملائي او شات خوري. (۲۳) كله چې هغه وخت راشي، نو د انگورو هغه ښه باغونه، چې په هر يو كښې يو زر د انگورو بوتې وي او د هر يو باغ قيمت د سپينو زرو يو زر سيكې وي، نو هغه به هم د ازغو او غنو نه پك وي. (۲۴) خلق به هلته د غشو او ليندو سره د ښكار دپاره ځي. او، هغه ټول ملك به د ازغو او غنو نه پك وي. (۲۵) په كومو غونډو باندې چې د فصلونو دپاره كوداله كېده نو هغه به هم د ازغو نه داسې پك وي چې هيڅ څوك به هلته نه شي تلې. هغه به يو داسې ځای جوړ شي چې چرته څاروي او گډې څرپرې.

د حضرت يشعياہ زوی د خلقو دپاره يوه ښه

۸ (۱) مالک خدای ما ته وفرمائيل، ”د ليكلو دپاره يوه لويه تخته واخله او په هغې باندې صفا صفا دا وليكه چې، د تېزۍ مال غنيمت او زر زر لوټ مار.“ (۲) ما د اورپاه امام او د بيركياه زوی زكرياه په وړاندې دا وليكل او دا دواړه كسان ايمانداره گواهان وو. (۳) بيا زه د خپلې پېغمبرې ښځې سره

ڄملاستم، هغه اُميدواره شوه او يو زوی مو پيدا شو، نو مالڪ خُدايَ ما ته وفرمائيل، ”په هغه باندي ”د تپزي مال غنيمت او زر زر لوپ مار“ نوم ڪپرده. (۴) د هغي نه وړاندي چي ماشوم دومره لوي شي چي ابو او امي وئيلے شي، نو د دمشق ٽول مال دولت او د سامريه ٽول مال غنيمت به د اسور بادشاه لوپ ڪرے وي.“

د اسور د بادشاه راتل

(۵) نو مالڪ خُدايَ يو ڄل بيا ما سره ڪلام وڪرو. هغه وفرمائيل، (۶) ”دې خلقو د شيلوخ ڦلاري رواني اوبه رد ڪرې دي او د رضين بادشاه او فقح بادشاه نه ڀرېدلي دي. (۷) نو په دې وجه به زه، مالڪ خُدايَ د اسور بادشاه او د هغه ٽول لبسڪر راولم چي په يهوداه حملہ وڪري. د هغه لبسڪر به داسي وړاندي راشي لکه چي د فرات د سيند اوبه د غارو نه راورېدلي وي. (۸) هغوي به د سېلاب په شڪل ڪبني د يهوداه نه تپري شي، اے عماناويله، اوبه به لکه د مرغی د وزرو په شان خوري وي او ستا ٽول مُلڪ به ڀي نيولے وي. او خلق به ڀي تر مري مري پوري پت ڪري وي.“ (۹) اے قومونو، په ڀره ڀره ڪبني راغونڊ شي. اے د دُنيا لري مُلڪونو واورئ. د جنگ دپاره تيار شي، خو تاسو به چخني ڪرے شي. آو، تيار شي، خو تاسو به چخني ڪرے شي. (۱۰) تاسو چي ڇه منصوبي هم جوړوي هغه به ڀي فائدي وي. تاسو چي ڇه فېصله هم کوي هغه به ناڪام ڪيري، ڇڪه چي خُدايَ پاڪ زمونڙ مل دے.

د مالک خُدائِ پېغمبر له خبردارۍ ورکول

﴿١١﴾ مالک خُدائِ زه کلک ونيولم او خبردارۍ يې راکړو چې په هغه لار به نه ځي چې په کومه به نور خلق تلل. هغه و فرمائيل، ﴿١٢﴾ ”هره خبره سازش مه گڼه څنگه چې يې دا قوم گڼي او د هغه څيزونو نه مه یرېره چې کوم نه دوي یرېري. ﴿١٣﴾ مالک خُدائِ، ربُ الافواج مقدس گڼي، د هغه نه دهشت خورئ او د هغه نه یره کوي. ﴿١٤﴾ بيا به هغه تاسو محفوظ ساتي. خو هغه به د اسرائيل او د يهوداه دپاره يو داسې کاني وي چې د تيندک باعث به جوړېږي، او خلق به پرې تيندک وخورئ او راوبه غورزېږي. او د يروشلم د خلقو دپاره به هغه يو دام او يو جال جوړ شي. ﴿١٥﴾ په هغوي کبني به پر تيندک وخورئ او راوبه غورزېږي او ټوټې ټوټې به شي. هغوي به په دام کبني راگېر شي.“

د مرو د روحونو سره د مشورې کولو خلاف خبردارۍ

﴿١٦﴾ د څه تعليم چې ما ورکړو، نو هغه دې په طومار کبني درج کړي شي او زما شاگردانو له دې ورکړي شي. ﴿١٧﴾ زه به د مالک خُدائِ انتظار کوم او د هغه نه به اُميد ساتم، اگر چې هغه د يعقوب خاندان رد کړي دې. ﴿١٨﴾ زه دلته د هغه بچو سره يم چې کوم مالک خُدائِ ما له راکړي دي. هغه مالک خُدائِ، ربُ الافواج چې د هغه تخت د صيون په غر باندې دې، هغه مونږ اسرائيل له د نبي او خبردارۍ په توگه رالېږلي يو. ﴿١٩﴾ که څوک تاسو ته ووايي چې، ”د قسمت

بنودونکو او مرو روحونو سره خبرو والا نه پته وکړئ، د هغوی نه چې په نری آواز سره یا په گونگسو کبني خبرې کوی، “ هغوی به وائی، ” د هر څه نه به بښه نه وی چې خلق د خپلو معبودانو سره مشوره وکړی؟ د ژوندو د خاطره مونږ د مرو د روحونو سره ولې مشوره ونه کړو؟“ (۲۰) د مالک خدای هدایاتو او تعلیماتو ته گورئ. هغه خلق څوک چې د هغه د کلام په مطابق پیغام نه اورو نو د هغوی مستقبل بښه نه وی. (۲۱) هغوی به په هغه ملک کبني سرگردانه گرځی، اوږی او بې حوصلې به وی. د لوږې نه به غصه وی او خپل بادشاه او خدای پاک ته به کنځل کوی. هغوی که آسمان ته سترگې پورته کړی (۲۲) یا که زمکې ته گوری، خو هغوی ته به د پرېشانی، مصیبت او تیاری نه بغېر هیڅ هم نه بښکاری، په تکه توره او یروونکې تیاره کبني به وغورزولې شی.

د راتلونکی مسیح رڼا

۹ (۱) نو د هغوی دپاره به دا مصیبت تر همېشه پورې جاری نه وی. د زبولون او نفتالی علاقه ته په یو وخت کبني سپک کتلې شول، خو په راتلونکی وخت کبني به دا علاقه عزتمنده شی، نمرخاته طرف ته د مدیترانی سمندر نه واخله د دریاب طرف ته د اردن نه پورې او داسې گلیل به هم عزتمند شی، چرته چې غېریهودیان اوسپری. (۲) کوم خلق چې په تیاره کبني گرځېدل، نو هغوی یوه لویه رڼا لیدلې ده، او هغوی څوک چې په تورو تیاری کبني اوسېدل، پرې نور ځلېږی. (۳) تا د هغوی قوم لوی کړی دے او لویه

خوشحالی دې ورکړې ده. تا چې څه کړی دی نو په هغې باندې هغوی خوشحالی کوی، هغوی دومره خوشحالی کوی لکه چې خلق یې د فصل د رېبلو په وخت کوی، او یا چې کله مالِ غنیمت تقسیمېږي. (۴) ته به د هغوی د غلامی جغ مات کړې او د هغوی د اوږو نه به دروند بوج واخلي. او د ظالمانو زور به ختم کړې داسې لکه څنگه چې تا د میدان لښکر تباہ کړې وو. (۵) د هر یو جنگیالی فوجی پېزار او د هغوی هغه ټولې جامې چې په وینو داغدارې دی، هغه به په اور وسوزولې شی. (۶) زمونږ دپاره یو ماشوم پیدا شوې دې. مونږ له یو زوی راکړې شوې دې. او حکمرانی به د هغه په اوږو وی. هغه به په دې نومونو سره یادېږي، ”عظیم مشیر،“ ”خُدای تعالیٰ،“ ”ابدی پلار“ او ”د امن شهزاده.“ (۷) د هغه شاهي طاقت به زیاتېږي، د هغه بادشاهی به تل په امن کېږي وی. هغه به د داؤد نه پس بادشاه وی، د هغه د بادشاهی بنیاد به په صداقت او انصاف باندې قائم وی، د اوس نه واخله تر همېشه همېشه پورې به د هغه بادشاهی قائمه وی. د مالک خُدای ربُّ الافواج غېرت به هم دغه شان وکړي.

مالک خُدای به اسرائیل له سزا ورکوي

(۸) مالک خُدای د یعقوب خلاف کلام کړې دې، او هغه په اسرائیل مسلط دې. (۹) د اسرائیل ټول خلق او هغه هر یو کس چې په سامریه کېږي اوسېږي، هغوی ته به پته ولگي چې دا هغه کړی دی. خو اوس هغوی مغروره او خود غرضه دی. هغوی ووئیل، (۱۰) ”زمونږ د خښتو عمارتونه راغورزېدلي دی، خو مونږ به دا بیا د تراشلې شوو کانیو نه

جوړ کړو. د چنار ونې راماتې شوې دی، خو مونږ به د دې په
 خائ د ديار بنائسته ونې ولگوو. (۱۱) خو مالک خدائ د
 هغوی دشمنان راپارولی دی چې په هغوی باندې حمله
 وکړی. (۱۲) د نمرخاته طرف ته شام او د نمرپرپواته طرف
 ته فلسطيه خوله پړانستلې ده چې اسرائیل ژوندی تېر کړی.
 خو د مالک خدائ غصه تر اوسه پورې سره نه ده، او هغه د
 سزا دپاره تر اوسه پورې لاس اوچت نیولې دے. (۱۳) اگر
 چې مالک خدائ رب الافواج هغوی له سزا هم ورکړې ده،
 خو د اسرائیل خلقو توبه نه ده ویستلې، او هغوی هغه ته
 واپس نه دی راگرځېدلی. (۱۴) صرف په یوه ورځ کښې به
 مالک خدائ د اسرائیل مشرانو او خلقو له داسې سزا
 ورکړی چې د سر نه واخله تر بېخه پورې به ټول ختم کړی.
 (۱۵) مشران او عزتمند خلق د سر په شان دی او هغه
 پېغمبران د بېخ په شان دی چې د چا تعلیمات د دروغو نه
 پک وی. (۱۶) د قوم مشرانو خلق بې لارې کړی دی او د
 تباهی په طرف یې روان کړی دی. (۱۷) نو مالک خدائ به د
 قوم د ځوانانو نه خوشحاله نه وی او هغه به په کونډو او
 یتیمانانو باندې هم رحم نه کوی، ځکه چې ټول خلق د خدائ
 نه اوږېدلی دی او بدعمله شوی دی او هغوی چې څه هم وائی
 هغه بدی وی. خو د مالک خدائ غصه به بیا هم نه سپړیږی
 او هغه به د سزا ورکولو دپاره خپل لاس اوچت کړی وی.
 (۱۸) د خلقو بدعملی د هغه اور په شان بلیږی کوم چې د
 ازغو بوتی او غڼې سوزوی. دا د ځنگل د هغه اور په شان
 بلیږی کوم چې پاس په هوا کښې د لوږی ستنه جوړوی. (۱۹)
 د مالک خدائ رب الافواج غصې سره به ټول ملک وسوزی
 او په خلقو باندې به یې اور بل وی او یو کس به په بل هیڅ

ترس نه کوی. (۲۰) هغوی به خپل گس طرف ته گاونډیانو باندې حمله وکړی خو بیا به هم اوږې وی، په خپل بڼې طرف گاونډیانو باندې به حمله وکړی خو بیا به یې هم لوږه نه ختمیږی. په آخر کبڼې به هغوی خپل بچی هم وخورى. (۲۱) منسی به په افرائیم او افرائیم به په منسی حمله وکړی، بیا به هغوی یو خای په یهوداه حمله وکړی. خو د مالک خدای غصه لا سره نه ده، او هغه د سزا ورکولو دپاره لاس اوچت نیولې دے.

۱۰ (۱) په تاسو افسوس، تاسو د بې انصافی قانون

جوړوئ او د ظلم فتوې ورکوئ. (۲) او د دې په وجه

غریبانانو خلقو له موقع نه ورکوئ چې هغوی ته خپل حق

ملاو شی او د هغوی سره انصاف وشي. او د دې قانون په

وجه کونډې ستاسو په چال کبڼې راگېرې شی او یتیمان لوټ

کوئ. (۳) د عدالت په ورځ به تاسو څه کوئ؟ کله چې د یو

لرې ملک نه په تاسو یو افت راشی نو تاسو به څه کوئ؟ د

مدد دپاره به تاسو کوم خای ته منډې وهی؟ تاسو به خپل مال

دولت چرته پتوئ؟ (۴) هیڅ به پاتې نه شی، یا خو به تاسو د

قېدیانو په مینځ کبڼې د یرې نه زېږې دارې نیولې وی او یا به

په جنگ کبڼې ووژلې شی. خو د مالک خدای غصه به بیا

هم نه سرېږی، هغه به تاسو له د سزا درکولو دپاره خپل لاس

اوچت کړی وی.

د اسور بادشاه سره د خدای پاک عدالت

(۵) بیا مالک خدای وفرمائیل، ”اے اسوریانو، زه اسور د

چوکي په توگه استعمالوم چې هغه خلقو له سزا ورکړم چې

زه چا ته غصه يم. (٦) ما اسوريان ورولبړل چې په دې

بې دينه قوم باندې حمله وکړي، دا هغه خلق دی چې زه يې

غصه کړې يم. ما هغوی د دې دپاره ورولبړل چې هغوی

وشوکوی او لوټ يې کړي او هغه خلق د لارې د خاورې په

شان د پښو لاندې کړي. (٧) خو د اسور بادشاه په خپل

زړه کښې د ظلم نه پکې منصوبې لرلې. د هغه اراده دا وه

چې پېر قومونه تباہ کړي. (٨) هغه وئيل چې، ”زما هر يو

فوجي مشر بادشاه دے. (٩) ما د کلنو، کرکميس، حمات

او د ارفاد ښارونه فتح کړي دي. ما سامريه او دمشق فتح

کړې دے. (١٠) ما پېر حکومتونه قابو کړي دي د چا

معبودان چې د يروشلم او سامريه د بتانو نه بهتر ؤو. (١١) ما

سامريه او د دې ټول بتان تباہ کړي دي او اوس به زه

يروشلم او د هغې ټول بتان هم تباہ کړم. (١٢) خو مالک

خدای و فرمائيل، ”کله چې زه هغه کار ختم کړم چې د

صيون غر او د يروشلم سره يې کوم، نو زه به د اسور بادشاه

له د هغه د لافو او ټول غرور په وجه سزا ورکړم. (١٣) د

اسور بادشاه به په خپلو لافو کښې وئيل، ”دا هر څه ما په

خپل لاس کړي دي، ځکه چې زه پېر هونښيار يم. ما د قومونو

په مينځ کښې سرحدونه ختم کړي دي او د هغوی خزاني مې

لوټ کړي دي او د يو تکړه غویي په شان مې د هغې

بادشاهان تباہ کړي دي. (١٤) ما د دنيا قومونو نه دولت

داسې اخستې دے لکه چې څوک د جالې نه هگي راوچتوی

او ما داسې ټول ملکونه هم را اوچت کړي دي، داسې يو وزير

هم نه ؤو چې زه يې يرولې وے او نه داسې مخوکه وه چې

په ما باندې چغېدلې وے. (١٥) خو مالک خدای فرمائي،

”ولې يو تير دا دعوى كولې شى چې دا د هغه سپرى نه تكړه
دے چې څوك دا تير استعمالوى؟ ولې يو آرا دا دعوى
كولې شى چې دا د هغه سپرى نه تكړه ده چې څوك دا
استعمالوى؟ يوه چوكه سرې نۀ راپورته كوى بلكې سرې
چوكه راپورته كوى.“ (١٦) نو په دې وجه به مالِك خُدائِ ربُّ
الافواج يو داسې مرض راولپړى چې د اسور څر به جنگيالى
به اوچ كلك شى. او د هغوى لوى به د اور په لمبو وسوزوى.
(١٧) هغه مقدس ذات كوم چې د بنى اسرائيل رڼا ده، هغه به
د اور په شان شى. هغه به د يوې لمبې په شان شى، صرف په
يوه ورځ كبنې به د اسور د ازغو او غنو بوټى وسوزى. (١٨)
لوى لوى ځنگلونه او دا زرخېز پټى به بهخى داسې تباه شى
لكه چې يو سخت مرض يو كس تباه كوى. (١٩) صرف د
شمېر يو څو ونې به پاتې وى چې يو ماشوم يې هم شمېرلې
شى.

د بنى اسرائيلو د پېرو لږو كسانو توبه ويستل

(٢٠) په هغه وخت به ژوندى پاتې شوى اسرائيليان يعنې د
يعقوب د خاندان بچ شوى خلق نور په هغه قوم باندې اعتبار
نۀ كوى چا چې دوى وهلى وى. هغوى به د زړۀ د اخلاصه په
مالِك خُدائِ باندې ايمان ولرى، كوم چې د بنى اسرائيلو
مقدس ذات دے. (٢١) باقى پاتې به راوگرځى، د يعقوب باقى
پاتې حصه به خُدائِ تعالى ته راوگرځى. (٢٢) اگر چې
اسرائيل به د سمندر د شگو په شان بې شمېره وى، خو
صرف يوه وړه پاتې شوې حصه به راوگرځى. مالِك خُدائِ د
خپلو خلقو د تباه كولو صحيح فېصله كړې ده. (٢٣) نو

بې شکه چې مالک خدائ پاک، رب الافواج به په ټول ملک باندې تباهی راولی، لکه څنگه چې هغه فرمائیلی دی.

د مالک خدائ اسوریانو له سزا ورکول

﴿۲۴﴾ مالک خدائ پاک رب الافواج فرمائی، ”اے په صیون کښې زما خلقو، د اسوریانو نه مه یرپرئ، اگر چې هغوی په تاسو پسې چوکه او ډنډه راخلي لکه څنگه به چې مخکښې مصریانو درسره کول. ﴿۲۵﴾ پېر لږ وخت پس به زه تاسو له سزا درکول بند کړم او بیا به زه هغوی ته غصه شم او تباه به یې کړم. ﴿۲۶﴾ زه مالک خدائ رب الافواج به زما په خپله کورپه هغوی داسې ووهم لکه څنگه مې چې د میدیان خلق د عوريب گټ سره وهلی وؤ. زه به اسوریانو له هغه شان سزا ورکړم لکه څنگه مې چې د مصریانو لښکر په سمندر کښې پوب کړی وو. ﴿۲۷﴾ کله چې هغه وخت راشی، نو زه به تاسو د اسوریانو د زور نه خلاص کړم او د هغوی جغ به ستاسو د غاړو نه لرې کړم.“

د حمله کونکو حمله

﴿۲۸﴾ د دشمن لښکر د عیات ښار قبضه کړی دی. هغوی د مجرون نه تېر شوی دی. او هغوی خپل سامانونه په مکماس کښې پرېښی دی. ﴿۲۹﴾ هغوی د درې نه اوږدلی دی او شپه به په جبعه کښې تېروی. د راما په ښار کښې خلق یرېدلی دی او د ساؤل بادشاه د ښار جبعي خلق تښتېدلی دی. ﴿۳۰﴾ د جلیم خلقو چغې ووهی. د لیس خلقو غوږ ونیسی. او د عنوتو خلقو جواب راکړی. ﴿۳۱﴾ د مدمینه خلق و تښتېدل او

جیبیم خلق د پناه دپاره منډې وهی. (۳۲) دشمن نن د نوب په
 بشار کبښې دے او هغه د یروشلم په بشار کبښې د صیون لور
 غر ته د دهمکې دپاره خپل لاس خوځوی. (۳۳) خو گورئ،
 مالک خدائ ربُ الافواج به هغوی داسې لاندې راوغورزوی
 لکه چې د ونو نه څانگې څوک ماتوی. د هغوی لوی لوی او
 مغروره خلق به راغورزولی وی. (۳۴) هغه به تبر سره د ځنگل
 ونې راوغورزوی، داسې لکه څنگه چې د لبنان غټې ونې
 راغورزولې شوې وی.

د امن بادشاهی

۱۱ (۱) د یسی موند به راوتوکیري، او د هغې د جرړو نه
 به څانگه راوخېژي. (۲) د مالک خدائ روح به د هغه سره
 وی، او دا به د پوهې او حکمت روح وی، د مشورې او د
 قوت روح، د علم او د مالک خدائ نه د پرې روح، (۳) او
 هغه ته به د مالک خدائ په تابعداری کبښې خوشحالی
 ملاوېږي. هغه به د خلقو په ظاهر صورت او د اورېدو په
 خبرو باندې عدالت نه کوی، (۴) هغه به انصاف سره د
 غریبانانو عدالت کوی، او هغه به انصاف سره د بې اسری
 خلقو فېصله کوی. د هغه د کلام زور سره به زمکه رپېږي او
 د هغه د خولې یو پوکې به بدعمله تباہ کوی. (۵) صداقت به
 د هغه ملاتړ وی او وفاداری به د هغه کمربند وی. (۶)
 شرمخان او گډې به په یو ځای په سکون سره اوسېږي، او
 پړانگ به د چپلو د بچو سره ملاست وی. د غواگانو او زمرو
 بچی به په یو ځای خوراک کوی، او یو وړوکې ماشوم به دا

بوتلے راوستے شی. (۷) غواگانی او مبلوگان به په یو خائ
 خوراک کوی، او د هغوی بچی به په یو خائ په امن سره
 پراته وی. او زمرے به د غوی په شان بوس خوری. (۸) د
 پیو ماشوم به د مار سوړې سره لویې کوی او لږ لوی ماشوم
 به د زهرژن مار سوړه کبني لاس اچوی. (۹) د خدای پاک
 په مقدس غر به هیخ تباھی نه کیری او نه به چا ته نقصان
 رسی، خکه چې هغه ملک به د مالک خدای د علم نه داسې
 پک وی لکه سمندرونه چې د اوبو نه پک دی.

د جلاوطن شوو خلقو راوایس کېدل

(۱۰) په هغه وخت به د یسی د جرړې نه راتوکېدلي خانگه د
 قومونو دپاره د یوې جنې نېنه وی. قومونه به د هغه نه
 رهنمائی غواړی، او د هغه د استوگنې خائ به جلالی وی.
 (۱۱) کله چې هغه ورغ راشی، نو مالک خدای به یو خل بیا د
 خپل طاقت نه کار واخلي او خپل هغه خلق به خپلو کورونو
 ته راولی کوم چې په اسور، مصر، فتروس، ایتھوپیا، عیلام،
 بابل او د حمات په ملکونو کبني او د سمندر په غاړو کبني
 پاتي شوی و. (۱۲) مالک خدای به د نېني دپاره یوه جنډا
 راواخلي چې قومونو ته وېشای چې هغه یو خل بیا د اسرائیل
 او د یهوداه خواره واره خلق راغونډوی او د دنیا د څلورو
 واړو سرونو نه یې وایس راولی. (۱۳) د اسرائیل حسد به ختم
 شی او د یهوداه د دشمنانو نام و نشان به ختم شی. اسرائیل
 به د یهوداه نه نور نفرت نه کوی او نه به یهوداه د اسرائیل
 سره دشمنی کوی. (۱۴) هغوی به په یو خائ د نمرپرپواته
 طرف په فلسطیانو باندې حمله وکړی او چې د نمرخاته طرف

ته کوم خلق اوسپږی نو هغوی به لوټ کړی. هغوی به د اډوم او موآب په خلقو باندې فتح حاصله کړی او د عمون خلق به د هغوی تابعدار شی. (۱۵) مالک خدای به بحر قلزم اوچ کړی او هغه به خپل لاس د فرات سیند طرف ته اوچت کړی او یوه گرمه هوا به راولپږی او د دې نه به اووه واړه نهرونه جوړ کړی، چې هغوی په اوچه زمکه په آسانی تېر شی. (۱۶) هلته چې د هغه کوم خپل خلق یعنی بنی اسرائیلیان ژوندی پاتې وی نو د هغوی دپاره به یو لوی سړک وی چې د اسور نه به ووځی، هغسې لکه څنگه چې د هغوی پلار نیکه دپاره یوه لار جوړه وه کله چې هغوی د مصر نه روان شول.

د شکراني حمدوثناء

۱۲ (۱) په هغه ورځ به تاسو وایئ، ”اے مالک خدایه، زه ستا ثناء صفت کوم. ته ما ته غصه وې، خو اوس ستا غصه سره شوې ده او ته ما له تسلی راکوې. (۲) گوری، خدای پاک زما خلاصونکې دے، زه به په هغه توکل کوم او نه به پرېرم. ځکه چې مالک خدای ما له طاقت راکوی او زما حفاظت کوی، هغه زما خلاصونکې دے.“ (۳) په خوشحالی سره به تاسو د خلاصون د چشمې نه اوبه راوباسئ. (۴) په هغه ورځ به تاسو وایئ، ”د مالک خدای شکر ادا کړئ. هغه ته د مدد دپاره آواز وکړئ. هغه چې څه کړی دی نو ټولو قومونو ته ووايي. هغوی ته ووايي چې د هغه نوم څومره لوی دے. (۵) مالک خدای چې کوم لوی لوی کارونه کړی دی نو د هغې په وجه د هغه حمدوثناء کوئ. او

ټولې دُنیا ته دې د دې خبر ورسپړی. ﴿٦﴾ اے د صیون خلقو په اوچت آواز د خوشحالی نعرې ووهی. د بنی اسرائیلو مقدس ذات پېر لوی دے، او هغه د خپلو خلقو په مینځ کښې اوسپړی.“

د بابل خلاف پېشگوټې

۱۳ ﴿١﴾ دا د بابل په حقله یو پېغام دے چې د آموص زوی یسعیاه ته څرگند شو. ﴿٢﴾ په اوچت غر د جنگ جنډا اوچته کړه. هغوی ته چغه ووهه او لاسونو سره اشاره ورکړه چې راشی او د هغه مغروره ښار په دروازو کښې وړ داخل شی. ﴿٣﴾ ما مالک خدای دا فوجیان راغوبستی دی، او، ما دا تکره جنگیالیان راغوبستی دی چې زما غصه څرگنده کړی، او چې زما لوی وشی نو هغوی به خوشحالی وکړی. ﴿٤﴾ په غرونو باندې شور ته غوږ ونیسی، د خلقو لوی گڼې آوازونو ته غوږ ونیسی، د قومونو او د بادشاهو د خلقو د راغونډېدو آواز ته غوږ ونیسی. مالک خدای ربُ الافواج د جنگ دپاره لښکر تیاروی. ﴿٥﴾ هغوی د لرې لرې ملکونو او د دُنیا د سرونو نه راځی. دوی د مالک خدای وسله ده چې د هغه غصه څرگنده کړی او هغه ټول ملک برباد کړی. ﴿٦﴾ ژارې او فریادونه کوئ. د مالک خدای د قیامت ورځ رانزدې ده، هغه ورځ رانزدې ده چې په هغه ورځ به قادر خدای تباھی راولی. ﴿٧﴾ د هر یو کس لاسونه به کار پرېږدی او ټول خلق به بې حوصلې شی. ﴿٨﴾ هغوی ټول به ویرېږی په دردونو کښې به راگېر شی، داسې دردونه به وی لکه چې د یوې ښځې

ماشوم پېدا کيږي. هغوی به په يره يره کبني یو بل ته گوري
 او د يرې په وجه به د هغوی مخونه زېر شي. (۹) گوري، د
 مالک خدای ورغ راروانه ده، د هغه د سخت قهر او غصې
 يوه سخته ورغ راروانه ده. د زمکې نه به بيابان جوړ شي او
 هر يو گناهگار به تباہ شي. (۱۰) ټول ستوري او د ستورو
 قبيلې به خلبدل بس کړي، نمر چې راخېژي نو دا به تور وي
 او د سپوږمۍ ریا به ختمه شي. (۱۱) مالک خدای وفرمائيل،
 ”د دنيا د بدۍ له وجې به زه دې له سزا ورکړم، او بدعمله
 خلقو له به د هغوی د گناهونو سزا ورکړم. زه به د مغرورانو
 غرور ختم کړم، او د ظالمانو لویي به خاورې کړم. (۱۲) زه
 به انسانان د خالص سرو زرو نه زيات ناياب کړم، او خلق
 به د اوفير د سرو زرو نه هم لږ وي. (۱۳) په هغه ورغ چې زه
 مالک خدای رب الافواج خپله غصه څرگندوم نو زه به
 آسمانونه ولپزوم او زمکه به د خپل خای نه وخوځي. (۱۴) په
 بابل کبني به خلق داسې منډې وهی لکه چې هوسی د
 بشکاريانو نه منډې وهی يا گډې د شپون نه بغېر روانې وي،
 او هغوی به خپل وطن او خپل قوم ته واپس د تلو کوشش
 کوي. (۱۵) هر څوک چې گېر شي په توره به ووهلې شي، او
 هر څوک چې ونيولې شي نو په توره باندې به ووژلې شي.
 (۱۶) د هغوی د سترگو په وړاندې به د هغوی د بچو نه په
 وهلو وهلو باندې ساه وويستلې شي او د هغوی کورونه به
 لوټ کړي شي او د هغوی د بنحو سره به په زور زنا وشي.“
 (۱۷) مالک خدای وفرمائيل، ”زه ميدانيان راپارومه چې په
 بابل باندې حمله وکړي، ځکه چې هغوی نه د سپينو زرو
 پرواه ساتي او نه هغوی دپاره سره زر څه معنی لري. (۱۸)
 هغوی به د خپلو غشو او ليندو سره زلمی ووژني. هغوی به په

تې رَوْدُونکو ماشومانو او په نورو ماشومانو هيڅ رحم او ترس نه کوی. (١٩) د ټولو نه بنائسته بادشاهی د بابل ده، د هغې خُائِ خلق په بابل باندې فخر کوی. خو مالکِ خُدائِ به بابل هغه شان تباہ کړی لکه څنگه چې پې سدوم او عموره تباہ کړی و. (٢٠) هلته به بيا هيڅ څوک هم نه اوسپړی. دا به بيا کله هم آباد نه شی. نه به عرب هلته خېمې لگوي او نه به شپانه خپلې رمې ودروي. (٢١) دا به يو داسې خُائِ وی چرته چې ځنگلي ځناور اوسپړی او چرته چې گونگا خپلې جالې جوړوي. هلته به شترمرغ اوسپړی او ځنگلي چېلې به په هغه کنډرو کبني ټوپونه وهي. (٢٢) د دې په مینارو او محلونو کبني به د ځنگلي سپو او د گيدرانو آوازونه وی. د بابل وخت رارسېدلې دے. او د دې وخت تقريباً د ختمېدو والا دے.

د جلاوطني نه راواپس کېدل

١٤ (١) خو مالکِ خُدائِ به يو ځل بيا د يعقوب په اولاد باندې رحم وکړی، او اسرائيل به بيا خپل غوره شوې قوم وگڼی. هغه به هغوی واپس راوی چې په خپل مُلک کبني بيا آباد شی او د پردی مُلک خلق به راځی او د هغوی سره به په اتفاق اوسپړی. (٢) پېر قومونه به د بنی اسرائيلو مدد وکړی چې هغوی خپل هغه مُلک ته واپس راشی کوم چې مالکِ خُدائِ هغوی له ورکړې دے. او هلته به هغه قومونه د وينځو او نوکرانو په توگه د بنی اسرائيلو خدمت کوی. کومو خلقو چې په يو وخت کبني بنی اسرائيليان نيولی و نو اوس به بنی اسرائيليان هغه خلق ونيسي او د بنی اسرائيلو خلق به په هغه

خلقو حكومت كوى چا چې په يو وخت كښې په هغوى ظلم
زياتې كولو.

د بابل د بادشاه زوال

٣ په هغه ورځ به مالک خدای تاسو له د تکليفونو او

پرېشانو نه آرام درکړی او د هغه سخت کار نه به مو خلاص
کړی چې د ستاسو نه په زور اخستې شو. ٤ نو تاسو به د

بابل بادشاه پورې ټوټې کوي او وايي به چې، ”هغه ظالم

بادشاه غورزېدلې دې. او د هغه غصه ختمه شوې ده. ٥

مالک خدای د بدعملو طاقت ختم کړې دې او د حکمرانانو

اختيار يې مات کړې دې ٦ چا چې به په غصه کښې په

خلقو باندې ظلم زياتې کولو او چې هغوى کوم قومونه فتح

کړي و نو د هغوى خلاف يې هيڅکله ظلم نه بس کولو. ٧

نو په آخر کښې به ټوله دنيا د امن او سکون نه خوند اخلي او

هر طرف ته به د خوشحالي سندرې وي. ٨ د سبر ونې او

د لبنان د ديار ونې په هغه بادشاه باندې خوشحاله دي چې د

چا بادشاهي ختمه شوې ده، ځکه چې داسې څوک نشته چې

دا ونې ووهي. ٩ د مړو دنيا بادشاه ته د پخیر راغلي دپاره

خپل ځان تياروي. کوم کسان چې په دنيا کښې طاقتور و نو

د هغوى روحونه به بادشاه ته ودرېږي. د بادشاهانو روحونه

به د هغوى د تختونو نه ستا ليدو ته ودرېږي. ١٠ هغوى ټول

به هغه ته آواز وکړي چې ته هم زمونږ په شان کمزورې يې.

ته هم زمونږ په شان يې. ١١ ستا شان او شوکت تا سره ښخ

شوې دې، او ستا د بينجو ساز خاموش شوې دې. ته د

وړو چينجو په بستره ملاست يې او د چينجو په کمبله پټ

۱۲) اے خُلبدونکی ستوریه، اے د سحر زویہ. اوس د
 آسمان نہ راپربوتے پی. پہ تبرہ زمانہ کبني تا قومونه فتح
 کول، خو اوس تہ پہ خاورہ کبني غورزولے شوے پی. ۱۳)
 تا پہ زره کبني وئیل چي برہ آسمان ته به وخپزم او په اوچتو
 ستورو به خپل تخت ولگوم، په شمال کبني به په هغه غر د يو
 بادشاه په شان کبني چرتہ چي معبودان راغونډيري. ۱۴) تا
 ووئیل چي پاس وريخو ته به وخپزم او د خدائ تعالیٰ په شان
 به شم. ۱۵) خو تہ لاندې د مرو د دُنیا هغه د ټولو نه ژورې
 کندې ته ويشتلے شوے پی. ۱۶) خوک هم چي تا ووينی نو
 هغوی به غور سره تا ته گوري او سوچ به کوی چي، ولې دا
 هغه سرے دے چا چي زمکه خوځوله او بادشاهی به پی
 لړزولې؟ ۱۷) ولې دا هم هغه سرے دے چا چي بنارونه تباہ
 کړل او دُنیا پی په بیابان بدله کړه؟ ولې دا هغه سرے دے
 چي هغه هیڅکله هم خپل قیدیان نه آزادول چي خپلو کورونو
 ته لاړ شی؟ ۱۸) د دُنیا ټول بادشاهان په خپلو بنائسته
 بنائسته قبرونو کبني پراته دی، ۱۹) ستا خو قبر هم نشته او
 لاش دې لکه د بې کاره خانگې په شان بهر غورزولے شوے
 دے. ستا لاش د فوجیانو په هغه لاشونو کبني پت دے کوم
 چي په جنگ کبني وژلے شوی دی. او تہ د هغوی سره د
 کانو یوې کندې ته غورزولے شوے پی او د پښو لاندې کړے
 شوے پی. ۲۰) ستا جنازه به د نورو بادشاهانو په شان عزت
 سره نه کیری، ځکه چي تا خپل مُلک تباہ کړے دے او خپل
 خلق دې وژلی دی. د بدعمله کس اولاد به هیڅکله هم د عزت
 سره نه یادیری. ۲۱) د دې سړی زامن ووژنی، پربردئ چي د
 هغوی د پلار نیکه د گناه په وجه مره شی. داسې نه وی چي
 هغوی بیا په دُنیا باندې فتح حاصله کړی او دُنیا د هغوی د

د خدائ پاک د بابل تباہ کول

﴿٢٢﴾ مالک خدائ ربُ الافواج فرمائی، ”زه پخپله د بابل خلاف راوچت شوې یم. زه به د دوی اولاد تباہ او برباد کړم. ما، مالک خدائ دا وئیلی دی. ﴿٢٣﴾ بابل به زه په نمژنه زمکه بدل کړم او هلته به گونگا مارغان اوسېږي. زه به په بابل باندې داسې جارو ووهم چې هغه به د ځان سره هر څه جارو کړي. زه، مالک خدائ، ربُ الافواج دا اعلان کوم.“

د خدائ پاک د اسور تباہ کول

﴿٢٤﴾ مالک خدائ ربُ الافواج دا قسم کړې دے، ”ما چې کومه منصوبه جوړه کړې ده نو هغه به پوره شی. ما چې د څه اراده کړې ده نو هغه به کيږي. ﴿٢٥﴾ زه به په خپل ملک اسرائیل کښې اسوریان تباہ کړم او زه به هغوی په خپلو غرونو کښې د پښو لاندې کړم. د هغوی جغ به زما د خلقو نه اخوا شی او بوج به د هغوی د اوږو نه اوچت شی. ﴿٢٦﴾ د ټولې دنیا دپاره دا زما منصوبه ده او ما خپل لاس د ټولو قومونو خلاف اوچت کړې دے.“ ﴿٢٧﴾ مالک خدائ ربُ الافواج دا فېصله کړې ده، نو څوک دا رد کولې شی؟ هغه خپل لاس اوچت کړې دے، څوک دا رایسارولې شی؟

د خدائ پاک د فلسطیه تباہ کول

﴿٢٨﴾ دا پیغام په هغه کال باندې راغلې وو په کوم کال چې

احاز بادشاه مڙ شو. (۲۹) اے فلسٽيانو، په دې باندي

خوشحالپږئ مٺ چي په کومه چوکه به تاسو وهل خوږل هغه

ماته شوې ده، ځکه چي د دغه مار نه به زيات زهرژن مار

پيدا شي، يوه داسي اژدها چي تاسو به تباہ کړي. (۳۰)

غريبانان به خوراک وکړي شي او ضرورتمند به په محفوظ

ځاي کبني آرام وکړي شي. خو ستاسو بېخ به د سخت قحط

سره ختم کړم او چي کوم ژوندي پاتي شي هغوي به تباہ

کړم. (۳۱) اے د بنار دروازو ژاري. اے بناره ماتم کوه. اے

فلسٽيانو د يرې نه رپږي. د شمال طرف نه د لوري په شان

وريخ راروانه ده، دا د داسي فوجيانو لښکر دے چي په

صفونو کبني يې يو بزدل هم نشته. (۳۲) د فلسټيه نه چي کوم

پېغام وړونکي مونږ له راځي نو هغوي له څه جواب ورکړو؟

مونږ به ورته وايو چي مالک خدای صيون د دې دپاره

محفوظ کړي دے، چي د هغه په خلقو کبني مظلومان هلته

پناه واخلي.

د جلاوطني نه راواپس کېدل

۱۵ (۱) دا پېغام د موآب په حقله دے. په يوه شپه د

موآب بنار عار تباہ شوے دے. په يوه شپه د موآب بنار قير

تباہ شوے دے. (۲) د ديبون خلق غر ته ختلي دي چي په

خپله عبادتخانه کبني ژړا وکړي. د موآب خلق به د نبو او

ميدبا په بنارونو د خفگان نه ژړا کوي، هغوي د خفگان نه

خپل سرونه او ريرې کلي کړي دي. (۳) په لارو کوڅو کبني

خلقو د ټاپ جامي اغوستي دي، د بنار په چوکونو کبني او د

کورونو په چتونو باندې خلق ژړا او ماتم کوی. (۴) د
 حسبون او الی عالی خلق په ژړا دی او د هغوی ژړا تر یهض
 پورې اورېدے شی. د موآب فوجیان په یره کښې نعرې وهی،
 او هغوی بې حوصلې شوی دی. (۵) زما زړه د موآب دپاره
 ژاړی. خلق د ضُعر ښار او عجلت شلیشیاہ ښار ته تښتېدلی
 دی. خلق په ژړا کښې د لوحیت په طرف خېژی، هغوی د
 حورونایم په لار په چغو چغو ژاړی. (۶) د نمریم اوبه اوچې
 شوې دی او د دې وابنه اوچ شوی دی ټول شینکے ختم
 شوے دے او یو شین بوټے هم پاتې نه دے. (۷) نو په دې
 وجه خلق د خپل ټول مال دولت او سامان سره خارولو د
 وادی نه تېرېږی. (۸) د موآب د حد ټولو پولو سره د ژړا
 آوازونه راتمبېږی. دا ژړا د اجلائم او بیر ایلیم په ښارونو
 کښې اورېدلے شی. (۹) د دبیون ښار سره سیند په وینه
 باندې سور دے او خُدای پاک به د هغه خای په خلقو باندې
 د هغې نه هم زیات مصیبت راوی. ازمری به په هغوی حمله
 وکړی چې څوک د موآب نه بچ وتې وی او په هغوی هم
 څوک چې لا په مُلک کښې وی.

موآبیان د ناامیدی په حالت کښې

۱۶ (۱) د سلع نه د مُلک حکمران ته په کلنگ کښې
 گپوری ورولېږه. دا د صحرا په لاره د صیون لور غره ته
 ورولېږه. (۲) د موآب ښځې د ارنون سیند په غاړه باندې د
 هغه مارغانو په شان دی چې د جالی نه شړلے شوی وی.
 (۳) هغوی ژاړی او وائی، ”زمونږ مدد وکړی، زمونږ
 دشمنانو نه زمونږ حفاظت وکړی. د هغوی د حملې نه مونږ

بچ کړئ. اوس چې مونږ راتبستېدلی یو نو مونږ سره دوکه مه کوئ. (۴) زمونږ مهاجر پرېږدئ چې ستاسو په ملک کېنې ایسار شی. څوک چې هغوی تباہ کول غواړی هغوی نه ورله پناه ورکړئ. “ظلم زیاتې او تباہی به ختم شی او څوک چې د نقصان رسولو کوشش کوی نو هغوی به مخ د زمکې نه ورک شی. (۵) بیا به د داؤد د اولاد یو کس بادشاه شی او هغه به په وفاداری او مینې سره په خلقو باندې حکومت کوی. هغه به په صحیح کار کولو کېنې تېزی کوی او گوری به چې د انصاف نه کار اخستې شوې دے. (۶) مونږ د موآب د غرور په حقله اورېدلی دی. هغوی مغروره، کبرژن، خود غرضه او سپین سترگې دی. خو د هغوی لاپې عبث دی. (۷) د موآب خلق په خپل حال باندې ژاړی، هغوی په سلگو سلگو د قیرحراست ښار کشمش یادوی، د هغوی حالت بدترین دے. (۸) د حسبون پتی او د سبماه د انگورو باغونه تباہ شوی دی، دا د انگورو هغه باغونه ؤو چې د شرابو سره به یې د قومونو حکمرانان نشه کېدل. په یو وخت کېنې د یعزیر ښار پورې او په صحرا کېنې نمرخاته طرف ته او نمرپرېواته طرف ته د مړ درياب بلې غاړې پورې د دې څانگې رسېدلې دی. (۹) خو اوس زه د سبماه د انگورو باغونو دپاره هم هغه شان ژاړم لکه څنگه چې د یعزیر دپاره ژاړم. د حسبون او الی عالی دپاره زما اوبنکې توئېږی، ځکه چې د فصل لو نه کېږی چې خلق ورسره خوشحاله شی. (۱۰) د باغونو نه خندا او خوشحالی غېبه شوې ده. د انگورو په باغونو کېنې یو کس هم آوازونه نه کوی او نه سندرې وائی. هیڅ څوک هم انگور نه چخنی کوی چې رس ترېنه وباسی، ولې چې ما د خندا نعرې ختمې کړې دی. (۱۱) زړه مې لکه د

رباب په ساز کښې د موآب د غمه چوی، او زما زړه د
 قیرحراست دپاره غمژن دے. (۱۲) د موآب خلق هسې خپل
 ځانونه ستړی کوی او هغوی په غرونو باندې زیارتونو او
 خپلو عبادتخانو ته د سوال دپاره ځی، دا به دوی له هیڅ فائده
 ورنه کړی. (۱۳) دا هغه پیغام وو چې مالک خدای د موآب په
 حقله مخکښې ورکړے وو. (۱۴) او اوس مالک خدای
 فرمائی، ”پوره په درې کاله کښې به د موآب لوی مال دولت
 ختم شی. او د دې د پېرو خلقو نه به صرف یو څو ژوندی
 پاتې شی، او هغوی به پېر کمزوری وی.“

د خدای پاک شام او اسرائیل له سزا ورکول

۱۷ (۱) دا د دمشق په حقله پیغام دے، ”د دمشق ښار به
 تباہ شی، او دا به تش د کنډرو یو پېرے پاتې شی. (۲) د
 عرویر ښارونه به د همپشه دپاره په کنډرو بدل شی. دا به د
 گډو او څاروو دپاره د څرن زمکه وگرځی، چې هیڅ څوک به
 یې ترې نه نه شړی. (۳) د اسرائیل پاڅه ښارونه به تباہ شی
 او د دمشق بادشاهی به ختمه شی. کوم شامیان چې ژوندی
 پاتې وی نو هغوی به د بنی اسرائیلو په شان د شرم سره مخ
 شی. ما مالک خدای، رب الافواج دا فرمائیلی دی. (۴) په
 هغه ورځ به د اسرائیل ددبه ختمه شی او د دې مالدارۍ به په
 غریبی بدله شی. (۵) اسرائیل به د یو داسې پتی په شان وی
 چې غله ترې نه رېبلے شوې او راغونډه کړے شوې وی، دا
 به داسې وی لکه چې د رفائیم په وادی کښې یو پتے شاړ
 پروت وی او چې د دې نه هر څه وړلے شوی وی. (۶) خو

صرف يو څو ڪسان به پاتې شي او اسرائيل به د زيتونو د داسې ونې په شان وي چې د هغې نه ټول زيتون راتول ڪرې شوي وي خو صرف دوه درې دانې يې په آخري سر باندې او يا يو څو يې په لاندې څانگو کبني پاتې وي. ما مالک خدائ د بني اسرائيلو خدائ پاک دا فرمائيلي دي. “ (٧) په هغه وخت به خلق په خپل خالق بهروسه کوي، او هغوي به د بني اسرائيلو په مقدس ذات منحصر وي. (٨) هغوي چې په خپلو لاسونو کومې قربانگاه جوړې ڪرې دي هغوي به په دې باندې نور يقين نه ساتي، او د اشيري بت په نښو او د خوشبودارو مصالحو سوزولو په قربانگاه باندې به يې اعتبار ختم شي. (٩) په هغه وخت به د هغوي پاڅنه بنا رونه شاړ او ويجاړ شي او د هغه بنا رونو په شان به په کنډرو بدل شي لکه څنگه چې حويانو او اموريانو په هغه وخت کبني پرېښي ټو چې هغوي د بني اسرائيلو نه تښتېدل. (١٠) افسوس، تاسو خپل د خلاصون خدائ پاک هېر ڪرې دے او هغه مضبوط گټ درته نه دے ياد چې تاسو پرې پناه اخستے شي. خو تاسو د پردی مُلک د معبود د عبادت دپاره بنائسته باغونه ګرلي دي. (١١) خو چې کله تاسو ګرلي وي نو که هم په هغه سحر دا غوتي او گلونه هم شي، نو هيڅ پېداوار به يې نه وي. تشه بيماري او لاعلاج درد به درته ملاوېږي.

د دشمن د قومونو شکست خوړل

(١٢) بي شمېره قومونه د سمندر د شور په شان شور کوي، هغوي داسې شور کوي لکه چې لوئي لوئي چېپي په خپلو کبني جنگيږي. (١٣) اگر که هغوي د سمندر د تېزو چپو په شان

شور کوی، خو خُدائِ پاک به هغویِ خاموش کړی او هغوی به وتبستی. هغوی به داسې تبستی لکه څنگه چې هوا بوس زغلی، یا څنگه چې دورې په طوفان کبني الوځی. (۱۴) په ما بنام کبني به اسرائیل سخت ویرېږی، خو تر سحره به د هغوی ټول دشمنان مړه وی. دا به د هغوی قسمت او انجام وی چې څوک زمونږ د لوټ کولو کوشش کوی.

د خُدائِ پاک ایتھوپیا له سزا ورکول

۱۸ (۱) په هغه مُلک افسوس په کوم کبني چې د وزر آواز اورېدلې شی، او چرته چې د ایتھوپیا سیندونه بهیږی. (۲) د هغه مُلک نه د نیل دریا به ته سفیران په داسې کشتو کبني ځی چې د لوخو نه جوړې وی. اے تېزو پېغام وړونکو، ځی. هغه لوړو لوړو او د هواری څرمنې خلقو له پېغام یوسئ د چا نه چې ټوله دُنیا یرېږی، هغه مضبوط او جنگیالی قوم له پېغام یوسئ، د چا مُلک چې په سیندونو باندې تقسیم دے. (۳) څوک چې په زمکه اوسېږی نو هغوی ټول دا واورئ. هغه نبني ته وگورئ چې د غرونو په سرونو به بنکاره شی. او چې بیگل غږېږی نو غوږ ورته ونیسئ. (۴) مالک خُدائِ ما ته وفرمائیل، ”زه به خپل د استوگنې ځای نه په خاموشی سره گورمه. خو زما دا خاموشی به داسې وی لکه د تکني گرمې د شُغلي په شان یا د لُو په وخت د سحر د پرځي په شان.“ (۵) د انگورو راتولولو نه مخکبني، کله چې دا ټول گلونه وغورزوی او انگور په پخېدو وی، نو مالک خُدائِ به حبشیان داسې په آسانی سره تباہ کړی لکه چې د بوټو قینچیانې د انگورو د بوټي نه څانگي پرې کوی. (۶) د هغوی

د فوجيانو لاشونه به مارغانو او ځنگلي ځناورو ته پراته وي. په اوږي کبني به هغوي د مارغانو خوراک وي او په ژمي کبني به د ځناورو خوراک وي. (۷) يو وخت به هغه مضبوط او جنگيالي قومونه چې اوچت او هواري څرمني دي، د چا نه چې ټوله دنيا يريري مالک خدای رب الافواج ته به د هغه ملک نه نذراني راوړي، کوم ملک چې په سيندونو باندې تقسيم شوي دي. هغوي به د صيون ښار ته راشي، چرته چې مالک خدای رب الافواج استوگنه کوي.

د خدای پاک مصريانو له سزا ورکول

۱۹ (۱) دا پېغام د مصر په حقله دي. گوري، مالک

خدای مصر ته د تېزي وريخي دپاسه راروان دي. د

مصريانو بتان د هغه په وړاندې لريزي او د مصر خلق خپله حوصله بائيلي. (۲) مالک خدای فرمائي، ”زه به په مصر

کبني خانه جنگي راولم نو ورور به د ورور خلاف شي او گاونډي به د گاونډي خلاف شي. ښار به د ښار خلاف شي او

بادشاهي به د بادشاهي خلاف شي. (۳) مصريان به حوصله بائيلي او زه به د هغوي منصوبي گډي وډي کړم. هغوي به د

بتانو، د مرو د روحونو والا نه او فالگرو نه مشوري اخلي. (۴) زه به مصر يو ظالم مالک ته حواله کړم، يو طاقتور

بادشاه به په هغوي حکومت کوي. ما مالک خدای، رب

افواج دا فرمائي دي. (۵) د نيل په درياب کبني به اوبه

کمي شي او درياب به مکمل اوچ شي. (۶) کله چې د درياب نهرونه په کمېدو شي او اوچيري نو د ډي نه به خراب بوي

خي. لوخي او جاري به اوچي شي، (۷) او د نيل درياب په

غاڙه چي ڄومره بوتی دی هغه به اوچ شی. او د دریاب سره
 نزدی ٿول کڙلے شوی پتی به اوچ شی او په هوا کڙنی به
 والوخی. (۸) ماهیگر به فریاد کوی او ژاری به، د کُنڀو او د
 جالونو والا به غمژن وی. (۹) جولاگان او څوک چي د لٽي
 جامي جوڙوی به ناأمیده وی. (۱۰) د کپڙي جوڙوونکی به
 سخت مایوسه وی، او ٿول کاریگر به پرپشانه وی. (۱۱) د
 ضُعن بنار مشران کم عقل دی. د مصر د بادشاه بنه
 هوبنیار مشیران کم عقلي مشورې ورکوی. چي تاسو دا
 جرأت څنگه کولے شی چي فرعون بادشاه ته ووائی چي،
 ”مونږ عالمانو شاگردان او د پخوانو بادشاهانو اولاد وُو.“
 (۱۲) اے د مصر بادشاه، ستا هغه هوبنیار مشیران چرته
 دی؟ هغوی دې معلوم کړی او تا ته دې ووائی چي مالک
 خُدای ربُ الافواج د مصر دپاره څه منصوبې لری. (۱۳) د
 ضُعن مشران کم عقل دی او د میمفس مشرانو دوکه خوږلې
 ده. دغه مشرانو مصر بې لارې کړے دے. (۱۴) مالک خُدای
 هغوی کم عقل کړی دی، نو د هغوی ټولې مشورې غلطې دی.
 هغوی مصر داسې گډ وډ کړے دے لکه چي یو شرابی په
 نشه کڙنی په خپلو اولتو کڙنی بنوئیری. (۱۵) او مصر به هیڅ
 هم نه شی کولے، که مشر وی او که کشر، که لوی وی او که
 وږوکه.

د مصریانو د مالک خُدای عبادت کول

(۱۶) په هغه ورځ به مصریان د بنځو په شان کمزوری وی.
 چي مالک خُدای ربُ الافواج هغوی له د سزا ورکولو دپاره
 لاس اوچت کړی نو هغوی به د یرې نه ولږزیږی. (۱۷) او د

يهوداه مُلک په وجه به په مصریانو باندې یره راشی، هر چا
 ته چې د يهوداه نوم واخستلے شی نو هغه به ویرېږی، دا د
 هغه منصوبې په وجه چې مالک خُدائ ربُ الافواج د هغوی
 خلاف تیاره کړې ده. (۱۸) په هغه وخت کبني به د مصر په
 پینځو ښارونو کبني عبرانی ژبه وئیلے شی. د هغه خُائ خلق
 به د مالک خُدائ ربُ الافواج په نوم د وفاداری قسمونه
 کوی. په هغه ښارونو کبني به د یو ښار نوم ”د نمر ښار“ وی.
 (۱۹) په هغه وخت کبني به د مصر د مُلک په مینځ کبني د
 مالک خُدائ دپاره یوه قربانگاه وی او د مصر په سرحد
 باندې به د کانی یو یادگار وی چې هغه ته وقف شوے وی.
 (۲۰) دا به په مصر کبني د مالک خُدائ ربُ الافواج د
 موجودگی نښې وی. کله چې هلته د خلقو سره ظلم زیاتے
 کپړی او د مدد دپاره مالک خُدائ ته آواز وکړی، نو هغه به د
 هغوی د بچ کولو دپاره خلاصونکے ورلېږی. (۲۱) مالک
 خُدائ به د مصر خلقو ته خپل ځان څرگند کړی او هغوی به
 یې قبول کړی او د هغه عبادت به کوی او هغه ته به قربانی او
 نذرانی پیش کوی. هغوی به د هغه سره پاخه لوظونه وکړی
 او خپلې وعدې به ورسره پوره کوی. (۲۲) مالک خُدائ به
 مصریانو له سزا ورکړی، خو هغه به یې بیا روغ کړی. هغوی
 به هغه ته راوگرځی او هغه به د هغوی سوال قبول کړی او
 هغوی به روغ کړی. (۲۳) په هغه وخت کبني به د مصر او
 اسور په مینځ کبني یوه لویه لار وی. او د دواړو مُلکونو خلق
 به د یو بل مُلک ته ځی راځی او د مصر او اسور قومونه به په
 یو ځای عبادت کوی. (۲۴) په هغه وخت کبني به بنی اسرائیل
 د مصر او اسور سره ملگرے شی او دا درې واړه قومونه به
 د ټولې دُنیا دپاره د برکت سبب جوړ شی. (۲۵) مالک خُدائ

ربُ الافواج به دې قومونو له برکت ورکړی او ووبه فرمائی،
 ”اے مصریانو، زما خلقو، اے اسوریانو، تاسو ما پیدا کړی
 یئ، اے بنی اسرائیلو، تاسو زما غوره شوی خلق یئ نو تاسو
 له زه برکت درکوم.“

د یو پېغمبر نښه څرگندول

۲۰ ﴿۱﴾ په کوم کال چې د اسور د بادشاه د سرجون په
 حکم د اسوریانو د لښکر فوجی مشر په اشدود ښار باندې
 حمله وکړه او دا یې قبضه کړو، ﴿۲﴾ په هغه وخت کې چې
 مالک خدای د آموص زوی یسعیاہ ته فرمائیلی وؤ چې هغه
 خپلی او د ټاټ هغه جامې ویاسی کومې چې هغه اغوستې
 وې. نو هغه دا حکم ومنلو او بریند او بغېر د خپلو نه روان
 شو. ﴿۳﴾ نو بیا مالک خدای وفرمائیل، ”زما خدمت
 کوونکے یسعیاہ درې کاله بریند او بغېر د خپلو نه گرځېدلے
 دے. دا د هغې نښه ده چې په مصر او ایتھوپیا باندې به څه
 کېږی. ﴿۴﴾ د اسور بادشاه چې د دې دوو ملکونو نه قېدیان
 نیولی دی نو هغوی به بریند بوځی. زلمی او بوډاگان به د
 خپلو نه بغېر او بریند روان وی، د هغوی کوناتی به ښکاری،
 دا به د مصر دپاره د شرم خبره وی. ﴿۵﴾ چا چې په ایتھوپیا
 باندې یقین ساتلے وی او په مصر باندې یې لافې وهلې وی
 نو هغوی به مایوسه شی او وبه شرمیږی. ﴿۶﴾ کله چې هغه
 وخت راشی نو کوم خلق چې د فلسطیه د سمندر په غاړه
 اوسېږی نو هغوی به ووائی، وگورئ، په هغه خلقو څه وشول
 چې په چا باندې مونږ دا یقین کولو چې مونږ به د اسور د

بادشاه نه بچ کړی. خو اوس زمونږ دپاره د خلاصی لار هم نشته.

د بابل د زوال پېشگوټی

۲۱ (۱) دا پېغام د بابل په حقله دے، چې درياب سره په صحرا کښې دے. لکه څنگه چې په صحرا کښې تاوېدونکے باد چلېږي دغه شان به افت د صحرا نه راشي، او يروونکے مُلک به درباندي حمله وکړي. (۲) ما د خرابو حالاتو په حقله يوه رويا يعنې د وېښې خوب ليدلے دے، ما وکتل چې دوکه باز دوکې کوي او تباہ کار تباہي کوي. اے د عيلام لښکره، حمله وکړه. اے د مادي لښکره، ښار محاصره کړه. د بابل په وجه چې کوم مصيبت راغله دے نو خدائ پاک به هغه ختم کړي. (۳) نو په دې وجه زه د يرې او درد سره مخ شوے يم، او دا درد داسې دے لکه چې ښځه يې د ماشوم د پېدا کولو په وخت لري. زه چې څه اورم نو په ما بد لگي او چې څه گورم نو يرېرم. (۴) زما زړه درزېږي او يرېرم. اول به ماښام په ما پېر ښه لگېدو خو اوس د تيارې نه زه يرېرم. (۵) گورم چې لوي خوراک تيارېږي، د خلقو د کښېناستو دپاره قالينونه غوړېدلي دي. هغوي خوراک څښاک کوي، ”پاڅي، اے آفسرانو، خپل ډالونه تيار کړئ.“ (۶) بيا مالک خدائ ما ته وفرمائيل، ”لار شه او يو محافظ ودروه او هر څيز چې هغه گوري نو د هغې خبر به راوړي. (۷) چې څنگه هغه دؤو آسونو والا جنگي گاډي وگوري يا په خرونو او اوبسانو باندي سواره کسان وويني، نو هغه دې ښه بېدار اوسي.“ (۸) بيا څوکيدار آواز وکړو، ”مالکه خدايه، زه

په خپل خُائ باندې د څوکيدارۍ د پاره شپه او ورځ ولاړيم. (۹) اوس وگورئ، د دؤو آسونو والا جنگي گاپۍ راروانه ده چې يو سرې پکښې سور دے. “څوکيدار ووئيل، ”بابل ختم شوے دے. د بابل ټول بُتان ټوټې ټوټې شوي دي او په زمکه باندې خواره واره پراته دي.“ (۱۰) اے زما خلقو، تاسو د غنمو په شان په درمند باندې غوبل شوي يئ، خو اوس زه تاسو ته يو ښه زېرے اوروم چې ما د مالک خُائ ربُ الافواج نه اورېدلے دے، چې هغه د بني اسرائيلو خُائ پاک دے.

د ادوم په حقله پېغام

(۱۱) دا پېغام د ادوم په حقله دے. د ادوم نه ما ته چا آواز وکړو، ”څوکيداره، دا شپه به کله تېرېږي؟ سحر ته څومره وخت پاتې دے؟“ (۱۲) نو ما جواب ورکړو، ”سحر راتلونکے دے، خو شپه به بيا راځي. که تہ بيا تپوس کول غواړې، نو بيا راشه او تپوس وکړه.“

د عربو په حقله پېغام

(۱۳) دا پېغام د عربو په حقله دے. اے د ددان قافلُو، د عربو په شاړ مُلک کښې شپه تېره کړئ. (۱۴) اے د تيما خلقو، کوم خلق چې تېري دي نو هغوي له اوبه ورکوئ. او مهاجرو له خوراک ورکوئ، (۱۵) ځکه چې هغوي د تُورو نه تښتي، او د داسې خلقو نه چې تُوره په لاس او تير کمان په غاړه د هغوي سره سخت جنگېدلي وي. (۱۶) بيا مالک خُائ ما ته وفرمائيل، ”پوره په يو کال کښې دننه دننه به د قيدار شان او

شوکت ختم شی. (۱۷) د قیدار صرف یو څو غشی او لینده چلوونکی سړی به پاتې شی. ما مالک خدای، د بنی اسرائیلو خدای پاک دا فرمائیلى دی.

د یروشلم په حقله پیغام

۲۲ (۱) دا پیغام د رویا د وادی د یروشلم په حقله دے.

څه شوی دی؟ دا ټول خلق ولې د کورونو چتونو ته د

خوشحالی دپاره خپږی؟ (۲) ټول ښار بې قراره دے او د

شور شرابې نه پک دے. ستاسو مړی په توره نه دی قتل

کړے شوی او نه په میدان جنگ کښې مړه دی. (۳) ستاسو

ټول مشران وتښتېدل او هغوی لا یو غسه هم نه وو ویشتلے

چې ونيولے شول. باقی خلقو هم د تښتېدو کوشش وکړو خو

هغوی هم قېد کړے شول. (۴) ځکه ما ووئیل، ”ما پرېرېده

چې په چغو چغو وژاړم. ما له د تسلی راکولو کوشش مے

کوئ. ما پرېرېدئ چې د خپلو خلقو دپاره وژاړم، زه گورم

چې هغوی تباہ کیري.“ (۵) په حقیقت کښې مالک خدای،

رب الافواج دا وخت راوستے دے. د رویا په وادی کښې

گډوډی ده، خلق هیبتناکې منډې وهی او د هغوی د ژړا چغې

غرونو ته رسی. (۶) د عیلام د ملک نه په آسونو سواره

فوجیان راغلل، چې کمان او غشی ورسره وو. او د قیر د

ملک فوجیانو خپل پالونه راخستی وو. (۷) د یهوداه بهترینې

وادیانې د جنگی گاپو نه پکې وې، په آسونو سواره فوجیان د

یروشلم د دروازو په مخکښې حملې دپاره ولاړ وو. (۸)

یهوداه چې د خپل تحفظ دپاره څومره بندویست کړے وو

هغه ختم شوے دے. په هغه ورځ تاسو څه وکړل؟ په هغه وخت کبني تاسو په هغه وسله باندې بهروسه وکړه کومه چې د ځنگل کور نومې ځای کبني ساتلې شوې وه. (۹-۱۰) په يروشلم کبني تاسو د هغه ځايونو جائزه واخسته چرته چې دېوالونو مرمت غوښتو. تاسو په يروشلم کبني د ټولو کورونو معائنه وکړه او څه کورونه مو د دې دپاره راغورزول چې د ښار د دېوالونو د مرمت کولو دپاره ترې نه کاني واخلي. د اوبو جمع کولو دپاره، (۱۱) تاسو د ښار د دېوالونو په مينځ کبني د هغه اوبو رايسارولو دپاره تالاب جوړ کړو کومې اوبه چې د زور ډنډ نه رابهېدلې. خو تاسو ځدای پاک ته هيڅ توجو ونه کړه، چې هغه ډبر د پخوا نه د دې هر څه منصوبه جوړه کړې وه او هغه داسې وکړل. (۱۲) بيا مالک ځدای پاک ربُ الافواج تاسو ته آوازونه کول چې ژړا او ماتم کوئ، خپل سرونه کل کړئ او د ټاټ جامې واغوندئ. (۱۳) خو د هغې په ځای، تاسو خدا او خوشحالی کوله. تاسو څاروی او گډې حلالې کړې چې وې خورئ او تاسو مے څښل. تاسو وئيل، ”مونږ له ښه خوراک څښاک په کار دے، ځکه چې سبا به مړه يو.“ (۱۴) مالک ځدای ربُ الافواج په خپله ما سره خبرې وکړې او راته يې وفرمائيل، ”ترڅو پورې چې تاسو ژوندی يئ نو دا بد عمل به درته هيڅکله معاف نه شی. ما، مالک ځدای پاک، ربُ الافواج دا فرمائيلي دي.“

د شبنه دپاره خبرداري

(۱۵) مالک ځدای پاک، ربُ الافواج ما ته وفرمائيل چې، ”شبنه له لار شه، چې هغه د شاهي خاندان انتظام کوونکے

دے او هغه ته ووايه، (۱۶) تہ دلته خه کوي؟ تا له دلته د خپل
 قبر جوړولو اجازت چا درکړې دے؟ تہ خوک يې چې دلته
 به د خان دپاره په اوچت خائ کبني مزار جوړ کړې او په
 گټ کبني د خان دپاره قبر جوړ کړې؟ (۱۷) اے سرپه،
 مالک خدائ به دې راويسي او لري به دې وغورزوي. (۱۸)
 هغه به تا د پندوسکي په شان گول مول کړي او يو بل لوي
 ملک ته به دې وغورزوي. او تہ به هلته مړ شي، او ستا
 بنائسته جنگي گادي به هم هلته پرتي وي. ولې چې تہ د خپل
 نېک د خاندان دپاره د بي عزتي سبب جوړ شوي يې. (۱۹)
 مالک خدائ فرمائي، زه به تا د خپلې عهدې نه لري کړم او د
 خپل اوچت مقام نه به دې راکوز کړم. (۲۰) په هغه ورځ به زه
 خپل خدمتگار د خلياہ زوي اليقيم راوغواړم. (۲۱) زه به
 هغه ته ستا سرکاري چوغه او کمر بند ورواچوم او تا چې
 کوم اختيارات لرل نو هغه ټول به هغه له ورکړم. هغه به د
 يروشلم او د يهوداه د خلقو د پلار په شان وي. (۲۲) زه به
 هغه له د داؤد د خاندان چايباني ورکړم. چې کومه دروازه
 هغه کولاو کړي هغه به خوک بندولې نه شي او چې کومه
 دروازه هغه بند کړي هغه به خوک کولاولې نه شي. (۲۳) زه
 به هغه يوه لويه مرتبه ورکړم لکه څنگه چې په دېوال کبني
 مېخ کلک لگېدلي وي، او دا به د هغه د خاندان دپاره د
 عزت سبب وگرځي. (۲۴) بيا به د هغه د پلار د خاندان ټول
 وزن په هغه باندې راخوړند شي. او د هغه ټول اولاد او
 خپلوان به د لوبنو په شان د وړې پيالي نه واخله تر غټ
 مرتبان پورې به دې مېخ پورې راخوړند وي. (۲۵) رب الافواج
 وفرمائيل، يو وخت به راشي چې دا کلک لگېدلي مېخ به
 راوغورزېږي او چې په دې باندې خه هم راخوړند وي نو هغه

به مات شی. مالک خدای دا فرمائیلی دی.

د صور ښار په حقله پېشگوئی

۲۳ (۱) دا پېغام د صور په حقله دے. اے د ترسیس سمندری جهازونو وژاری. ځکه چې په صور کښې قلعه او کورونه تباہ دی، په قبرص کښې چې تاسو کومه خبره اورېدلي وه هغه رښتیا ده. (۲) اے د سمندر د غاړې اوسېدونکو ماتم وکړئ. اے د صیدا سوداګرو، تاسو ماتم وکړئ. ستاسو تاجران به د سمندر نه تېرېدل (۳) او په ژورو اوبو کښې به یې سفر کولو او د مصر غله به یې تاسو له رارسوله، ولې چې تاسو به د نیل د دریا د غاړې نه ګټه اخستله او دغه شان تاسو د ټولو قومونو دپاره د تجارت مرکز وے. (۴) خو اوس ته شرمېدلی یې، اے د صیدا ښاریې. د سمندر قلعه بند ښار صور وائی، ”زه بېچویمه، زما هیڅ زامن او لویه نشته.“ (۵) کله چې مصریانو ته د صور خبر ملاو شی نو هغوی به په غم اخته شی. (۶) اے د سمندر د غاړې خلقو، تاسو د خفګان نه وژاری. او ترسیس ته د تبتېدو کوشش وکړئ. (۷) آیا دا ستاسو خوشحاله ښار دے کوم چې پېر د پخوا نه آباد دے؟ آیا دا هغه ښار دے چې خپل اوسېدونکی یې لرې ملګونو ته ولېږل چې کورونه جوړ کړی. (۸) په صور باندې دا افت چا راوستے دے، هغه صور ښار چې به یې بادشاهتونه جوړول؟ د هغې سوداګر شهزادګان وُو او د هغې تاجران عزتمند ګڼلے شول. (۹) خو دا د مالک خدای ربُّ الافواج منصوبه وه چې هغه به ټول د شان او شوکت والا خلق سپک کړی، او عزتمند

کسان به و شرموی. (۱۰) اے د ترسیس خلقو، د خپلې علاقې

نه خواره شئ لکه څنگه چې د نیل دریا د غاړو نه اوږی.

نور تاسو پابند نه یئ. (۱۱) مالک خدای په سمندر باندې لاس

اوچت کړی دے او بادشاهی یې لړزولې دی. هغه حکم

کړی دے چې ستاسو قلعي دې تباہ شی. (۱۲) هغه

و فرمائیل، ”اے د صیدا خلقو، ستاسو خوشحالی ختمه

شوې ده او ستاسو خلقو سره ظلم زیاتے شوے دے. که

هغوی قبرص ته هم وتبستی، نو آرام به ورته ملاو نه شی.“ (۱۳)

د بابل ملک ته وگورئ. د دې ملک خلق برباد شوی دی.

اسوریانو د هغوی ملک د ځنگلی ځناور کور جوړ کړی

دے. اسوریانو د محاصرې برجونه جوړ کړل او د هغوی

قلعي یې بربادې کړې. او د ملې پېر دې ترینه جوړ کړی

دے. (۱۴) اے د ترسیس سمندری جهازونو د خفگان نه

وژارئ. ولې چې ستاسو قلعه تباہ شوې ده. (۱۵) یو داسې

وخت راروان دے چې صور به اويا کاله دپاره هېر کړی

شی، چې اويا کاله د یو بادشاه د عمر برابر وی. کله چې هغه

کالونه ختم شی، نو صور به بحال شی لکه څنگه چې سندرہ

د کنجرې په حقله وئیلے شی، (۱۶) ”اے غریبې هېرې شوې

کنجرې. خپله بینجو واخله او په بناړ کبني وگرځه، ساز

غروه او خپلې سندرې بیا بیا وایه، نو چې داسې یو ځل بیا

یاده کړی شی.“ (۱۷) کله چې هغه اويا کاله تېر شی، نو

مالک خدای به صور له موقع ورکړی چې هغه بیا د کنجرې

په شان پخوانے کاروبار شروع شی او د صور لېن دېن به د

زمکې په مخ د ټولو بادشاهتونو سره وی. (۱۸) خو دا بناړ

چې په تجارت کبني کومه گټه کوی نو هغه به مالک خدای ته

وقف کیري. دا پېسه به نه شی جمع کولے، خو چې څوک د

مالک خدای په حضور کبښې پاتې کيږي نو هغوی به په دې پېسو باندې ښه کافی خوراک او ښائسته لباس اخلي.

د مالک خدای دُنیا له سزا ورکول

۲۴ (۱) گوره، مالک خدای به زمکه وړانه وېجاړه کړي

او هم داسې ښاره به یې پرېږدي. هغه به د زمکې مخ کندي

کپرې کړي او د دې خلق به خواره واره کړي. (۲) هیڅ

څوک به بچ پاتې نه شي، که هغه امامان وی یا عام خلق،

مالک وی که نوکر، مالک وی که نوکره، خرڅوونکی وی یا

اخستونکی، قرض ورکوونکی یا قرض اخستونکی، که

قرضدار وی او که مالدار وی. (۳) زمکه به په مکمل طور

وړانه وېجاړه او لوټ کړي شي، مالک خدای دا هر څه

فرمائيلى دی. (۴) زمکه اوچيږي او خشکيږي، ټوله دُنیا به

اوچه شي او مړاوې به شي، د دې لوی لوی خلق به فنا شي.

(۵) خلقو دُنیا پليته کړې ده ځکه چې هغوی د خدای پاک

قانون مات کړي دي او هغه لوظ یې مات کړي دي کوم

یې چې د همېشه دپاره ورسره کړي وو. (۶) نو په دې وجه

به زمکه لعنتی شي او نقصان به ورته ورسې، او چې د دې

خلقو څه بد عمل کړي دي نو د هغې بدله ورته ملاوېږي. نو

په دې وجه د دُنیا خلق کم شول او ډېر لږ خلق ژوندی پاتې

شول. (۷) د انګورو بوټي اوچ شوي دي او مې کم شوي

دي. هر څوک چې مخکښې خوشحاله ؤو نو هغه اوس خفه

دی، (۸) او د هغوی د رباب او د تمبل خوشحالی نه ډک

سازونه او د جشن آوازونه بند شوي دي. (۹) اوس خلق د

میو سندرې نه وائی، بلکې شراب په هغوی باندې تراخه لګي.

۱۰) شاپر بنار برباد شوئے دے او د هر يو کور دروازه کلکه
 بنده ده چې څوک ورننه نه وځي. ۱۱) په کوڅو کبني خلق
 چغې وهی چې مے ختم شوی دی. هره خوشحالی ختمه
 شوې ده، خوشحالی د زمکې نه ورکه شوې ده. ۱۲) بنار په
 کنډر بدل شوئے دے او د دې دروازې زړې زړې شوې دی.
 ۱۳) نو په ټوله دُنیا کبني هر يو قوم سره به هم داسې کيږي.
 صرف لږ خلق به پاتې شي داسې لکه چې د زيتونو راتولولو
 نه پس هم لږ پاتې وي او يا د انگورو د راشوکولو نه پس هم
 په باغ کبني يو څو دانې پاتې وي. ۱۴) خو چې کوم لږ کسان
 ژوندی پاتې وي نو هغوی به د خوشحالی سندرې وائي. څوک
 چې د نمرپرېواته طرف ته وي هغوی به د مالک خدای لوئی
 بيانوي، ۱۵) د نمرخاته په طرف ملکونو کبني د مالک خدای
 ثناء صفت کوي. کوم خلق چې د سمندر په غاړه اوسېږي نو
 هغوی دې د مالک خدای ثناء صفت کوي، کوم چې د بنی
 اسرائیلو خدای پاک دے. ۱۶) مونږ د دُنیا د آخری سرونو نه
 سندرې اورو، هغه سندرې چې صادق خدای پاک ته لوئی
 ورکوي. خو زما زړه د غمه پک دے. زما دپاره ژاړې ځکه
 چې زه دوږېږم. دوکې تر اوسه موجودی دی او هر طرف ته
 دوکه باز دی. ۱۷) اے د دُنیا خلقو واورئ. یره، کنډې او
 دامونه ستاسو دپاره تيار دی. ۱۸) هر څوک چې د یرې نه
 تبتېدل غواړي نو هغه به په کنده کبني پرېوځي او هر څوک
 چې د کنډې نه ځان خلاصوی نو په دام کبني به گېږيږي. د
 آسمان نه به ډېر دروند باران ورېږي او د زمکې بنيادونه به
 ولړزېږي. ۱۹) زمکه به وچوي، خوځيږي به او زنگيږي به.
 ۲۰) زمکه به د شرابي نشه کوونکي په شان زنگيږي او داسې
 رېږي لکه چې په طوفان کبني چې چوپال خوځيږي. دا د

گناه په وجه درنه شوې ده، دا به راوغورزېږي او بيا به
 هيڅکله پانه خي. (۲۱) په هغه وخت به مالک خدای آسماني
 طاقتونو له او د زمکې بادشاهانو له به سزا ورکړي. (۲۲)
 هغوی به گرفتار کړي شي او په يوه قېدخانه کېني به بند
 کړي شي او بڼه موده پس به ورته سزا ورکړي شي. (۲۳) نو
 سپوږمۍ به توره شي او د نمر رڼا به کمه شي، ځکه چې
 مالک خدای رب الافواج به حکومت کوي. هغه به په يروشلیم
 کېني د صیون په غره باندې د مشرانو په وړاندې شان او
 شوکت سره بادشاهي کوي.

د ثناء صفت يو حمد

۲۵ (۱) اے مالک خدایه، ته زما خدای پاک پي، زه به
 ستا درناوې کوم او ستا د نوم ثناء صفت به کوم. تا عجيبه
 عجيبه کارونه کړي دي، تا چې ډېر پخوا کومې منصوبې
 جوړې کړې وې، تا بې شکه هغه د وفادارۍ سره پوره کړې
 دي. (۲) تا بشارونو نه د ملبو پيري جوړ کړي دي، او د
 هغوی د پخو دېوالونو قلعي دې په کنډراتو بدل کړي دي. د
 پردی ملک د خلقو د قلعي په شان محلونه داسې خاورې
 شوي دي چې بيا به هيڅکله ورته بشار ونه شي وئيلې او نه به
 کله دوباره آباد کړي شي. (۳) نو په دې وجه د تکړه قومونو
 خلق به ستا ثناء صفت کوي، او د ظالمانو قومونو په بشارونو
 کېني به ستا نه يره کيږي. (۴) ته د غريبانو حفاظت
 کوونکې پي، او د مصيبت په وخت کېني د ضرورت مندو
 حفاظت کوونکې پي. تا هغوی له د طوفانونو نه پناه ورکړې

ده، او د سوزونكي گرمي نه دې سورې وركړې دې. د
 ظالمانو پوكي لکه د ژمي د طوفاني باران په شان وي، (۵)
 لکه د صحرا د گرمي په شان دي. تا د پردی ملک خلق غلی
 کړی دی. تا د ظالمانو خلقو آوازونه داسې خاموش کړی
 دی، لکه چې وریځې سخته گرمي یخوی.

د خدای پاک د یو مېلمستیا تیارې کول

(۶) د صیون په غره به مالک خدای رب الافواج د دنیا د

ټولو قومونو دپاره یوه مېلمستیا وکړی، دا مېلمستیا به د بڼې
 غوښې او د انګورو د بڼو میو وی. (۷) نو په دې غره به هغه د
 خلقو نه د مرګ سورې ختم کړی، کوم سورې چې د ټولو
 قومونو دپاسه ولاړ دې. (۸) مالک خدای پاک به مرګ د تل

دپاره ختم کړی. او د هر یو کس په مخ باندې به اوبښکې

اوچې کړی او د ټولې دنیا نه به د خپلو خلقو بې عزتی لرې

کړی. مالک خدای په خپله دا فرمائیلی دی. (۹) په هغه

وخت به هغوی وائی، ”وګورئ دا دې زمونږ خدای پاک.

مونږ د هغه په انتظار ؤو او هغه مونږ آزاد کړو. دا دې هغه

مالک خدای د چا چې مونږ په انتظار ؤو. راځئ چې د هغه په

خلاصون باندې د خوشحالی جشن وکړو.“

د خدای پاک موآب له سزا وركول

(۱۰) مالک خدای به د صیون د غره حفاظت کوی، خو

موآب به داسې د پښو لاندې کړې شی لکه چې بوس په غوښل

کښې د پښو لاندې کیري. (۱۱) خدای پاک به موآب داسې

دباؤ کړی لکه څنگه چې لامبوزن اوبه خپلو لاسونو سره

لاندي ديكه كوي، هغه به د دوي غرور او د دوي ټول بد
 كارونه ختم كړي. (۱۲) هغه به د موآب د اوچتو دېوالونو والا
 قلعي تباه كړي او راويه يې غورزوي او د خاورو سره به يې
 خاورې كړي.

د خدائ پاک خپلو خلقو له فتح وركول

۲۶ (۱) په هغه وخت به د يهوداه په ملك كښې دا سندره
 وئيلې شي، ”زمونږ ښار مضبوط دے. ولې چې د خدائ
 پاک د خلاصون دېوالونه زمونږ چارچاپيره دي. (۲) د ښار
 دروازې كولاو كړئ چې صادق قوم ورننوځي، هغه قوم چې
 وفادار پاتې دے. (۳) د چا ايمان چې مضبوط دے ته هغوي
 بلکل محفوظ ساتي، ولې چې هغوي په تا بهروسه ساتي. (۴)
 په مالک خدائ باندې تل يقين ساتي، ولې چې مالک خدائ
 پاک ابدی حفاظت کونکے دے. (۵) څوک چې مغروره
 و نو هغه عاجزان كړي دي، او هغه اوچت ښارونه راگزار
 كړي دي او خاورو سره يې خاورې كړي دي. (۶) او دوي
 به د غريبانو او مظلومانو د پښو لاندي راشي او چخني به
 شي. (۷) اے مالک خدایه، د صادقانو لار هواره ده، نو د
 صادقانو دپاره چې کومه لار ته جوړوې نو هغه نېغه ده. (۸)
 اے مالک خدایه، ستا فرمانبرداري کولو سره مونږ تا ته خپله
 بهروسه ښايو، او زمونږ د زړه خواهش دے چې ستا د نوم
 لوي وکړو. (۹) ټوله شپه زه ستا په لټون كښې يم، په سحر
 كښې د زړه د اخلاصه زه ستا طلبگار يم، كله چې ته د دنيا د
 عدالت دپاره راشې نو خلق به پوهه شي چې انصاف څه څيز

دے. (۱۰) کٺٺ پٺ بدمعلٺ باندي رحم وشي نو هغه د انصاف پٺ
مطلب خان نٺ پوهوي، بلکي پٺ کوم ملڪ کبني چي انصاف
کيري هلته هم هغوي بدمعلي کوي، هغوي د مالڪ خدائي
لوي نٺ مني. (۱۱) اے مالڪه خدايه، ستا لاس هغوي ته سزا
ورکولو دپاره اوچت شوي دے خو هغوي هيخ غور نٺ کوي،
او هغوي چي ستا قوم دپاره ستا غبرت ته وگوري نو وبه
شرميري. او بيا به تٺ سور اور پٺ خپلو دشمنانو نازل کرپي.
(۱۲) اے مالڪه خدايه، تٺ به مونږ له امن راکوي، خڪه چي
زمونږ ٽولي کاميابي ستا د لاسه دي. (۱۳) اے مالڪه خدايه،
خدايه پاڪه، نورو مالڪانو پٺ مونږ حکمراني کرپي ده، خو
يواخي تٺ هغه هستي يي چي مونږ يي عبادت کوو. (۱۴) خو
اوس هغوي مرٺ شوي دي او بيا به نٺ راڙوندي کيري، د
هغوي روحونه به واپس نٺ راخي، خڪه چي تا دوي له سزا
ورکري ده او تباه کري دي. او د هغوي نوم او نشان دي
ختم کرے دے. (۱۵) اے مالڪه خدايه، تا خپل قوم له ترقي
ورکري ده، تا خپل قوم لوي کرے دے او خپله لوي دي
خرگنده کرپي ده. ستا د وجي د هغوي علاقه پٺ هر طرف
باندي خوره شوپي ده. (۱۶) اے مالڪه خدايه، چي هغوي پٺ
مصيبت کبني گبر شول نو ستا تلاش يي شروع کرو او ستا
د تنبيه لاندي يي دُعا شروع کره. (۱۷) اے مالڪه خدايه، تا
مونږ داسي ڙولي يو، لکه چي يوه بنځه د بچي د پيدا کبدو د
درد پٺ وجه ڙاري. (۱۸) مونږ پٺ خور او درد مبتلا يو، خو
زمونږ د تکليف نه هيخ هم پيدا نٺ شول. نٺ مونږ زمکي ته
خلاصون ورکري دے، او نٺ مو دنيا ته ڙوندون راوپري
دے. (۱۹) خو زمونږ کوم خلق چي مرٺ شوي دي نو هغه بيا
راڙوندي شي. د هغوي مرٺ جسمونه به بيا راڙوندي شي. کوم

چې په قبرونو کېنې پراته دی نو هغه به راپاڅی او د خوشحالی سندرې به وائی. لکه څنگه چې د پرځې څاڅکی زمکه تازه کوی، نو داسې به مالک خدای هغه خلق بیا راژوندی کړی کوم چې پخواه مړه شوی دی.

عدالت او بحال کېدل

۲۰) زما خلقو، خپلو کورونو ته ننوځی او په ځان پسې دروازې بندې کړی. د څه وخت دپاره ځانونه پټ کړی چې د خدای پاک غصه سره شی. (۲۱) وگورئ، مالک خدای په آسمان کېنې د خپل اوسېدو ځای نه راروان دے چې د زمکې خلقو له د هغوی د گناه په وجه سزا ورکړی. کومه وینه چې په زمکه باندې تویه شوې وه نو هغه به رابنکاره کړے شی او چې څوک وژلی شوی وی نو زمکه به یې نه پټوی.

۲۷) (۱) په هغه ورځ به مالک خدای د خپلې زورورې او کلکې تورې نه کار واخلي چې هغه تبسټېدونکې بلا له یعنې تاوېدونکې راتاوېدونکې بلا له سزا ورکړی او وې ووژنی کومه چې په سمندر کېنې اوسېږی. (۲) په هغه ورځ د انګورو بنائسته باغ په حقله سندرې ووايي، (۳) ”زه مالک خدای پخپله د دې خیال ساتم او پابندی سره اوبه ورکوم. او شپه او ورځ د دې څوکیداری کوم چې څوک نقصان ور ونه رسوی. (۴) زما غصه اوس یخه شوې ده. خو که په دې باغ کېنې ازغی او مرکونډی وشول نو زه به ورسره جنگ وکړم او ټول به وسوزوم. (۵) خو که هغوی زما نه مدد وغواړی،

نو هغوی دې ما سره روغه وکړی. او، پرېږدئ چې هغوی ما سره صلح وکړی. (۶) هغه وخت راروان دے چې د یعقوب اولاد به جرړې وکړی، اسرائیل به غوتی ونیسی او گلونه به وکړی. او مېوه به یې دُنیا پکه کړی. (۷) ولې مالک خدای اسرائیل داسې وهلے دے لکه څنگه یې چې د هغه دشمنان وهلی دی؟ ولې بنی اسرائیل داسې قتل شوی دی لکه څنگه چې د هغه دشمنان قتل شوی دی؟ (۸) نه، بلکې مالک خدای د هغوی مخالفت وکړو او جلاوطن یې کړل. هغوی یې د نمرخاته په طرف د یوې زورورې هوا سره وشړل. (۹) نو داسې به د یعقوب گناه معاف شی، او چې کله د اسرائیل گناهونه ختم شی نو په نتیجه کې به هغوی د غېرو قومونو قربان گاه د چونې د کانی په شان زړې زړې کړی او د قربان گاه خوشبودارې مصالحي او د اشیرې د بُت نښې به پاتې نه شی. (۱۰) د قلعي په شان د پخو دېوالونو ښار کنډر پروت دے. دا د یو خوشی بیابان په شان وړان وچاړ پروت دے. او بیا به په دې کې څاروی څریرې آرام به کوی او څانگې به خوری. (۱۱) د ونو څانگې اوچې شوې او ماتې شوې دی او ښځې یې د خشاک په توگه راغونډوی. خلق په هیڅ څیز باندې هم ځان نه پوهوی نو په دې وجه چا چې هغوی پیدا کړی دی ورباندې هیڅ رحم نه کوی، چا چې هغوی تخلیق کړی دی ورباندې هیڅ ترس نه کوی. (۱۲) په هغه ورځ به مالک خدای د فرات سیند نه واخله تر مصر سرحده پورې خپل خلق یو یو کس راغونډ کړی، داسې لکه څوک چې د بوسو نه غنم راپلوی. (۱۳) په هغه وخت به یو بیگل وغږولے شی چې د اسور او مصر نه هغه ټول بنی اسرائیلیان راوغواړی کوم چې په جلاوطنی کې وې. نو

هغوی به د هغه په مقدس غر په یروشلم کبني د مالک خدای
عبادت وکړی.

د شمالي بادشاهی دپاره خبرداري

۲۸ (۱) په سامريه باندې افسوس چې د شرابی بني

اسرائيلو شاندار تاج دے. په هغه بنار باندې افسوس چې د
بني اسرائيلو شان او شوکت وو خو اوس مراوے کېدونکے
گل دے. په هغه آبادی باندې افسوس چې په نشه کېني د
دوبو خلقو په زرخيزه وادی باندې ولاړه ده. (۲) گوری،
مالک خدای به داسې قوی او طاقتور لښکر راولپړی، لکه د
رلی طوفان او زل زول او د باران د طوفان په شان، دا به لکه
د زورور سېلاب پرې حمله وکړی او په زمکه به پي سر د
لاندې راوولی. (۳) بيا به سامريه د بني اسرائيلو شرابيانو
شاندار تاج د پښو لاندې نرې نرې شی. (۴) بيا به د دې
مراوے کېدونکے گل شان او شوکت ختم شی چې په
زرخيزه وادی باندې ولاړ وی. د هغوی حال د موسم د
وړومبو اینځرو په شان دے چې څنگه پاخه شی نو
راوشوکولے شی او وخورلے شی. (۵) په هغه ورغ به مالک
خدای ربُ الافواج د خپلو هغه خلقو دپاره د گلونو د شاندار
تاج په شان وی چې کوم خلق ژوندی پاتې وی. (۶) هغه به
هغه کسانو له د انصاف جذبه ورکړی چې څوک د قاضيانو
په توگه کار کوی او هغوی له به حوصله ورکړی چې څوک
د حملې نه د بنار د دروازو حفاظت کوی.

نا اھلہ مشرانو ته سزا ملاوڊدل

۷ نو بيا پيغمبران او امامان هم دومره نشه دى تر دې پورې چې پغري وهى. هغوى مے او شراب دومره زيات خبلى دى چې تيندکونه خورى. پيغمبران دومره زيات نشه دى چې خدائ پاک کومه وحى نازلوى نو په هغې باندې نه پوهيرى او امامان هم دومره نشه دى چې د فېصلې ورکولو په وخت زنگيرى. ۸ د هغوى ټول مېزونه په اولټو گنده دى او يو خائ هم په کبني صفا نشته. ۹ هغوى په خپلو کبني وائى، ”دا سرے زمونږ سره دا رنگ خبرې ولې کوى؟ د تعليم او د مالک خدائ د پېغام اورولو په وخت مونږ داسې پوهوى لکه چې مونږ واره ماشومان يو او اوس اوس د پيو نه خلاص شوى يو. ۱۰ هغه مونږ ته ټکے په ټکے، کربنه په کربنه او په مزه مزه تعليم راکوى.“ ۱۱ نو اوس به خدائ پاک خپلو خلقو سره د پردى ملک د خلقو په ذريعه خبرې کوى څوک چې عجيبه ژبه وائى. ۱۲ خدائ پاک خپلو خلقو ته فرمائيلى دى، ”دا د آرام خائ دے. ستړى دې دلته آرام وکړى، ولې چې هم دا خائ د آرام دے.“ خو هغوى غور نه کپسودو. ۱۳ نو دا ځکه به مالک خدائ هغوى ته ټکے په ټکے، کربنه په کربنه او په مزه مزه تعليم ورکوى. نو هغوى به تيندکونه وخورى او راپرې به وځى. هغوى به زخمى شى، په جال کبني به گېر شى او گرفتار به شى.

د صيون د گوټ کانے

۱۴ نو اے گستاخه کسانو څوک چې په يروشلم کبني په دې

خلقو باندې حکومت کوي، اوس چي څه مالک خدائ

فرمائي نو هغې ته غوږ ونيسي. (۱۵) تاسو لافي وهلي چي

تاسو د مرگ سره لوظ کړي دے او د عالم ارواح سره مو
تړون کړي دے. ستاسو دا يقين دے چي کله افت راشي نو

تاسو به بچ شي، ځکه چي ستاسو خيال دا دے چي خپل

دروغ او دوکه به تاسو بچ وساتي. (۱۶) نو مالک خدائ پاک

داسي فرمائي، ”زه په صيون کبني يو داسي بنياد ږدم چي

کلک او مضبوط وي. په هغې کبني زه د گوټ يو قيمتي

کاني لگوم چي په هغې باندې دا ليکلي وي، ”څوک چي

ايمان لري نو هغه به نه وارخطا کيږي.“ (۱۷) زه به انصاف د

دې فيته او صداقت د دې د سال مزې کړم. تاسو چي په

کومو دروغو باندې يقين ساتي نو ږلي به يې ټول يوسي او

سېلابونه به ستاسو د پناه ځايونه وړان کړي.“ (۱۸) تاسو چي

د مرگ سره کوم لوظ کړي دے نو هغه به منسوخ کړي شي

او چي د عالم ارواح سره تاسو کوم تړون کړي وي نو هغه

به ختم کړي شي. هغه زورور افت به تاسو ووهي او تاسو به

ترې نه لاندې شي. (۱۹) دا افت به تاسو بار بار وهي او هر

سحر به مو وهي. دا به په تاسو شپه او ورځ راځي، تر هغې

پورې چي تاسو يې وږي نه يئ. دا پېغام به ستاسو په خلقو

باندې ږه راوړي. (۲۰) ستاسو کټ دومره لنډ دے چي پښې

په کبني نه شي غزېدلې او کمبله دومره وږه ده چي څوک په

کبني پټېدې نه شي. (۲۱) مالک خدائ به داسي راپاڅي لکه

څنگه چي هغه د پراضيم په غر باندې فلستيانو پسې

راپاڅېدلې وو. او څنگه يې چي د جبعون په وادي کبني

اموريانو باندې حمله کړې وه داسي به په تاسو هم حمله

وکړي. او چي کوم کارونه به هغه کوي نو هغه به عجيبه وي.

او د هغه هر قدم به فرق فرق وی. (۲۲) زه چې کوم
 خبردارے درکوم نو په هغې پورې خندا مه کوی. که تاسو
 خندا وکړه نو ستاسو دپاره به خلاصېدل نور هم گران شی.
 ما د مالک خدای رب الافواج د ټول ملک د تباہ کولو فېصله
 اورېدلې ده.

د خدای پاک حکمت

(۲۳) زه چې درته خه وایم نو هغې ته غوږ ونیسئ، زه چې درته
 خه وایم هغې ته بنه توجو وکړئ. (۲۴) ولې زمیدار همېشه یوه
 کوی او هیڅکله کر نه کوی خه؟ ولې هغه تل پټې اړوی او
 هیڅکله خه نه کړی؟ (۲۵) کله چې هغه یو ځل پټه هوار او
 تیار کړی، نو هغه تخم کړی لکه کاره، د زېرې تخم، غنم او
 اوربشې په صحیح طریقه او صحیح ځای باندې کړی. (۲۶)
 زمیدار ته پته وی چې خه به کوی، ځکه چې خدای پاک هغه
 ته پوهه ورکړې ده. (۲۷) هغه د کارو او زېرې د تخم ټکولو
 دپاره لوی پانگ نه استعمالوی، بلکې د دې دپاره د یو وړوکی
 او برابر لرگی نه کار اخلی. (۲۸) هغه غنم په درمند کبښې
 دومره نه غوږل کوی چې خراب تراب شی، ځکه چې هغه ته
 پته وی چې په گاډۍ باندې به یې څنگه غوږل کړی چې غله
 خرابه نه شی. (۲۹) مالک خدای رب الافواج زبردست اُستاز
 دے، او هغه دې زمیدارانو له بنه پوهه ورکوی.

د یروشلم محاصره کېدل

۲۹ (۱) اے اری ایل، اری ایل، په تا باندې افسوس. په هغه

ٻنار باندې افسوس کوم کڻي ڇي داؤد خېمي لگولې وې.
 اوس کال په کال خپل اخترونه کوي. ﴿٢﴾ خوبيا به زه په
 هغه ٻنار باندې يو افت راولم، هلته به ٿرا او ماتم وي. او ٽول
 يروشلم به داسي شي لکه څنگه ڇي د هغي د اري ايل نوم
 معني ده ”يوه داسي قربان گاه ڇي په وينو لت پت وي.“ ﴿٣﴾
 وې ڇي زه به تا د هر طرف نه راگېر کړم او ستا د
 محاصرې به پوره بندويست وکړم. ﴿٤﴾ بيا به ته د زمکي
 لاندې نه خبرې کوي، د خاورو نه به ستا غلې آواز راوځي.
 څنگه ڇي د يو مړي روح د قبر نه د خبرو کولو کوشش
 کوي، دغه شان به ستا آواز غلې شان راځي. ﴿٥﴾ نو
 سمدستي به ستا دشمنان لکه د دورې په شان والوځي، په تا
 باندې حمله کوونکي به داسي وشړلې شي لکه هوا ڇي بوس
 زغلي. وې ڇي اچانک په يوه لحظه کڻي به ﴿٦﴾ مالک
 خدائ رب الافواج به ستا د بچ کولو دپاره د لوي تندر،
 زلزلې، لوي شور، تېزې سيلې، طوفان او سوزونکي اور سره
 راځي. ﴿٧﴾ نو بيا د هغه ټولو قومونو لښکرې کوم ڇي د
 خدائ پاک د اري ايل په ٻنار باندې حمله کوي، د هغوي ټوله
 وسله او ساز و سامان به د يو خوب ليدو په شان فنا شي،
 داسي به فنا شي لکه ڇي دا د شپي يو خيال وي. ﴿٨﴾ هغه
 ټول قومونه ڇي په يروشلم باندې د حملې کولو دپاره راجمع
 شوي دي د هغوي مثال به د يو اوږي کس په شان وي ڇي
 خوب ويني ڇي هغه خوراک کوي خو ڇي راپاڅي نو پته
 ورته ولگي ڇي هغه هم هغسي اوږي دے، يا د هغه تږي کس
 په شان وي ڇي په خوب کڻي گوري ڇي اوبه څښي خو
 ڇي راپاڅي نو پته ورته ولگي ڇي هغه هم هغه شان د تندې د
 لاسه بې دمه دے.

د پېغمبرانو د ځان نه کم عقل جوړول

۹) چېرې شئ او اریان دریان شئ. ځان نه رانده جوړ کړئ او رانده شئ. نشه شئ خو په میو نه، زنگېرئ خو په شرابو نه. ۱۰) نو ځکه مالک خدای تاسو خوبولی کړی یئ او په دروند خوب باندې په اوده کېدو بدل یئ. هغه د پېغمبرانو او د رویا لیدونکو سترگې بندې کړې دی. ۱۱) د هرې پېغمبرۍ د وحی مطلب به ستاسو نه پټ وی، دا به د یو بند کتاب په شان وی. که تاسو دا یو داسې کس له یوسئ چې هغه یې لوستلې شی او هغه ته ووايي چې دا ولولی، نو هغه به وائی چې زه دا نه شم لوستلې ځکه چې دا پوخ بند دے. ۱۲) که تاسو دا یو بې تعلیمه کس له ورکړئ چې وې لولی، نو هغه به جواب درکړی چې زه بې تعلیمه یم. ۱۳) مالک خدای وفرمائیل، ”دا خلق تش په خوله زما عزت کوی خو زړونه یې رانه پېر لرې دی. او دوی بې فائدي زما عبادت کوی ځکه چې دوی د انسانانو حکمونه د تعلیم په ډول ورکوی. ۱۴) نو په دې وجه به په راتلونکي وخت کېنې یو ځل بیا زما سلوک د دې قوم سره پېر عجیبه او د چېرانتیا وی. بیا به د هغوی د هوبنیارانو هوبنیارتیا ختمه شی او د هغوی د پوهانو پوهه به غېبه شی.“

د راتلونکي وخت دپاره امید

۱۵) څوک چې د مالک خدای نه د خپلو منصوبو د پټولو کوشش کوی نو په هغوی افسوس. هغوی په پټه باندې منصوبې جوړوی او خیال یې دا وی چې، ”څوک به مونږ

وینی او څوک به مونږ وپېژنی؟“ (۱۶) هغوی هر یو څیز گډ وډ کوی. د کُلال اهمیت زیات دے که د ختې؟ یو کس چې څه څیز جوړ کړی نو هغه څیز خپل جوړېدونکی ته داسې وائی څه، ”تا زه نه یم جوړ کړے،“ او یا دا چې، ”ته په هیڅ هم نه پوهېږې؟“

راتلونکے بدلون

(۱۷) لږ وخت پس به د لبنان ځنگل نه پتی جوړ شی او پتی به په ځنگل بدل شی. (۱۸) کله چې هغه وخت راشی، نو کانه به د کتاب تلاوت اوری او پانده به د تورتم او تیاره نه رابهر شی او وینی به. (۱۹) عاجزان به بیا د مالک خدای ورکړے شوې خوشحالی نه په جامو کبني نه ځائیری، او غریبانان به د بنی اسرائیل د مقدس ذات خوشحالی کوی. (۲۰) ظالمان به باقی پاتي نه شی، مغروره به ختم شی او څوک چې د بدو منصوبه جوړوی هغوی به قتل کړے شی. (۲۱) خدای پاک به هغه خلق تباہ کړی چې څوک د دروغو گواهی کوی، هغه خلق چې قاضیان د غلطو فېصلو کولو دپاره دوکه کوی، هغه خلق چې څوک دروغ وائی د دې دپاره چې بی گناه خلقو ته انصاف ملاو نه شی. (۲۲) نو ځکه مالک خدای د یعقوب د اولاد خدای پاک، چا چې ابراهیم د مصیبت نه خلاص کړو، داسې فرمائی، ”زما د خلقو به نوره بی عزتی نه کیږی او د هغوی رنگونه به د شرم په وجه نور زېر نه وی. (۲۳) کله چې تاسو هغه بچی ووینی چې زه تاسو له درکوم، نو تاسو ته به بیا پته ولگی چې زه د بنی اسرائیلو مقدس ذات یم. تاسو به زما درناوی کوئ او د یعقوب د خدای پاک رعب به منئ.

۲۴) بدعمله خلق به پوهه حاصله کړی او هغه خلق چې کوم هر وخت فریادونه کوی نو هغوی به اَصُول ومنی.

د مِصر بې فائدي معاھدي

۳۰) ۱) مالک خدای فرمائیلى دى، ”اے باغيانو بچو په

تاسو افسوس. ځکه چې تاسو په هغه منصوبو باندې کار کوئ چې کومې زما نه دى، او زما د مرضي خلاف معاھدي کوئ او تاسو گناهونو پسې گناهونه کوئ. ۲) تاسو زما د مشورې نه بغېر د مدد دپاره مِصر ته لاړئ. تاسو غوښتل چې مِصريان مو بچ کړي، نو په دې وجه تاسو د مِصر په فرعون باندې يقين وکړو. ۳) خو په فرعون باندې اعتماد سره به تاسو رسوا شئ او په هغه باندې بهروسي سره به تاسو بې عزته شئ. ۴) اگر چې د هغه افسران ضعن کښې دى او د هغه سفيران حنیس ته رسېدلى دى، ۵) هغه ټول چې په هغه بهروسه کوی هغوی به وشرمېږي. او هغه به ستاسو مدد نه کوی بلکې په ځای د دې به ستاسو بې عزتي وکړي. ۶) د جنوبی صحرا د ځناورو په حقله د خدای پاک پېغام دا دى، هغه سفيران به په داسې خطرناک ملک کښې سفر کوی، چرته چې ازمری اوسېږي او چرته چې تور ماران او نور زهرژن ماران دى. هغوی د یو داسې قوم دپاره خپل خرونه او اوبشان د قیمتي تحفو نه بار کړي دى څوک چې د دوی هیڅ مدد نه شی کولې. ۷) د مِصر نه چې کوم مدد ملاوېږي نو هغه بې فائدي دى. نو ځکه ما په مِصر باندې یو بل نوم ”بې ضرره اژدها“ اېښه دى.

۸) اوس لار شه او دا الفاظ په يو کتاب کښې وليکه. چې دا
 د راروانو وختونو دپاره د تل دپاره يوه گواهی شى. ۹) ځکه
 چې دا قوم سرکش دى او دا همپشه دروغ وائى او د مالک
 خدائ تعليمات منلو ته تيار نه دى. ۱۰) هغوى رويا کتونکو
 ته وائى چې، "تاسو روياگانې مه وینئ،" پېغمبرانو ته وائى،
 "مونږ ته د هغه څه په حقله خبرې مه کوئ چې څه حقيقت
 وى. مونږ ته د خوند خبرې کوئ، خبر دى که هغه دروغ هم
 وى. ۱۱) زمونږ د لارې نه اخوا شى او زمونږ مخه مه نيسئ.
 مونږ ستاسو د بنى اسرائيلو د مقدس ذات په حقله اورېدل نه
 غواړو." ۱۲) ځکه خو د بنى اسرائيلو مقدس ذات داسې
 فرمائى، "زه چې څه درته وایم نو تاسو هغه رد کړئ او د ظلم
 زیاتى او دوکې نه کار اخلى. ۱۳) دا گناه به ستاسو دپاره د
 يو داسې اوچت دېوال په شان وى چې چاودى او کوږوالى
 پکښې راغلى وى او دېوال کينوى او بيا سمدستى يو درز
 سره زمکې ته راگزار شى. ۱۴) دا ټوټې ټوټې شى د خټې د
 هغه لوبښى په شان چې ټکړې ټکړې کړې شوى وى او د هغې
 يوه ټوټه به هم دومره نه وى چې په هغې کښې بل سکاره
 راواخستلې شى، يا په کښې د پيگى نه اوبه راوويستلې
 شى." ۱۵) قادر مطلق خدائ د بنى اسرائيلو مقدس ذات،
 فرمائى، "راواپس شى او په ما پوره يقين کوئ. نو بيا به تاسو
 ټکړه او محفوظ یئ." خو تاسو داسې نه کوئ. ۱۶) خو
 ستاسو منصوبه دا ده چې په تېزو آسونو باندې سواره شى او
 د خپل دشمن نه وتښتئ. تاسو صحیح یئ، ځکه چې تاسو به
 تښتئ. ستاسو خيال دا دى چې ستاسو آسونه ښه تېزه منډه

وهلے شی، خو چي ڄوک درپسي وي نو هغوي به ستاسو نه تيز وي. (۱۷) ڪه ستاسو دشمن يو فوجي دهمڪي درڪري نو ستاسو زر ڪسان به منڍي وهي، او ڪه پينڻه سپاهيان دهمڪي درڪري نو دا به ستاسو ٽولو زغولو ڍپاره ڪافي وي. او ڪه په آخر ڪبني ڄوک پاتي شي نو هغوي به د غره په سر باندې د جنڊي د يو لرگي په شان يواڻي وي. (۱۸) خو مالڪ خدائي بيا هم په دي انتظار ڪبني دے چي په تاسو باندې رحم وڪري. هغه په تاسو باندې د رحم ڪولو ڍپاره تيار دے ڇڪه چي هغه وفادار خدائي پاڪ دے. بختور دي هغوي چي د هغه د مدد په انتظار ڪبني وي.

د خدائي پاڪ خپلو خلقو له برکت وركول

(۱۹) اے د يروشلم خلقو تاسو به نور نه ڙاي. ڪله چي تاسو هغه ته د مدد ڍپاره فرياد وڪري، نو هغه به خامخا په تاسو رحم وڪري او چي څنگه ستاسو دعاگانې واورى نو جواب به درڪري. (۲۰) اكر چي مالڪ خدائي به تاسو ته د تنگ لاس روتى او د تڪليف اوبه درڪري، خو هغه به په خپله ستاسو استاذ وي او تاسو ته به نور د هغه د لٽولو ضرورت نه پېښيري. (۲۱) ڪه تاسو د لاري نه بنى يا گس طرف ته واورى، نو د وروستو نه به ستاسو لار بنودنه ڪيري چي، ”دا لاره صحيح ده، په دي روان شي.“ تاسو به په خپلو غورونو دا اورى. (۲۲) نو بيا به تاسو خپل هغه بتان چي په سرو زرو پت وي او هغه بتان چي په سپينو زرو پت وي هغه به واخلئ او وائي به چي، ”دا ڇه گند دے.“ او بهر په پيران به پي گزار ڪري. (۲۳) ڪله چي تاسو تخم وڪري، نو مالڪ خدائي به د

دې شين كېدو دپاره باران راولېږي او د دې نه به تاسو ته ښه او زيات پېداوار ملاو شي او ستاسو د څاروو دپاره به د څرن ښه پېره زمكه وي. (۲۴) كوم غويي او خرونه چې ستاسو په پتو كښي يوې كوي نو هغه به هم هغه خوراك كوي چې چچ او درې غاښي سره صفا شوې وي. (۲۵) په هغه ورځ كله چې ستاسو د دشمن قلعي قبضه شي او د هغوي خلق ووژلې شي، نو د هر غره نه او د هرې غونډې نه به د اوبو ولې رابهېږي. (۲۶) سپوږمۍ به د نمر په شان ځلېږي او نمر به په اووه چنده زيات روښانه شي، دا به داسې وي لکه چې د اوو ورځو رڼا يو ځای شي. دا به په هغه وخت كښي وشي كله چې مالک خدای د خپلو خلقو د هغه زخمونو مرهم پتې وکړي او هغه زخموڼه ورله روغ کړي چې کوم زخموڼه هغه ورکړي دي.

د خدای پاک اسور له سزا ورکول

(۲۷) وگورئ د مالک خدای نوم د لرې ځای نه راروان دے. هغه لوی غضب او رعب داب سره رانزدې کيږي. د هغه شونډې د غصې نه رپړدي، او د هغه وينا لکه د اور هر څه ايرې ايرې کوي. (۲۸) د هغه ساه لکه د سپلاب په شان ده چې هر څه تر مری مری ډوبوي. هغه به مغروره قومونه د تباهي دپاره چان کړي. هغه به دوی قابو کړي او د بربادي په طرف به يې يوسي. (۲۹) خو اے د خدای پاک خلقو، تاسو به خوشحاله یئ او داسې سندرې به وایئ لکه څنگه سندرې چې د مقدس اختر په شپه وئيلې شي. تاسو به د هغه خلقو په شان خوشحاله یئ کوم چې د مالک خدای کور ته د شپېلي د

ساز سره روان وی، چې هغه د بنی اسرائیلو حفاظت کونکے دے. (۳۰) مالک خدائ به په هر یو کس باندې خپل پرجلاله آواز واورى او د خپلې غصې زور به ورته وښائی. هلته به د اور لمبې، تندر، رلی او دروند باران وی. (۳۱) کله چې اسوریان د مالک خدائ آواز واورى او د هغه د سزا پته ورته ولگي نو هغوی به وپریږي. (۳۲) کله چې مالک خدائ هغوی بار بار ووهی، نو د هغه خلق به هر خلی د منگی او بینجو ساز ورسره غړوی. خدائ پاک به پخپله د اسوریانو خلاف جنگ کوی. (۳۳) پوره موده مخکښې یو خائ تیار شوے وو چرته به چې یو لوی اور د اسور بادشاه سوزوی. د لرگو یو اوچت پهرے به وی. مالک خدائ به د نهر په شان د سوزېدونکو گوگړو یوه لمبه پو کړی او دې له به اور ورکړی.

د خدائ پاک د یروشلم حفاظت کول

۳۱ (۱) کوم خلق چې د مدد غوښتلو دپاره مصر ته ځی نو په هغوی باندې افسوس. ځکه چې هغوی د مصر په لوی فوجی طاقت، آسونو، جنگی گاډو او فوجیانو باندې بهروسه کوی. خو هغوی په مالک خدائ باندې یقین نه کوی، کوم چې د بنی اسرائیلو مقدس ذات دے او نه ترې نه مدد غواړی. (۲) خو مالک خدائ پاک هم هوښیار دے. هغه په تاسو افت راولی. هغه خپلې خبرې سر ته رسوی چې بدعمله او هغه خلقو له سزا ورکړی چې څوک د دې بدعمله خلقو حفاظت کوی. (۳) مصریان خو څه خدایان نه دی، هغوی خو بنی آدم دی. د هغوی آسونه خو څه آسمانی مخلوق نه

دے ڇڪه ڇي دا آسونه د غوبني نه جوڙي. ڪله ڇي مالڪ خدائ خپل لاس اوڀر ڪري، نو ڇوڪ ڇي د ڇا مدد ڪوي نو هغه به راپڙهوي او د ڇا ڇي مدد ڪيري نو هغه به هم راپڙهوي او دا دواڙه به تباہ شي. (۴) مالڪ خدائ ما ته وفرمائيل، ”ڪه د شپانو ڀلي هر ڇومره ڇغي وهي يا هر ڇومره آوازونه وڪري، خو هغوي به يو غرمبهدونڪي آزمري د خپل بڻڪار نه ونه شري، نو هم دغه شان به مالڪ خدائ رب الافواج د صيون په غر راکوز شي او جنگ به ڪوي. (۵) لکه څنگه ڇي يو مارغه د خپلو بچو د بچ ڪولو دپاره د خپلي جالي دپاسه الوخي رالوخي، نو داسي به زه، مالڪ خدائ، رب الافواج د يروشلم دپاسه تهر شم د دي د بچ ڪولو دپاره او د دي حفاظت به ڪوم.“ (۶) مالڪ خدائ وفرمائيل، ”اے بني اسرائيلو، تاسو زما خلاف سرڪشي ڪري ده. خو اوس، تاسو ما ته راوگرخي. (۷) يو داسي ورغ راروانه ده ڇي تاسو ٽول به د سرو زرو او سپينو زرو نه جوڙ شوي بتان غورزوي ڪوم ڇي تاسو په خپلو گناهگارو لاسونو جوڙ ڪري دي. (۸) اسوريان به په ٿوره تباہ شي خو دا ٿوره به د انسان نه وي. د خدائ پاڪ ٿوره به هغوي وهي او هغوي به وارخطا شي او تبتي به. د اسوريانو خوانانو نه به په زور ڪار اخستلي شي. (۹) د ڀري د وڃي به هغوي خپله قلعه ڀرڀري، او د هغوي آفسران به د مالڪ خدائ د جنگي جنڊي نه وڀري.“ دا مالڪ خدائ فرمائي لي دي، د ڇا اور ڇي په صيون ڪبني بليڙي، او د ڇا تنور ڇي په يروشلم گرميڙي.

په انصاف سره د يو بادشاه حکمرانی

۳۲

ګورئ، يو بادشاه به په انصاف سره حکمرانی کوی. او د هغه آفسران به هم په انصاف سره حکمرانی کوی.

۱) د بادشاه هر يو کس به د سیلی نه د حفاظت، او د

طوفان نه د پټېدو د خائ په شان وی. هغوی به د داسې نهر په شان وی چې په صحرا کېنې بهیري او هغوی به په خشک ملک کېنې د لوی گټ د سوری په شان وی. ۲) نو بیا چې

د چا سترګې وی نو هغوی به حقیقت وینی، او چې د چا غوږونه وی نو هغوی به د اورېدو جوګه وی. ۳) څوک چې

د بې صبری نه کار اخلی هغوی به هوښیار شی، او چاراکان به صفا او روانی سره خبرې کوی. ۴) څوک به دا نه وائی چې کم عقل کس عزتمند وی او یا بدعمله کس نېک وی.

۵) یو کم عقل کس د کم عقلتوب خبرې کوی او د بدعملی

کولو منصوبې جوړوی. هغه د بې دینۍ خبرې کوی او د

مالک خدای خلاف کفر غروی. هیڅکله اوږو خلقو له

خوراک نه ورکوی او تږی د څه څښلو نه محرومه ساتی.

۶) کم عقل انسان بدعمله وی او د بدعملی کارونه کوی،

هغه د دروغو سره د غریب د تباہ کېدو منصوبې جوړوی اگر

که حاجتمند په حقه هم وی. ۷) خو عزتمند انسان د

صداقت کار کوی او چې کوم کار صحیح وی نو په هغې

باندې کلک ولاړ وی.

د یروشلم د بنخو دپاره خبردارۍ

۸) اے هغه بنخو، څوک چې په آرام سره ژوند تېروئ زما

خبره واورئ. اے بې پرواه لونیو زما خبره په غور سره

۱۰. یو کال او څو ورځې پس به تاسو بې پرواه بڼځې
 په لږزان شئ، ځکه چې د انگورو فصل به ضائع شی او
 مېوې به هیڅکله نه پخېږي. ۱۱. اے هغه بڼځو، څوک چې په
 آرام سره ژوند تېروئ، د یرې نه ولږزېږئ. اے بې غمه لونیو د
 یرې نه ورپېږئ. خپلې کپړې وباسئ بریندې شی او د ټاټ
 جامې واچوئ. ۱۲. د زرخېزه پټو او د انگورو باغونو دپاره د
 خفگان نه خپلې سینې وهئ. ۱۳. زما د خلقو په مُلک کښې د
 ازغو او غنو بوټی راشنه شوی دی. ستاسو د کورونو خندا او
 د ښارونو خوشحالی به ختمه شی. ۱۴. محل به خوشه پاتې
 شی او مرکزی ښار به خالی شی. د کورونو او قلعو نه به د
 تل دپاره کنډرات جوړ شی، چرته به چې ځنگلی خرونه
 گرځي او گډې به په کښې څرېږي. ۱۵. ترڅو چې خدای
 پاک خپل روح په مونږ نازل نه کړی نو تر هغه وخته پورې به
 حالات هم داسې وي. خو بیا به هغه خوشه مُلک آباد شی
 او د باغ مېوه دارې ونې به یې لکه د ځنگل په شان گڼې وي.
 ۱۶. نو بیا به انصاف په صحرا کښې استوگنه کوی، او
 صداقت به په مېوه دار باغ کښې اوسېږي. ۱۷. د صداقت
 اثر به سلامتی وي، او نتیجه به یې ابدی سکون او حفاظت
 وي. ۱۸. زما خلق به پُرسکون او محفوظ ځایونو کښې
 اوسېږي، او د هغوی کورونه به د امن او سلامتی نه پک وي،
 ۱۹. اګر که ځنگل تباہ شی او ښار مکمل برباد شی. ۲۰.
 خو بختور یی تاسو چې د ټولو اوبو په غاړه به فصلونه
 وکرلې شی او په آزادی سره به خپل خرونه او څاروی
 وڅرولې شی.

په تاسو اسوریانو باندې افسوس، تاسو نور خو برباد کړل خو پخپله هیڅکله برباد نه شوی. په تاسو باندې افسوس چې تاسو نورو سره دوکه وکړه حالانکه تاسو سره دوکه نه ده شوې. خو ستاسو نمبر به هم راځي. کله چې تاسو تباهی وکړئ نو تاسو به هم تباہ شی. کله چې تاسو د دوکې کار سر ته ورسوئ نو تاسو سره به هم دوکه وشي. اے مالکۀ خُدايہ، په مونږ رحم وکړه، مونږ ستا په طمع یو. هر سحر مونږ له طاقت راکوه. او د مصیبت په وخت کبني زمونږ خلاصونکے شه. (۱) ستا د تندر په شان آواز اورېدو سره قومونه زغلي، ستا پاڅېدو سره هغوی خواره واره شی. (۲) ستا د لوټ مال دومره راجمع شی لکه چې ډېر چينجی راجمع شوی وی، او خلق په مالِ غنیمت باندې لکه د قحطی د مولخانو ټوپونه وهي. (۳) زمونږ مالک خُدای خومره لوی دے. هغه پاس په عرش استوگنه کوی. هغه به یروشلم د انصاف او صداقت نه پک کړی، (۴) په هغه ورځ به هغه ستاسو مضبوط بنیاد وی، هغه به تاسو له لوی خلاصون، پوهه او حکمت درکوی. د مالک خُدای یره به ستاسو خزانه وی. (۵) خو اوس تکړه خلق په لارو کوڅو کبني ژړاگانې کوی. کومو سفیرانو چې د امن راوستلو کوشش کولو نو اوس هغوی په چغو چغو ژاړی. (۶) هغه سرکونه خوشې تشې پاتې دی او هیڅ څوک هم پرې سفر نه کوی. معاهدې ماتې شوې دی او په لوظونو باندې عمل نه دے شوے. نور د یو کس عزت هم نه کیږی. (۷) مُلک خوشے او وران ویجاړ پروت دے. د لبنان ځنگلونه اوچ

شوی دی او د شارون آباده وادی د صحرا په شان ده او د بسن او د کرمل د غره د ونو نه پانې غورزېږی.

د مالک خدای خپلو دشمنانو له خبردارۍ ورکول

۱۰ نو مالک خدای فرمائی، ”اوس به زه عملی کار کوم. زه به تاسو ته وښایم چې زه څومره طاقتور یم. ۱۱ تاسو امید سره یی خو ستاسو په خپته کښې اوچه گیاه ده او د پېدايښت په وخت به درنه صرف بوس پېدا کېږی. چې کله تاسو پوکې وهی نو ستاسو ساه نه به اور جوړ شی او تاسو به ایرې ایرې کړی. ۱۲ قومونه به په مکمل طور داسې وسوزی، لکه د ازغو د هغه بوټو په شان چې کت کړی شی او اور ته وغورزولې شی. ۱۳ اے هغه د لرې علاقه خلقو هغې ته غوږ کېږدی څه چې ما کړی دی، او اے نزدې اوسېدونکو زما طاقت ومنی.“ ۱۴ د صیون گناهگار خلق د یرې نه رېږدی. بې دینه خلق رېږی او وائی، ”د خدای پاک تباہ کوونکی اور په وړاندې څوک ژوندی پاتې کېدې شی؟ زمونږ د خلقو نه به څوک په داسې ابدی اور کېښې ژوندی پاتې شی؟“ ۱۵ خو هغه کس به ژوندی پاتې شی چې صداقت سره ژوند تېروی او رښتینې وی، غېر قانونی گټه او رشوت نه اخلی، چې د قتل منصوبې نه جوړوی او د غلطو کارونو نه ځان ساتی. ۱۶ نو بیا به دا خلق په اوچتو ځایونو کېښې اوسېږی، هغوی به دومره محفوظ وی لکه څومره چې په غرونو باندې پخو قلعو کېښې محفوظ وی. هغوی ته به روټې ملاوېږی او د اوبو به هیڅ کمه نه راځی.

مالڪ خُداي زمونڊ بادشاه دے

١٧) تاسو به وگورئ بادشاه به د شان او شوکت سره په يو داسي مُلڪ باندې حکومت کوي چي تر لرې لرې پورې خور وي. ١٨) بيا به تاسو د يرې دا تېر وخت رايا د کړئ او خپل خان سره به ووايئ، ”د دشمن هغه لوي آفسران چرته دي؟ محصُول اخستونکي چرته غيب شول؟ هغه آفسر چرته دے چي د برجونو حساب کتَاب به پي کولو؟“ ١٩) نو تاسو به نور د پردي مُلڪ هغه ظالمان ونه وينئ چي هغوي داسي سخته ژبه وائي چي په هغي باندې تاسو نه پوهېرئ. ٢٠) صيون ته وگورئ، دا هغه بنا دے چرته چي مونڊ مذهبي اخترونه کُوو. يروشلم ته وگورئ، دا به د اوسېدو دپاره خومره محفوظ خائ وي. دا به يو داسي خېمه وي چي هيڅکله به نه شي اخوا کولے، د دې مورې به کله هم نه رويستلے کپري، او د دې پري به هيڅکله نه شلپري. ٢١) هلته به مالڪ خُداي زمونڊ لوي بادشاه وي. هغه به لکه د حفاظت د لوي سمندر په شان وي چي يو دشمن به هم ترپنه نه شي اوږدے او نه به پرې د دشمن سمندري جهازونه گرځېدے شي. ٢٢) مالڪ خُداي به په خپله زمونڊ قاضي، زمونڊ حکمران، او زمونڊ بادشاه وي، هغه به زمونڊ خيال ساتي او مونڊ به بچ کوي. ٢٣) د سمندري جهاز پري پيله دي، او د بادبان ستن پي خوزي او بادبان پي خور شوے نه دے. مونڊ به د خپلو دشمنانو ټول د لوٽ مال دولت تقسيم کړو او دا به دومره زيات وي چي گوډ ته به هم په کبني خپله برخه ملاو شي. ٢٤) د صيون يو کس به هم بيا نه وائي چي، ”مونڊ بيمار يو،“ او مالڪ خُداي به د هغوي گناهونه معاف

د خُدائِ پاک خپلو دشمنانو له سزا ورکول

۳۴

۱) اے د ټولو قومونو خلقو، راشی. راغونډ شی او واورئ. په ټوله دُنیا کښې چې څوک هم اوسپړی نو هغه دې دلته راشی او وا دې وری. ۲) مالک خُدائِ ټولو قومونو او د هغوی ټولو لښکرو ته غصه دے او هغه به دوی په مکمل طور تباہ کړی او ذبح به یې کړی. ۳) خو د هغوی لاشونه به نه بخپړی او هلته به پراته وی چې سخا شی او خراب بوئ وکړی، او غرونه به په وینو سره وی. ۴) په آسمان کښې ستوری به فنا شی. آسمان به داسې فنا شی لکه چې طومار راغونډولې شی او ستوری به داسې راوغورزپړی لکه د انګورو د بوتی نه اوچې پانې یا د اینځر د ونې نه اوچ اینځر راغورزپړی. ۵) او زما تُورې خپل کار په آسمان کښې پوره کړے دے، او گورئ اوس به دا په ادوم نازله شی، په هغه قوم کوم چې ما د تباہی دپاره په نښه کړے دے. ۶) د مالک خُدائِ تُوره په وینه او وازګه باندې پټه شوې ده، دا د ګډورو او د چپلو په وینو سره ده او وازګې ورباندې لګېدلې دی، ولې چې مالک خُدائِ به دا قربانی د بُصره په ښار کښې پېش کړی، هغه به دا لویه حلاله د ادوم په مُلک کښې وکړی. ۷) خلق به د ځنګلی غوی او د سخو په شان راوغورزپړی او زمکه به په وینه سره وی او په وازګه به پټه وی. ۸) دا هغه ورغ ده چې مالک خُدائِ به بدل واخلي، هغه کال چې د ادوم نه به د بنی اسرائیلو بدله واخلي. ۹) د ادوم سیندونه به په تارکولو بدل شی، خاوره به یې په ګوګړو بدله شی. ټول

مُلک به د تارکولو په شان اور اخستے وی. (۱۰) دا به شپه
 او ورغ بلیږی او د دې نه به تل لوگے خېږی. هغه مُلک به په
 هره زمانه کښې خوشے پروت وی تر دې چې څوک مسافر
 به هم تر همپشه پورې په دې کښې سفر نه کوی. (۱۱)
 گونگیان او ځنگلی ځناور به دا قبضه کړی، هر قسمه ځنگلی
 مارغان به په دې کښې پاتې کیږی. مالک خدای به په خیال
 سره د دې مُلک ناپ تول وکړی، هغه به دا ناپ تول د دې د
 تباهی دپاره وکړی. (۱۲) هلته به د بادشاهی هیڅ هم پاتې نه
 وی، او د هغې ټول مشران به ختم شی. (۱۳) د ازغو بوتی او
 تراخه بوتی به هر ځای کښې د پخو دېوالونو په بناړونو کښې
 او قلعو کښې خواره شی او گیدران او گونگیان به په دې
 کښې اوسیږی. (۱۴) ځنگلی ځناور او گیدران به هلته راغونډ
 شی او د چپلو په شکل پیریان به په کښې یو بل ته آوازونه
 کوی. د شپې بلا به هلته راځی چې د آرام ځای پیدا کړی.
 (۱۵) گونگیان به هلته جالې جوړوی، هگی به اچوی، بچی به
 ترې نه راوباسی او وزرو لاندې به یې پټوی، او ساتنه به یې
 کوی. ټپوسان به هلته راغونډیږی او هر یو سره به خپله ماده
 وی. (۱۶) د مالک خدای کتاب وگورئ او په هغې کښې لټون
 وکړئ چې څه فرمائی. په دې کتاب کښې د دې ټول مخلوق
 نومونه موجود وی او یو به هم په کښې یې جوړې نه وی.
 مالک خدای حکم کړی دے چې هم دغه شان دې وشی، د
 هغه روح به یې پخپله په یو ځای باندې راغونډ کړی. (۱۷) دا
 به مالک خدای وی چې په دې ځناورو باندې مُلک تقسیم
 کړی او هر یو له خپله برخه ورکړی. هغوی به نسل په نسل په
 هغه مُلک کښې اوسیږی او د تل دپاره به د هغوی شی.

صحرا او اوچه زمکه به خوشحالی وکری، او په بیابان کښې به گلونه غوټی شی. (۱) صحرا به سندرې وائی او د خوشحالی چغې به وهی، دا صحرا به د لبنان د غرونو په شان شنه وی او د کرمل غر په شان او شوکت والا او د شارون پټو په شان به زرخېزه وی. نو هر یو کس به د مالک خدای شان او شوکت ووینی، او زمونږ د خدای پاک لوی او عظمت به ووینی. (۲) کوم لاسونه چې ستړی شوی دی نو هغې له طاقت ورکړه او هغه گوږو له طاقت ورکړه چې د کمزوری په وجه لږ زیږی. (۳) څوک چې بې حوصلې شوی دی نو هغوی ته ووايه، ”تکره شی او مه یرېږی. خدای پاک راروان دے چې تاسو بچ کری، او ستاسو دشمنانو له سزا ورکړی.“ (۴) نو د ږندو به سترگې وغږېږی، او د کڼو به غوږونه اورېدل شروع کری. (۵) گوږ به د هوسی په شان ټوپونه وهی، او گونگیان به د خوشحالی سندرې وائی. په صحرا کښې به چشمې راوځی او په بیابان کښې به د اوبو نهرونه بهیږی، (۶) د بلبدونکې شگې نه به تالاب جوړ شی، او اوچه زمکه به د چینو نه ډکه شی. چرته چې گیدران اوسېدل، نو هلته به د نمژنې زمکې وابښه او لوڅې راوتوکېږی. (۷) هلته به یو لوی سړک وی، چې نوم به یې ”د پاڪوالی لار“ وی. ناپاک خلق به په دې باندې سفر نه کوی، ځکه چې دا لار صرف هغه خلقو دپاره مخصوص شوې ده کوم چې په نېغه لار ځی، او کم عقل خلق به په دې لار نه شی تلے. (۸) هلته به زمریان نه وی، بد ځناور به په هغه لار باندې نه تېرېږی او نه به هلته پاتې کیږی. خو مالک خدای چې څوک بچ کری

وی نو هغوی به په هغه لار باندې ځی. (۱۰) هغوی چې د چا فدیہ مالک خدای وړکړې ده هغوی به واپس راشی او سندرې به وائی، څنگه چې یروشلم ته داخل شی نو د هغوی زړونه به همپشه د خوشحالی نه پک وی، او هغوی به دومره زیات خوشحاله وی چې غم او پرېشانی به ترې وتبستی.

د اسوریانو یروشلم له دهمکی ورکول

۳۶ (۱) د حزقیاه بادشاه د بادشاهی په څوارلسم کال، د اسور بادشاه سینحرب، د یهوداه د پخو دېوالونو په ښارونو باندې حمله وکړه او قبضه یې کړل. (۲) بیا د اسور بادشاه خپل مشر آفسر ته حکم وکړو چې حزقیاه بادشاه ته د یو لوی لښکر سره د لکیس نه یروشلم ته لار شی. نو آفسر په هغه سپرک ودرېدو چرته به چې د هوبیانو جامې وینځلې، دا د هغه ولې سره نزدې وو چې په دې کښې د بره ښه نه اوبه راتلې. (۳) نو د یهوداه درې کسان د هغه سره ملاوېدو له راغلل یعنی، د خلیاه زوی الیاقیم، چې هغه د محل مشر وو، شبناه، د دربار منشی، او د آسف زوی یوآخ، چا چې د هغه زمانې تاریخ لیکلو. (۴) د اسور آفسر هغوی ته وویل چې، ”حزقیاه ته ووايه چې، لوی بادشاه د اسور بادشاه وائی چې ته په څه باندې دومره زړور یې؟ (۵) ستا خیال دا دے څه چې تشې خبرې د فوجی طریقہ کار او طاقت ځای نیولے شی؟ د اسوریانو خلاف په بغاوت کښې به څوک ستا په خیال ستا مدد وکړی؟ (۶) ته د مصر نه طمع کوې؟ دا به داسې وی لکه چې د لوڅې د پانې نه امسا جوړه کړې او چې

کله په دې باندې زور واچوې نو دا به ستا لاس غوڅ او

زخمی کړی. کله چې څوک د مصر په بادشاه فرعون

بهروسه وکړی نو هغه هم دغه شان دے. (۷) شاید چې تاسو

ووايئ، مونږ په مالک خدای په خپل خدای پاک باندې

بهروسه لرو. خو دا څنگه کېدے شی؟ ولې چې حزقیاه خو د

مالک خدای علاقائی عبادتخانی او قربانگاه ختمې کړې، کله

چې هغه د یهوداه او یروشلم خلقو ته ووئیل چې صرف د

یروشلم قربانگاه وړاندې عبادت کوئ. (۸) نو اوس راشئ

او زمونږ د مالک د اسور بادشاه سره یوه سودا وکړئ، زه به

تاسو له دوه زره آسونه درکړم خو که تاسو د دې دپاره

دومره سپری پیدا کړل چې په دې باندې سورلی وکړی. (۹)

ته زما د مالک د اسور د بادشاه د یو وړوکی آفسر مقابله هم

نه شي کولے نو بیا د مصر په جنگی گاډۍ او آسونو باندې د

سورو کسانو فائده څه؟ (۱۰) ستا خیال دا دے څه چې ما د

مالک خدای د مدد نه بغیر ستا په ملک حمله کړې ده او ستا

ملک مې تباہ کړے دے؟ ما ته مالک خدای په خپله فرمائیلی

دی چې په دې باندې حمله وکړه او تباہ یې کړه. (۱۱) نو

الیاقیم، شبناہ او یوآخ هغه آفسر ته ووئیل، ”صاحبہ، ته زمونږ

سره په آرامی ژبه کبني خبرې کوه ځکه چې مونږ په دې بڼه

پوهیږو. مونږ سره په عبرانی کبني خبرې مه کوه، ځکه چې

په دېوال باندې ټول خلق دا اوری.“ (۱۲) هغه ورته په جواب

کبني ووئیل، ”ستاسو خیال دا دے څه چې زما بادشاه دا

پیغام صرف تاسو او ستاسو بادشاه له رالېرلے دے څه؟ نه،

زه هغه خلقو ته هم وایم کوم چې په دېوال ناست دی. ستاسو

په شان به هغوی هم خپل غل وخورى او خپلې امتیازې به

وڅبني.“ (۱۳) بیا هغه آفسر ودرېدو او په عبرانی کبني یې

آواز وکړو، ”د اسور بادشاه پېغام په کولواو غوږونو واورئ. (۱۴) هغه تاسو له خبردارۍ درکوی چې حزقیاه مۀ پرېږدئ چې دوکه درکړی. حزقیاه تاسو نۀ شی بچ کولې. (۱۵) او هغه دې تاسو په دې دوکه نۀ کړی چې په مالک خدای یقین وکړئ. دا خیال مۀ کوئ چې مالک خدای به ضرور تاسو بچ کړی او چې هغه به زمونږ اسوری لښکر ستاسو د ښار قبضه کولو نه ایسار کړی. (۱۶) حزقیاه ته غوږ مۀ نیسئ. د اسور بادشاه تاسو له حکم درکوی چې ما سره صلح وکړئ د ښار نه راوځئ او ما له راشئ. نو بیا به په تاسو کښې هر یو کس خپلو د انګورو باغونو نه انګور خورئ او د خپلو اینځرانو د ونو نه به اینځر خورئ او د خپلو کوهو نه به اوبۀ څښئ. (۱۷) بیا به زۀ راشم او تاسو به یو داسې ملک ته بوخم لکه چې ستاسو د ملک په شان به وی، هلته به غله، مے، روتی او د انګورو باغونه وی. (۱۸) حزقیاه دې درنه کم عقل جوړ نۀ کړی چې دا خیال مو راوولی چې مالک خدای به تاسو بچ کړی. د نورو قومونو خدایانو د هغوی ملکونه د اسور بادشاه نه بچ کړی دی څۀ؟ (۱۹) د حمات او ارفاد خدایان اوس چرته دی؟ د سفروائیم خدایان چرته دی؟ ولې کوم معبود سامریه زما نه بچ کړې شو څۀ؟ (۲۰) د هر ملک خدایانو کله هم خپل ملک زمونږ د سلطان نه بچ کړې دے څۀ؟ نو بیا تاسو دا سوچ په څۀ باندې کوئ چې مالک خدای به یروشلم زما نه بچ کړی؟“ (۲۱) خو خلق خاموش ؤو او یوه خبره یې هم نۀ کوله ځکه چې حزقیاه حکم ورکړې وو چې، ”هغه له جواب مۀ ورکوئ.“ (۲۲) نو د خلیقاه زوی ایلیاقیم، چې هغه د محل مشر وو، شېنا، د دربار منشی، او د آسف زوی یوآخ، کوم چې د تاریخ لیکونکو مشر وو د خفگان نه خپلې جامې

وشلولي او حزقياہ له واپس لارل. او چي د اسور آفسر هغوي ته خه وئيلي وُو هغه يي ورته ووييل.

د حزقياہ د حضرت يشعياہ سره مشوره کول

۳۷ (۱) څنگه چي حزقياہ بادشاه د هغوي بيان واورېدو،

نو هغه د خفگان نه خپلي جامي وشلولي، د ټاټ جامي يي واغوستلي او د مالک خدائ کور ته ننوتو. (۲) هغه د محل مشر آفسر ايلياقيم، د دربار منشي شبناه او مشران امامان، د آموص زوي يشعياہ پېغمبر له ولېرل. هغوي هم د ټاټ جامي اغوستي وې. (۳) هغوي هغه ته ووييل، ”حزقياہ بادشاه

فرمائي، نن د خفگان، ملامتيا او شرم ورغ ده. مونږ د هغه ښځي په شان يو چي ماشوم يي پېدا کېدونکي وي، خو د پېدا کېدو زور نه لري. (۴) شايد چي مالک خدائ ستاسو خدائ پاک به هغه د مشر آفسر خبري اورېدلي وي څوک چي خپل مالک د اسور بادشاه رالېرلي وو چي د ژوندی خدائ پاک په حق کېښي يي گستاخي کړي ده. کله چي مالک خدائ ستاسو خدائ پاک اورېدلي دي نو کېدې شي چي هغه ته د دې سزا ورکړي خه چي هغه وئيلي دي. نو د هغوي دپاره دُعا کوئ کوم خلق چي تر اوسه پورې ژوندی پاتي دي.“ (۵) کله چي يشعياہ ته د حزقياہ بادشاه پېغام ملاو شو، (۶) نو هغه دا جواب ورولېرلو، ”مالک خدائ تا ته فرمائي چي کومې خبري تا اورېدلي دي د هغې په وجه مه یرېره، هغه خبري چي د اسور بادشاه نوکرانو کړي دي په هغې کېښي يي زما، يعني د مالک خدائ گستاخي کړي ده. (۷) گوره، زه به د هغه ذهن بدل کړم او چي کله هغه يوه

افواه واورى نو هغه به خپل مُلك ته راواپس شى، او هلته به
يې په توره باندې د وژلو سبب وگرځم.“

د اسوريانو بله دهمكى وړلېږل

۸ د اسور مشر آفسر خبر شو چې بادشاه د لكيس نه تلے
دے او د لبناہ بناړ خلاف جنگ كوى، نو هغه هلته ورغلو
چې مشوره ترې واخلى. ۹ بيا اسوريانو بادشاه له دا خبر
ورورسېدو چې مصرے لېنكر په هغوى باندې د حملې كولو
دپاره راروان دے چې مشرى يې د ايتھوپيا ترهاقه بادشاه
كوى. كله چې هغه د دې نه خبر شو، نو هغه د يهوداه بادشاه
حزقياہ له دا پېغام ولېږلو ۱۰ چې هغه ته داسې ووائى، ”په
كوم خدائ چې تاسو يقين كوى هغه تاسو ته وئيلى دى چې
يروشلېم به زما په قبضه كېنې نه راخى، خو چې په هغه باندې
دوكه نه شى. ۱۱ گورئ، تاسو ته پته ده چې د اسور
بادشاهانو ټولو ملكونو سره خه كړى دى، هغوى يې مكمل
تباہ كړى دى، نو تاسو به څنگه خلاص شى؟ ۱۲ زما پلار
نيكه د جوزان، حاران او رصف بناړونه تباہ كړل، او د
بيت عدن خلق يې ووژل چې كوم په تلسار كېنې اوسېدل، او
يو قوم هم خپلو معبودانو بچ نه كړے شو. ۱۳ د حمات،
ارفاد، سفروائېم، هينع او عواہ بناړونو بادشاهان چرته دى؟“
۱۴ حزقياہ بادشاه د پېغام وپرونكو نه خط واخستلو او وې
ولوستلو. بيا هغه د مالک خدائ كور ته لاړو او خط يې هلته
د مالک خدائ په حضور كېنې كېښودو، ۱۵ او حزقياہ
مالک خدائ ته دُعا وكړه چې، ۱۶ ”اے مالک خدایه، ربُ
الافواجه، د بنى اسرائيلو خدایه پاكه، ستا تخت د وزرو والا

مخلوق دپاسه دے، يواځې ته هغه خدائِ پاك پي، چې د دنيا په ټولو بادشاهانو حكومت كوي. تا زمكه او آسمان پيدا كړي دي. (۱۷) اوس، مالِكه خدایه، مونږ ته غوږ ونيسه او چې په مونږ څه كېږي هغې ته وگوره. هغه ټولې خبرې واوره چې سينحرب يې ژوندی خدائِ پاك ته د بې عزتۍ دپاره كوي. (۱۸) اے مالِكه خدایه، دا رښتيا دی چې د اسور بادشاهانو دېر قومونه تباہ كړي دي او د هغوی زمكې يې شاړې كړې دي، (۱۹) او د هغوی معبودان يې سوزولي دي، خو دا رښتيني خدایان نه وو او تش د لرگي او كاني بُتان وو چې انسانانو جوړ كړي وو. (۲۰) نو اوس، اے مالِكه خدایه، زمونږ خدایه پاكه، مونږ د اسوريانو بادشاه نه بچ كړه، نو داسې د دنيا ټولو قومونو ته به پته ولگي چې صرف ته خدائِ پاك پي.

بادشاه ته د يشعياہ پېغام

(۲۱) بيا د آموص زوی يشعياہ، حزقياہ له يو پېغام ولېږلو چې، ”مالِک خدائِ د بني اسرائيلو خدائِ پاك فرمائي، په دې وجه چې تاسو ما ته د اسور د بادشاه سينحرب په حقله دُعا كړې ده، (۲۲) دا د مالِک خدائِ كلام دے چې د هغه خلاف يې ووئيلو، صيون لور تا ته سپك گوري او درپورې خندا كوي، پېغله صيون لور د خندا نه سر خوځوي چې كله تاسو تښتئ. (۲۳) تا چا پورې خندا وكړه او د چا بې عزتي دې وكړه؟ تا د چا خلاف آواز اوچت كړو؟ تا چا ته د غرور په نظر وكتل؟ دا د بني اسرائيلو مقدس ذات وو. (۲۴) د خپلو پېغام وړونكو په ذريعه تا د مالِک خدائِ سپكاوے كړے دے. تا دا لافې وهلې چې ما د بې شمېره جنگي گاپو سره د

لبنان د ټولو نه اوچت غرونه فتح کړی دی. ما هلته د دیار
 لوړې ونې او د نختر ښې ونې راوغورزولې دی او زه د ځنگلو
 هغه گڼو برخو ته رسېدلې يم. (۲۵) ما کوهی وکنستل او په
 پردو ملکونو کښې مې اوبه وڅښلې او زما فوجیانو د پښو
 سره د نیل درياب اوچ کړو. (۲۶) ولې تا ته پته نه وه چې ما د
 دې هر څه منصوبه ډېره د مخکښې نه جوړه کړې وه؟ او
 اوس مې داسې وکړل او تا له مې دا طاقت درکړو چې د پخو
 دېوالونو ښارونه د خاورو په ډېرو بدل کړې. (۲۷) کوم خلق
 چې هلته اوسېدل هغوی بې وسه وو، هغوی یرېدلی وو او
 مازغو یې کار نه کولو. هغوی د وښو په شان کمزوری وو، د
 هغه وښو په شان چې په چت باندې په خپله رازرغون شوی
 وی او چې کله گرمه هوا وچلېږي نو یک دم مړاوی شی. (۲۸)
 خو ما ته ستا د هر څه پته ده، چې څه کوې او چرته ځې
 راځې. ما ته پته ده چې ته زما خلاف څومره غضبناک یې.
 ستا د غضب او غرور نه زه خبر يم او اوس به زه ستا
 په پوزه کښې پېژوان او ستا په خوله کښې قیضه واچوم او
 چې په کومه لار راغلی یې نو په هغې به دې واپس ولېږم.“
 (۲۹) بیا یسعیاه حزقیاه بادشاه ته وفرمائیل، ”زه چې څه وایم
 هغه رښتیا دی او دا د هغې ثبوت دی. په دې کال او په بل
 کال به ته صرف هغه غله خورې کومه به چې په خپله شوې
 وی، خو په درېم کال به ته غله کړې او فصلونه به ربېې او د
 انګورو باغونه به کړې او د هغې انګور به خورې. (۳۱) په
 یهوداه کښې چې کوم کسان ژوندی پاتې دی، نو هغوی به د
 هغه بوټو په شان آباد شی چې جرړې یې په زمکه کښې ژورې
 ځی او مېوه نیسی. (۳۲) نو ځکه د یروشلم نه به زما باقی
 ژوندی پاتې خلق راوځی، او د صیون په غره باندې ژوندی

پاتې خلق به خواره شی. د مالک خدای ربُ الافواج غېرت به
 دا هر څه کوی. (۳۳) مالک خدای د اسور بادشاه په حقله
 داسې فرمائیلی دی، هغه به دې ښار ته نه ننوځی او نه به د
 دې خلاف یو غشې وولی. یو فوجی به هم د پال سره دې
 ښار ته نزدې رانه شی او د دې گېرچاپېره محاصرې دپاره به
 د خاورو پېری جوړ نه کړې شی. (۳۴) هغه چې په کومه لار
 راغلی وی نو په هغې به واپس لاړ شی او دې ښار ته به نه
 شی ننوتی. مالک خدای داسې فرمائیلی دی. (۳۵) زه به د
 خپل ځان او خپل خدمت کوونکی داؤد د خاطره د دې ښار
 دفاع او حفاظت کوم، او دا به بچ کوم. (۳۶) په هغه شپه د
 مالک خدای یوه فرېسته د اسوریانو خېمو ته ننوتله او یو سل
 او پینځه اتیا زره فوجیان یې ووژل. او چې کله سحر وختی
 خلق پاڅېدل نو هر طرف ته مړی پراته وو. (۳۷) بیا د اسور
 بادشاه سینحرب خېمې وویستلې او واپس خپل ملک ته لاړو.
 هغه نینوه ته ورسېدو او هلته ایسار شو. (۳۸) یوه ورځ چې
 هغه د خپل خدای نِسروک په عبادتخانه کښې عبادت کولو،
 نو د هغه دوو زامنو ادرملک او شراضر هغه د خپلو تورو
 سره ووژلو او هغوی بیا د اراراط ملک ته وتبستېدل. د هغه یو
 بل زوی اسرحدون د هغه نه پس بادشاه جوړ شو.

د حزقیاه بادشاه بیمارېدل او بیا روغېدل

۳۸ (۱) په هغه ورځو کښې حزقیاه بادشاه دومره بیمار
 شو چې مرگی حاله شو. د آموص زوی یسعیاه پېغمبر هغه
 سره ملاوېدو له ورغلو او هغه ته یې وفرمائیل، "مالک خدای

تا ته فرمائی چې ته خپل کارونه سر ته ورسوه ځکه چې ته به
 نه بڼه کېږې. د مرگ تیارې وکړه. (۲) د دې اورېدو سره
 حزقیاه مخ دېوال ته واړولو او مالک خدای ته یې سوال
 وکړو، (۳) ”مالک خدایه، هغه رایاد کړه، چې ما په وفاداری
 سره ستا خدمت کړې دې او هغه عمل مې کړې دې چې
 ستا په نظر کېښې صحیح وی.“ او هغه ډېر په چغو چغو
 وژړل. (۴) بیا د مالک خدای کلام په یسعیاه نازل شو چې،
 (۵) ”حزقیاه له واپس لاړ شه او هغه ته ووايه، ما یعني مالک
 خدای، ستا د پلار نیکه داود خدای پاک ستا دُعا اورېدلې ده
 او ستا اوبښکې مې لیدلې دی. زه به تا پینځلس کاله نور
 ژوندې وساتم. (۶) او زه به تا او د یروشلم دا ښار د اسور
 بادشاه نه بچ کړم او هم زه به د دې ښار حفاظت کوم.“ (۷)
 دا پیغام یې حزقیاه ته واوړولو او یسعیاه ورته دا هم
 وفرمائیل، ”مالک خدای به درته یوه نښه وښائی چې هغه به
 خپله وعده پوره کوی. (۸) گوره، زه به د احاز د نمر د گړی
 سورې لس قدمه وروستو بوځم.“ نو هم داسې وشول
 سورې لس قدمه وروستو لاړو. (۹) کله چې حزقیاه د
 بیماری نه روغ شو، نو هغه دا حمدوثناء ولیکل، (۱۰) ما وئیل
 چې د ژوند په بڼه دور کېښې زه د مړو دُنیا ته روان یم، زما د
 ژوند باقی ټول کالونه زما نه اخستې شوی دی. (۱۱) ما وئیل
 چې د ژوندو په دې دُنیا کېښې به زه بیا هیڅکله مالک خدای
 ونه وینم او نه به د دې دُنیا په اوسېدونکو کېښې یو سرې
 وینم. (۱۲) زما ژوند په ختمېدو وو، د شپانو د هغه خېمې په
 شان چې راکوزه کړې شوې وی، د هغه قالین په شان چې
 مکمل کړې شوې وی او د کډی نه کټ کړې شوې وی.
 ما وئیل چې خدای پاک زما ژوند ختموی. (۱۳) ټوله شپه ما

د درد په وجه چغې وهلې، دا داسې ؤو لکه چې زمرې زما هډوکی ماتوی. ما وئیل چې خُدائ پاک زما ژوند ختموی.

١٤ زما آواز نرې او کمزورې شوې وو، د طوطاگرکی او بلبلې په شان مې چینگارې کولو، او د گوگوشټکې په آواز مې فریاد کولو. آسمان ته په کتلو سره زما سترگې سترې شوې. اے مالک خُدایه، په ما باندې ظلم کیرې. زما مدد وکړه. ١٥ خوزه خُه وئیلے شم؟ مالک خُدائ ما سره خبرې کړې دی او هغه دا هر خُه په ما پخپله کړی دی. اوس به زه خپل ژوند په عاجزی سره تېروم ځکه چې زه په دې پرېشانی باندې غالب شوې یم. ١٦ اے مالک خُدایه، ستا تنبیه ښه ده، ځکه چې هم دا انسان د صحت او ژوند طرف ته بوځی. ته ما روغ کړه او ژوندې مې پرېږده. ١٧ یقیناً چې دا سختی زما دپاره ښه وه. ځکه چې تا زه د مرگ نه بچ کړم او زما ټول گناهونه دې شاته وغورزول. ١٨ خو په قبر کښې هیڅ څوک ستا ثناء صفت نه شی کولے، مری ستا د وفاداری طمع نه شی لرلے. ١٩ صرف ژوندی ستا ثناء صفت کولے شی، لکه څنگه چې زه نن ستا ثناء صفت کوم. پلار خپلو بچو ته ستا وفاداری ښائی. ٢٠ مالک خُدائ زما روغولو ته تیار دے. مونږ به رباب غږوو او ستا ثناء صفت به کوو، او چې ترڅو پورې مونږ ژوندی یو نو ستا په کور کښې به ستا ثناء صفت کوو. ٢١ یسعیاہ د حزقیاه نوکرانو ته فرمائیلی ؤو، ”د اینځر نه مرهم جوړ کړئ او په ناسور یعنې دانه یې ورله وتړئ، نو هغه به روغ شی.“ ٢٢ او حزقیاه تپوس کړے وو، ”کومه ښه به دا ثابته کړی چې زه به بیا د مالک خُدائ کور ته لاړ شم؟“

تقریباً هم په هغه وخت د بابل بادشاه د بلدان

زوی مرودک بلدان خبر شو چې حزقیاه بادشاه بیمار وو او اوس روغ شوی دی، نو مرودک بلدان ورله یو خط او یوه تحفه ولېرله. (۲)

حزقیاه پېغام وړونکو ته په خبر راغله وویل او هغوی ته یې خپل سپین زر، سره زر، خپلې مصالحې او قیمتي تېل او ټول فوجی سامان او وسله وښودل. د هغه د گودام په کوټو کښې یا د هغه د بادشاهۍ په

بل ځای کښې هم داسې څه پاتې نه شول چې هغه ورته ښودلی نه و. (۳) بیا یسعیاه پېغمبر حزقیاه بادشاه له لارو او تپوس یې ترې نه وکړو چې، ”دا سپری د کوم ځای نه

راغلی دی او هغوی تا ته څه وویل؟“ حزقیاه ورته وفرمائیل، ”هغوی د یو لرې ملک، بابل نه راغلی دی.“ (۴) هغه ورته وفرمائیل، ”هغوی په محل کښې څه ولیدل؟“ حزقیاه ورته

فرمائیل چې، ”هغوی هر څه ولیدل. د گودام په کوټو کښې داسې څه نشته چې ما ورته ښودلی نه وی.“ (۵) بیا یسعیاه بادشاه ته وفرمائیل، ”مالک خدای رب الافواج داسې فرمائی،

(۶) یو داسې وخت راروان دی چې ستا په محل کښې هر یو څیز، چې ستا پلار نیکه تر ننه پورې جمع کړی دی، نو هغه به بابل ته یورې شی. هیڅ به هم پاتې نه شی.“ (۷) ستا د خپل

اولاد نه به څه بوتلې شی او هغوی به د دې دپاره خصیان کړې شی چې د بابل بادشاه په محل کښې خدمت کوی.“

(۸) نو حزقیاه بادشاه د دې په مطلب پوهه شو چې د هغه په ټول ژوند کښې به امن او سلامتیا وی، نو هغه ورته وفرمائیل،

”تا چې ما له د مالک خدای نه کوم پېغام راوړې دی هغه

د خدائ پاک د خلقو دپاره تسلی

۴۰ (۱) خدائ پاک فرمائی، ”زما خلقو له تسلی ورکړئ، زما خلقو له تسلی ورکړئ، زما خلقو له تسلی ورکړئ. (۲) د یروشلم خلقو سره ډیرې په نرمه ژبه خبرې کوئ. او هغوی ته ووايئ چې ستاسو د خفگان ورځې ختمې شوې او اوس ستاسو گناهونه معاف شوی دی. ځکه چې د مالک خدائ د لاسه هغوی ته د خپلو گناهونو یو په دوه سزا ملاو شوې ده.“ (۳) په بیابان کښې د نعرې وهونکي آواز دے، ”د مالک خدائ دپاره په بیابان کښې لار جوړه کړئ. په صحرا کښې هغه ته لارې نېغې کړئ. (۴) هره دره به پکه شی، هره غونډۍ او غر به هوار شی. کاره به نېغ کړې شی، او ناهمواره به هواره کړې شی. (۵) نو د مالک خدائ جلال به راڅرگند شی، او ټول بنی آدم به هغه په شریکه وگوری. مالک خدائ په خپله دا فرمائیلی دی.“ (۶) یو آواز ووئیل، ”چغه ووهه.“ نو ما ټپوس وکړو، ”زه څه چغه ووهم؟“ دا چې بنی آدم د وښو په شان دی، او د هغوی بنائست د ځنگلی گل په شان دے. (۷) کله چې د مالک خدائ هوا وچلیری نو وابنه اوچ شی او گلونه مړاوی شی، نو داسې دا د خلقو دپاره هم ده. (۸) نو، وابنه اوچ شی او گلونه مړاوی شی، خو د مالک خدائ کلام د همپشه دپاره قائم وی. (۹) اے صیونه، یو اوچت غر ته وخېژه او اعلان وکړه. اے یروشلمه، د اوچت آواز سره چغه ووهه، او یربرئ مة. د یهوداه ښاریې ته ووايئ چې، ”ستاسو خدائ پاک دا

دے راروان دے. (۱۰) گورئ، مالک خدائِ تعالیٰ لوی
 قدرت سره راروان دے، هغه به د طاقت سره حکومت
 وکری، د هغه اجر د هغه سره دے او د هغه انعام د هغه نه
 مخکبني مخکبني روان دے. (۱۱) هغه به د يو شپون په شان
 د خپلو گډو ساتنه کوی، هغه به گډوری په خپل غبر کبني
 وړی او زړه سره به يې نزدې نيولی وی او گډې به يې ډېر په
 خيال سره حان سره روانې کړې وی.

د خدائِ پاک ثاني نشته

(۱۲) سمندر څوک په موتی کبني نيولے شی، يا څوک
 آسمان د لاسونو په ذريعه ناپ کولے شی؟ د زمکې د خاورې
 وزن چا معلوم کړے دے يا څوک په تله غرونه او د غرونو
 غونډۍ تللے شی؟ (۱۳) مالک خدائِ ته څوک بنودلے شی
 چې داسې کوه؟ هغه ته څوک بنودنه کولے شی يا مشوره
 ورکولے شی؟ (۱۴) ولې مالک خدائِ ته د چا د مشورې
 ضرورت وی څه؟ چې ورته پوهه ورکړی او د صحيح کارونو
 طريقه ورته وښائی؟ يا کله چا هغه ته علم ورکړے دے چې د
 بنه علم تېرولو چل ورته وښائی؟ (۱۵) نه، يقيناً چې قومونه د
 مالک خدائِ دپاره هيڅ هم نه دی، په بالتي کبني د اوبو د يو
 څاڅکي يا په تله کبني د دوړې نه زيات نه دی، هغه ټوله دنيا
 داسې اوچتوی لکه چې د شگې يوه دانه وی. (۱۶) د لبنان په
 ځنگلو کبني ټول ځناور خدائِ پاک ته د قرباني کېدو دپاره
 لږ دی، او د دې ځنگلونو ونې د سوزېدونکو نذرانو د اور
 بلولو دپاره ډېرې کمې دی. (۱۷) د هغه په وړاندې ټول قومونه
 هيڅ هم نه دی، د هغه په نظر کبني هغوی نشت دی، هيڅ څيز

هم نه دی. (۱۸) د خدای پاک مثال د چا سره ورکولے شی؟
تہ به څنگه ووائې چې د هغه صورت څنگه دے؟ (۱۹) کاریگر
خو اول بُت جوړ کړی، بیا زرگر په هغې باندې سره زر
وڅېژوی او د سپینو زرو په زنجیرونو باندې یې بنائسته
کړی. (۲۰) کوم سرے چې سره زر یا سپین زر نه شی
اخستلے هغه به داسې لرگی خوبسوی چې نه ورسټیری. هغه
یو ماھر کاریگر لټوی چې یو داسې بُت جوړ کړی چې نه
غورزیږی. (۲۱) تا ته پته نشته څه؟ تا نه دی اورېدلی څه؟ تا
ته د شروع نه نه وُو وئیلے شوی څه؟ د دنیا د شروع نه
واخله تر اوسه پورې ته پوهه نه شوې؟ (۲۲) خدای پاک د
زمکې نه بره په خپل تخت ناست دے، او هلته نه خلق لکه د
مُلخانو په شان بنکاری. هغه آسمان د پردی په شان خور
کړے دے، د هغه خېمې په شان چې د اوسېدو دپاره وی.
(۲۳) هغه طاقتور حکمرانان رایتیوی او په نشت باندې یې
بدلوی. (۲۴) هغوی د وړو بوټو په شان دی، چې اوس اوس
راشنه شوی وی او لږې لږې جرړې یې کړې وی. کله چې
مالک خدای هوا راولېږی، نو دا اوچې شی او د خسنی په
شان والوخی. (۲۵) د هغه مقدس ذات مثال د چا سره
ورکولے شی؟ د هغه په شان بل څوک شته؟ (۲۶) آسمان ته
وگوره. تا له چې په نظر کوم ستوری راځی دا چا پېدا کړی
دی؟ دا هغه ذات دے چې دا یې د لښکر په شان روان کړی
دی، هغه ته پته ده چې دا ستوری څومره دی او هر یو ته
خپل خپل نوم اخلی. د هغه قوت دومره زیات دے، چې د
دې نه یو هم نه دے کم شوے. (۲۷) نو اے بنی اسرائیلو،
تاسو شکایت ولې کوئ چې مالک خدای ستاسو په تکلیفونو
باندې خبر نه دے یا چې ستاسو سره بې انصافی کیری نو

تاسو وائی چي هغه ستاسو خیال نه ساتی؟ (۲۸) تاسو ته پته
 نشته خه؟ تاسو اوربدلی نه دی؟ چي مالک خدای د همپشه
 دپاره خدای پاک دے، هغه ټوله دنیا پیدا کړې ده. هغه
 هیڅکله نه سترې کپړی او نه ستومانه کپړی. او د هغه د
 حکمت خاتمه نشته. (۲۹) هغه کمزورو او سترو له طاقت
 ورکوی. (۳۰) نو خوانان هم سترې ستومانه شی، او خراب
 راوغورزیږی. (۳۱) خو چي څوک په مالک خدای باندې یقین
 ساتی نو هغوی ته به یو نوې طاقت ملاو شی. هغوی به داسې
 اوچت الوخی لکه چي د باز وزر ورته لگېدلی وی، هغوی به
 منډه وهی او نه به سترې کپړی، هغوی به پېدل گرخی او نه به
 ستومانه کپړی.

د خدای پاک د بنی اسرائیلو اعتباری کول

۴۱ (۱) اے د لرې ملکونو خلقو، خاموشی سره ما ته
 غوږ ونیسئ. تیار شی چي په عدالت کبني خپله مقدمه پیش
 کړئ، تاسو ته به د خبرو کولو موقع ملاو شی. راځئ چي په
 یو ځای دا فېصله وکړو چي څوک په حقه دی. (۲) هغه
 څوک وو چا چي فتح کوونکے د نمرخاته نه راوستلو، او چي
 چرته هم تلو نو هغه له به یې فتح ورکوله؟ هغه له به په قومونو
 او بادشاهانو چا فتح ورکوله؟ د هغه توري به هغوی داسې
 وهل لکه چي خاوره وی. د هغه غشو به هغوی د بوسو په
 شان خواره واره کړل. (۳) هغه ورپسې دے او ښه په خبر
 سره روان دے، دومره تېز دے چي پښې یې په زمکه پوره نه
 لگېږی. (۴) هغه څوک دے چي داسې یې وکړل؟ څوک دے

چې د شروع پيړۍ په پيړۍ آوازونه کوي؟ زه، مالک خدای د ابتدا نه موجود يم، او په انتها کېنې به هم موجود يم. (۵) د لرې ملکونو خلقو دا ليدلی دی او یرېدلې دی، د دُنیا لرې علاقې لړزېږي. او هغوی یو بل ته راجخت شی او رانزدې شی. (۶) هغوی د یو بل مدد کوی او یو بل ته وائی چې، ”حوصله وکړئ.“ (۷) ترکان د زرگر حوصله افزائی کوی، او څوک چې بُت په ټکولو باندې هواروی د هغه سپری حوصله افزائی کوی څوک چې دا په مېخونو یو ځای کوی او وائی، ”اوس ټیک دے.“ او بیا دا بُت هغوی په مېخونو باندې مضبوطی چې ونه غورزېږي. (۸) خو اے زما خدمتگاره، بنی اسرائیله، زما د دوست ابراهیم اولاده. تاسو هغه خلق یی چې ما غوره کړی یی، (۹) تاسو ما د دُنیا د سرونو نه راوستلی، ما تاسو د دې لرې ګوټونو نه راوغوښتلئ او ما تاسو ته وفرمائیل، ”تاسو زما خدمت کوونکی یی. ما تاسو غوره کړئ او رد مې نه کړئ.“ (۱۰) یرېږئ مه، زه ستاسو مل يم. زه ستاسو خدای پاک يم، د څه نه هم مه وارخطا کېږئ. زه به تاسو مضبوط کړم او طاقت به درکړم، زه به په خپل زورور بنی لاس سره ستاسو حفاظت کوم. (۱۱) څوک چې تاسو ته غصه وی نو د شکست د شرم سره به مخ شی. څوک چې درسره جنگ کوی نو هغوی به نیست و نابود شی. (۱۲) تاسو به هغه ظالمان دشمنان لټوی، خو پیدا به یې نه کړئ ځکه چې هغوی به د زمکې د مخ نه ورک شی. (۱۳) زه مالک خدای ستاسو خدای پاک يم، زه تاسو تکړه کوم او درته وایم چې، ”مه یرېږئ، زه به ستاسو مدد کوم.“ (۱۴) مالک خدای فرمائی، ”اے بنی اسرائیلو، تاسو واړه او کمزوری یی، خو یرېږئ مه، زه به ستاسو مدد کوم.

زه د بنی اسرائیلو مقدس ذات یم، زه هغه هستی یم څوک چې
 تاسو بچ کوی. (۱۵) گورئ، زه به تاسو د درمند د تختې په
 شان جوړ کړم، چې غابونه یې تېره وی. تاسو به غرونه زړې
 زړې کوی او تباہ کوی به یې، د غرونو غونډۍ به لکه د بوسو
 په شان شی. (۱۶) تاسو به دا هوا ته ولی، باد به دا خوا وړی،
 او طوفان به یې خواره واره کوی. نو بیا به تاسو خوشحاله
 یئ ځکه چې زه ستاسو مالک خدای یم، تاسو به زما ثناء
 صفت کوی، ځکه چې زه د بنی اسرائیلو مقدس ذات یم. (۱۷)
 کله چې غریبانان او ضرورتمند اوبه لټوی، خو مومی یې نه،
 او د هغوی مری د تندې نه اوچې شی، نو بیا به زه، مالک
 خدای د هغوی سوال قبول کړم، زه، د بنی اسرائیلو خدای
 پاک به هغوی هیڅکله پرې نه ږدم. (۱۸) زه به د خشکو غرونو
 په مینځ کبني سیندونه روان کړم او په وادیانو کبني به د اوبو
 چينې روانې کړم. زه به صحرا د اوبو په تالابونو بدله کړم او
 اوچه زمکه به په بهېدونکو چينو بدله کړم. (۱۹) زه به په
 صحرا کبني د ديار ونې راشنې کړم، او د کيکر، د سر درو
 ونې او د زيتونو ونې به راشنې کړم. په خشک ملک کبني به
 ځنگل راوتوکيږي، د نخترو، د صنډل د ونو او د سبر ونو
 ځنگل به راوتوکيږي. (۲۰) زه به دا د دې دپاره کوم چې خلق
 دا وگوري او پوهه شی، چې هغوی پرې غور وکړي او پته
 ورته ولگي چې د مالک خدای قوت دا کړی دی. او د بنی
 اسرائیلو مقدس ذات دا پېدا کړی دی.

د بتانو څه حیثیت نه وی

(۲۱) مالک خدای فرمائی، "تاسو د خپلو معبودانو په حق

کبني معاملہ وړاندې کړئ. “ د اسرائيل بادشاه فرمائي، ” خپل
 بڼه دليلونه پېش کړئ. (۲۲) راشئ او پېشگوئي وړکړئ چې
 څه به کيږي، نو چې پته راته ولگي کله به داسې وشي. عدالت
 ته د تېرې زمانې واقعاتو وضاحت وکړئ، او مونږ ته ووايئ
 چې د دې څه مطلب دے. (۲۳) مونږ ته ووايئ چې په
 راتلونکي وخت کبني به څه کيږي، نو بيا به مونږ ته پته ولگي
 چې تاسو خدايان يئ. څه نه څه خو وکړئ کنه که هغه بڼه
 وي او که بد، چې مونږ گېراؤ شو او ويريږو. (۲۴) خو تاسو
 هيڅ هم نه يئ او ستاسو کار هم فضول دے، څوک چې تاسو
 غوره کړي هغوي د نفرت قابل دي. (۲۵) ما يو سر د
 شمال طرف نه راپارولے دے نو هغه راروان دے، هغه زما د
 نوم درناوے کوي او هغه د نمرخاته طرف نه راروان دے.
 هغه به په حکمرانانو داسې گرځي لکه چې په خټو گرځي
 داسې لکه چې کلال په خټه پښې ږدي. (۲۶) د شروع نه چا دا
 اعلان وکړو نو چې مونږ ته به پته وے؟ د اول نه چا د دې
 پېشگوئي وکړه چې مونږ ووايو چې هغه صحيح دے؟ هيچا
 هم د دې اعلان او پېشگوئي نه ده کړې. هيچا هم ستا يوه
 خبره هم نه ده اورېدلې. (۲۷) اول ما صيون ته د دې اعلان
 وکړو، او ما يروشلم ته د خوشخبري پېغام وړونکي ولېږل.
 (۲۸) خو ما په معبودانو کبني داسې يو هم ونه ليدلو چې ما له
 مشوره راکړي، او په دوي کبني يو هم نشته چې زما د سوال
 جواب راکړي. (۲۹) گورئ، دا ټول معبودان بي کاره دي،
 هغوي هيڅ هم نه شي کولے، دا بتان هسې تش کدوان دي.“

د مالک خدائِ خدمت کوونکے

۴۲

۱) دا زما خادمِ دے چا ته چي ما طاقت ورکړے

دے او څوک چي ما غوره کړے دے، زما محبوب چي روح

مي پرې خوشحاله دے. ما خپل روح په هغه سورے کړے

دے، او هغه به غېرو قومونو ته انصاف رسوي. ۲) هغه به

نۀ جنگ کوي، نۀ شور، او نۀ به په کوڅو کبني د هغه آواز

اوربدي شي. ۳) هغه به يوه کږه لوڅه هم نۀ ماتوي او نۀ به

کمه بلېدونکي پيوه مړه کوي. هغه به په وفاداري سره

انصاف قائم ساتي. ۴) هغه به نۀ بي حوصلې کيږي او نۀ به

نأمیده کيږي، هغه به په زمکه انصاف قائم کړي. لږې لږې

ملکونه به د هغه د تعليماتو په انتظار وي. ۵) خدائِ پاک

آسمانونه پېدا کړل او خواره يې کړل، هغه زمکه او چي په دې

کبني هر څۀ اوسپړي هغه يې پېدا کړل، هغه د زمکې ټولو

خلقو له ساه او ژوند ورکړو. او اوس خدائِ پاک خپل

خدمت کوونکي ته وائي، ۶) ”ما، مالک خدائِ صداقت

سره راوغوښتي، زۀ به تا د لاس نه ونيسم او محفوظ به دې

ساتم. ستا په ذريعه به زۀ د ټولو خلقو سره يو لوظ وکړم، او

ستا په ذريعه به زۀ قومونو له رڼا راوړم. ۷) تۀ به د ږندو

سترگي وغړوي او هغه خلق به آزاد کړي چي کوم د قېدخاني

په تيارۀ کبني پراتۀ دي. ۸) زۀ مالک خدائِ يم. او هم دا زما

نوم دے. زۀ به خپل جلال بل هيچا ته نۀ ورکوم، او زما په

ثناء صفت کبني به بتانو ته هيڅ برخه نۀ ملاويږي. ۹) ما

چي د کومو خبرو پېشگوئي کړي وه هغه رښتيا شوې دي. او

اوس زۀ تاسو ته د نوؤ واقعو اعلان کوم. اوس به زۀ تاسو ته

نوي څيزونه وښايم چي دا لا شوي هم نۀ وي.“

١٠) مالک خُداي ته يو نوے حمد ووايے، اے ٿولي دُنيا، د هغه ثناء صِفت بيان ڪري. اے په سمندر کبني مسافرانو او د سمندر ٿول مخلوقه، د هغه ثناء صِفت ڪوي. اے لرې مُلڪونو او په هغي کبني اوسيدونکو خلقو، د هغه حمد ووايے. (١١)

صحرا او د ڊي بشارونه ڊي د خُداي پاک ثناء صِفت ڪوي، د قيدار د ڪلو خلق ڊي د هغه ثناء صِفت ڪوي. او څوک چي د سلع په بشار کبني اوسيري هغوي ڊي د غرونو د سرونو نه د خوشحالي چغي ووهي. (١٢) کوم خلق چي په لرې مُلڪونو کبني اوسيري هغوي ڊي د مالک خُداي ثناء صِفت او جلال بيان ڪري. (١٣) مالک خُداي د يو جنگيالي په شان جنگ له ځي، هغه به لکه د فوجي په شان جذبه کبني راشي او د جنگ نعرې به وهي او د خپلو دشمنانو خلاف به خپل طاقت بنائي.

(١٤) خُداي پاک فرمائي، ”زه د ډېر وخت نه خاموش وم، زه د ډېر وخت نه چپ وم نو غږ مې نه ڪولو. خو اوس زه د داسي بنځي په شان يم چي فرياد ڪوي او چغي وهي لکه چي ماشوم يي پيدا ڪيري او ساه ساه يم. (١٥) زه به غرونه او د غرونو غونډي تباہ ڪرم او وابسه او ونې به اوچي ڪرم. زه به د سيندونو نه اوچي زمکي جوږي ڪرم او د اوبو تالابونه به يي اوچ ڪرم. (١٦) زه به خپل رانده خلق روان ڪرم په هغه لار به يي بوخم چي هغوي پرې هيڅڪله سفر نه وي ڪري. زه به د هغوي وړاندې تياره په رڼا بدله ڪرم او د هغوي مخي ته هغه ڪنڊي ڪيري زمکه به هواره ڪرم. دا زما وعدي دي، او دا وعدي به زه پوره ڪرم. (١٧) خو هر څوک چي په بُتانو ايمان لري، او ورته وائي چي تاسو زمونږ خُدايان يي، نو هغوي به

سخت و شرمیڙی او رد به ڪڙی شی۔“

د بنی اسرائیلو نه پوهبدل

۱۸) اے ڪنو خلقو، واورئ۔ اے ڀندو خلقو، بنه وگورئ۔
۱۹) زما د خدمت ڪوونڪی په شان ڀوند څوڪ دے؟ زما د
پڻمبر په شان ڪون څوڪ دے څوڪ چي زه درلڀرم؟ اگر
چي ما هغه سره لوظ ڪڙی دے خو بیا هم د مالڪ خدائ د
خادم په شان ڀوند څوڪ نشته۔ (۲۰) اگر چي تاسو ڀڀر څه
لیدلی دی، خو تاسو څه توجو نه ده ورڪڙی، اگر چي ستاسو
غورونه خبره واورئ، خو تاسو ڀي نه واورئ۔ (۲۱) مالڪ
خدائ د خپل صداقت د خاطره خوشحاله وو، چي خپل
شریعت لوی ڪڙی او جلال ورڪڙی۔ (۲۲) خو اوس د هغه
خلق لوٽ ڪڙی شوی او شوڪبدلی دی، هغوی ٽول په ڪندو
ڪڻي گڀر ڪڙی شوی دی او په قبدخانو ڪڻي اچولے شوی
دی۔ هغوی نه د لوٽ مال جوڀ شوے دے، خو د هغوی بچ
کولو له هیخ څوڪ هم رانه غل۔ هغوی نیولے شوی دی خو
هیچا هم ونه وئیل چي، ”دوی واپس ڪڙی۔“ (۲۳) په تاسو
ڪڻي به څوڪ دې ته غور ونیسی؟ د راتلونڪی وخت دپاره به
څوڪ دې ته پام وڪڙی؟ (۲۴) اسرائیلیان لوٽ مارانو او
ڀاڪوانو ته ڇا حواله ڪڙل؟ ولې دا مالڪ خدائ ونه ڪڙل، د
ڇا خلاف چي مونڀر گناه ڪڙی ده؟ هغوی د هغه په لاره باندې
تلو نه انڪار وڪڙو، هغوی د هغه د شریعت نافرمانی وڪڙه۔
۲۵) نو په دې وجه هغه هغوی ته د خپلی غصی زور وڻودلو
او د جنگ سختی ڀي ورباندې راوسته۔ د هغه غصه په ٽول
اسرائیل ڪڻي د اور په شان بلڀده، خو هغوی ته هیخ پته نه

لڳېده چې څه کيږي، دا د هغوی خلاف بلېده خو هغوی ترېنه هیڅ سبق وانه خستو.

د خدای پاک د خپلو خلقو د بچ کولو وعده کول

۴۳ (۱) اے بنی اسرائیلو، هغه مالک خدای چا چې تاسو پیدا کړی یی هغه فرمائی چې، ”یرېږئ مه، ځکه چې ما تاسو په بیعه اخستی یی. ما تاسو ته په نوم آواز کړی دے، تاسو زما یی. (۲) کله چې تاسو د سمندر په ژورو اوبو کښې روان یی، نو زه به ستاسو مل یم، کله چې تاسو د سمندرونو نه تېرېږئ نو پوېږئ به نه. کله چې تاسو په اور کښې تېرېږئ، نو تاسو به نه سوزئ، او د اور شغلي به تاسو ته نقصان نه درکوی. (۳) زه مالک خدای ستاسو خدای پاک یم، زه د بنی اسرائیلو هغه مقدس ذات یم، چې ستاسو خلاصونکے یم. ستاسو د آزادولو دپاره زه مصر ورکوم، ستا په ځای زه ایتھوپیا او سیبا ورکوم. (۴) زما په نظر کښې تاسو قیمتی او عزتمند یی، او تاسو په ما گران یی. نو په دې وجه به زه ستاسو په ځای خلق ورکړم او ستاسو د ژوند په بدله کښې به زه قومونه ورکړم. (۵) یرېږئ مه، زه ستاسو مل یم. زه به تاسو او ستاسو خلق د نمرخاته طرف نه او د نمرپرېواته طرف نه راغونډ کړم. (۶) زه به شمال ته ووايم چې هغوی پرېږده چې لاړ شی او جنوب ته به ووايم چې هغوی مه ایساروه. زما زامن د لرې ملکونو نه واپس راوله، زما لویه د زمکې د هر سر نه واپس راوله. (۷) هغه څوک چې زما خپل خلق دی، کوم چې ما د دې دپاره پیدا کړی دی

چي زما د جلال سبب جوږ شي. (۸) هغه خلق راولي د چا چي سترگي شته، خو هغوي رانده دي، د چا چي غورونه شته، خو هغوي کانه دي. (۹) قومونه دي راغونډ شي. د هغوي د معبودانو نه کوم يو د راتلونکي وخت پيشگوئي ورکولې شي؟ چي خه اوس کيري نو کوم يو د دي په حقله مخکيني ويلى و؟ هغه معبودان دي د دي گواهان راولي چي دا ثابت شي چي هغوي په حقه دي، او چي گواهي ورکري چي د هغوي خبري رشتيا دي. (۱۰) مالک خدائ وفرمائيل، ”اي بني اسرائيلو، تاسو زما گواهان يئ، زما خدمت کوونکي يئ او ما غوره کري يئ چي تاسو ما وپيژني او په ما به ايمان ولري او پته درته ولگي چي صرف زه خدائ پاک يم. زما نه بغير بل يو خدائ هم نشته، نه د دي نه مخکيني وو او نه به د دي نه وروستو وي. (۱۱) زه، صرف زه مالک خدائ يم، او زما نه بغير بل څوک خلاصونکي نشته. (۱۲) هم ما ستاسو د خلاصون اعلان وکړو او تاسو ته مي خلاصون درکړو، او دنيا ته مي بنکاره کړو. او ستاسو په مينځ کيني بل يو غير معبود هم داسي خه نه دي کري، خه چي ما کري دي.“

مالک خدائ فرمائي، ”تاسو زما گواهان يئ چي زه خدائ پاک يم. (۱۳) زه خدائ پاک يم او د همپشه دپاره به يم. زما د طاقت نه هيڅ څوک هم نه شي بچ کېدلي، زه چي کوم کار کوم نو هغه څوک ايسارولې شي؟“

د خدائ پاک د فتحې لوظ

(۱۴) د بني اسرائيلو مقدس ذات، هغه مالک خدائ چا چي تاسو بچ کړئ هغه فرمائي، ”ستاسو د بچ کولو دپاره، زه به د

بابل خلاف یو لښکر درولېږم، زه به د ښار دروازه

راوغورزوم، او د دې د خلقو د خوشحالی چغې به په ژړا

بدلې شی. (۱۵) زه مالک خدای، ستاسو مقدس خدای پاک

یم. زه د بنی اسرائیلو خالق ستاسو بادشاه یم. (۱۶) مالک

خدای فرمائی، ”ما په سمندر کېنې یوه لار جوړه کړه، او د

زورورو اوبو په مینځ کېنې مې یوه لار جوړه کړه.“ (۱۷) هغه

یو طاقتور لښکر د تباهی طرف ته بوتلو، یو داسې لښکر چې

جنگی گاډی او آسونه یې لرل. هغوی پرېوتل او بیا را پانه

خېدل، او د ډیوې د لمبې په شان ختم شول. (۱۸) ”د تېر

شوی وخت په واقعاتو پورې مه انښلئ او چې څه وړاندې

شوی وی نو د هغې خیال د زړه نه ویسئ. (۱۹) زه چې کوم

نوی کارونه کوم نو هغې ته گورئ. هغه اوس شروع کېدو والا

دی، تاسو یې نه وینئ څه؟ زه به په بیابان کېنې یوه لار جوړه

کړم او هلته به د اوبو نهرونه جوړ کړم. (۲۰) ځنگلی ځناور،

گیدران او شترمرغ به زما درناوې کوی، ځکه چې زه به په

بیابان کېنې اوبه ورکوم او په صحرا کېنې به سیندونه روان

کړم د دې دپاره چې خپلو خلقو له اوبه ورکړم. (۲۱) دا هغه

خلق دی څوک چې ما د خپل ځان دپاره پیدا کړی دی، چې

هغوی زما ثناء صفت وکړی.“

د مالک خدای خپل خلق بلل

(۲۲) مالک خدای فرمائی، ”اے بنی اسرائیلو، ستاسو زړه

زما نه موږ شومې دے، او تاسو زما عبادت ونه کړو. (۲۳)

تاسو ما له د گډو خپلې سوزېدونکې نذرانې رانه وړلې، تاسو

د قربانو سره زما درناوې ونه کړو. په تاسو مې بوج وانه

چولو چي نذراني مي درنه غوبسته وي او تنگ مي نه ڪري
 چي خوشبوداري مصالحي مي درنه غوبسته وي. (٢٤) تاسو
 زما دپاره خوشبوداري مصالحي وانه خستلي او نه مو د
 خپلو خنارو د وازگي سره خوشحاله ڪرم. خو تاسو په ما
 باندې ستاسو د گناهونو بوج ڪېنودو، تاسو چي ڪوم بد عمل
 ڪري دے د هغي په وجه مو تنگ ڪري يم. (٢٥) او، زه هم
 هغه خدائ پاڪ يم چي د خپل خان په خاطر ستاسو په
 جرمونو پرده اچوم او ستاسو گناهونه د خپل ذهن نه وباسم.
 (٢٦) رائي چي عدالت ته لار شو، خپل اعتراض بيان ڪري.
 خپله خبره پيش ڪري چي ثابته شي چي تاسو په حقه يئ. (٢٧)
 ستاسو پلار نيڪه گناه وڪره، او ستاسو مشرانو زما خلاف
 بغاوت وڪرو، (٢٨) نو په دې وجه به زه د مقدس خائي مشران
 رسوا ڪرم او زه به بني اسرائيليان مڪمل تباهي او شرم دپاره
 مخصوص ڪرم.

د بني اسرائيلو دپاره د خدائ پاڪ برڪتونه

٤٤ (١) مالڪ خدائ فرمائي، ”اے بني اسرائيلو، زما
 خدمت ڪونكو، اے د يعقوب اولاده، اے زما غوره ڪري
 شوو خلقو اوس ماته غور ونيسي. (٢) زه هغه مالڪ خدائ
 يم چا چي تاسو پيدا ڪري يئ، د ڪوم وخت نه چي تاسو پيدا
 شوي يئ نو زه ستاسو مدد ڪوم. اے يعقوبه زما خادمه،
 ڀرڀره مه، اے بني اسرائيله، ته ما غوره ڪري يئ، ڀرڀره مه.
 (٣) زه به تيري ملڪ له اوبه ورڪرم او په اوچه زمڪه به
 نهرونه روان ڪرم. زه به ستاسو په بچو خپل روح نازل ڪرم
 او ستاسو په اولاد به خپل برڪتونه نازل ڪرم. (٤) هغوي به د

داسې وایسو په شان ترقی کوی چې سیرابه وی، د هغه خارولو ونو په شان چې د اوبو د روانو نهرونو په غاړه شوې وی. ﴿٥﴾ خلق به وار په وار وائی چې، زه د مالک خدای یم. هغوی به راشی چې د بنی اسرائیلو سره ملگری شی. په هغوی کبني به ځینې په خپل لاس د مالک خدای نوم ولیکی او خپل ځان به د خدای پاک د خلقو نه یو کس گڼی. ﴿٦﴾ مالک خدای، څوک چې په بنی اسرائیلو حکومت کوی او د بنی اسرائیلو حفاظت کوی، هغه مالک خدای رب الافواج داسې فرمائی، ”زه اولین او زه آخرین یم، زما نه بغیر بل یو خدای هم نشته. ﴿٧﴾ زما په شان څوک دی؟ هغه دې آواز وکړی او خپل دلیلونه دې پېش کړی. هغوی دې په ترتیب سره ووائی څه چې د پخوا نه شوی دی چې کله ما خپل قوم قائم کړو. هغوی دې د راتلونکی وخت د خبرو اعلان وکړی چې څه به کیري. ﴿٨﴾ مه یرېږئ، چې ونه یرېږئ. ولې ما تاسو ته ډېر مخکې نه وو وئیلی چې څه به کیري؟ تاسو زما گواهان یئ. بل خدای پاک شته څه؟ بل د پناه ځای نشته چې زه ترې نه خبر یم.“

بُتان هیڅ هم نه شی کولې

﴿٩﴾ هر څوک چې بُتان جوړوی نو هغوی هیڅ هم نه دی او چې کومو څیزونو ته هغوی ډېر زیات خوشحالیږي هغه بې فائدي دی. د بُت پرستانو نه خو سترگې شته او نه پکېني عقل شته خو آخر به هم د شرم سره مخ شی. ﴿١٠﴾ هغه څوک دے چې ځان له یوه مجسمه یا بُت جوړوی او د هغې به ورته هیڅ فائده نه وی؟ ﴿١١﴾ گورئ، هغوی او د هغوی ټول ملگری

به وشرمیری. کوم خلق چي بُتان جوړوی هغوی صرف

انسانان دی. هغوی دې راشی او په عدالت کښې دې پېش

شی، هغوی به ویریری او د شرم سره به مخ شی. (۱۲) لوهار

د اوسپني یوه تکړه واخلی او د سکروټو په ذریعه په دې

باندې کار کوی. هغه د متو زور سره څټک وهی او د دې نه

یو بُت جوړ کړی. هغه اوږمے شی او د لوږې نه یې طاقت

جواب ورکړی او د تندې نه یې رنگ زېړ شی. (۱۳) ترکان د

لرگی ناپ واخلی. هغه په دې باندې کښې وهی، دا لرگے د

خپل آوزار سره و تراشی او د یو بنی آدم شکل ترې نه جوړ

کړی، چې د یو انسان په شان بنائسته صورت لری، د دې

دپاره چې په یو بُت خانه کښې یې ولگوی. (۱۴) کاریگر د دیار

ونې ووهی چې د هغې نه کار واخلی، یا د ځنگل د څپړۍ ونه

یا د دیار ونه خوښه کړی. یا هغه د نختر ونه وگړی او د باران

سره دا را غټه شی. (۱۵) یو کس به د ونې څه حصه د

خشاک دپاره استعمال کړی او د څه حصې نه به یې اور بل

کړی چې خپل ځان پرې تود کړی او روټی ورباندې پخه

کړی. او دا هم یو حقیقت دے چې د څه حصې نه به یې یو

بُت جوړ کړی او عبادت به یې کوی. (۱۶) هغه د څه لرگو نه

اور بل کړی، هغه ورباندې غوښه سره کړی، وې خوری او

موږ شی. هغه ورباندې خپل ځان تود کړی او وائی، ”دا

څومره تود او زبردست اور دے.“ (۱۷) کوم لرگے چې پاتې

شی نو د هغې نه یو بُت جوړ کړی او بیا ورته هغه ټیټیری او

عبادت یې کوی. هغه دې ته سوال کوی او ورته وائی، ”تہ زما

خُدای یې، تہ ما بچ کړه.“ (۱۸) داسې خلقو ته هیڅ پته نه وی

او نه په څه پوهیږی. د هغوی په سترگو او زړونو باندې پرده

پرته وی، نو په دې وجه نه هغوی څه وینی او نه په څه

پوهیږی. (۱۹) د بُتانو جوړونکی دومره عقل او پوهه نه لری چې سوچ پرې وکړی چې، ”څه لرگی ما وسوزول. د څه سره مې روتی پخه کړه او د دې په سکارو مې غوښه سره کړه او ومې خوړه. نو د دې پاتې لرگی نه به زه بُت جوړوم او دې ته به زه سجده کوم؟“ (۲۰) دا داسې دی لکه چې څوک ایرې خوری. هغه خپلو کم عقلو سوچونو بې لارې کړې دے. هغه به په خپل زړه کښې دا خبره هم نه اچوی چې، ”زما په لاس کښې چې کوم بُت دے هغه په رښتیا خُدای نه دے.“

مالک خُدای پېدا کوونکے او خلاصونکے دے

(۲۱) مالک خُدای فرمائی، ”اے بنی اسرائیلو، دا خبره یاده ساتی، تاسو زما خدمت کوونکی یئ. ما تاسو د دې دپاره پېدا کړی چې زما خدمت کوونکی یئ، او زه به تاسو هیڅکله نه هېروم. (۲۲) ما ستاسو گناهونه د وریځې په شان لرې کړې دی. ما ستاسو گناهونه داسې لرې کړې دی لکه چې نمر سخت دُهند لرې کوی. ما له راواپس شی، زه هغه ذات یم څوک چې تاسو بچ کوی.“ (۲۳) اے آسمانونو، د خوشحالی نه چغې ووهی، ځکه چې مالک خُدای هر څه وکړل. د زمکې ژورو ځایونو، چغې ووهی. غرونو او د ځنگل هرې ونې، د خوشحالی نه چغې ووهی. مالک خُدای خپل خلق بنی اسرائیلیان بچ کړل او خپله لوئی یې وښودله. (۲۴) مالک خُدای ستاسو خلاصونکے فرمائی، ”زه هغه ذات یم چا چې تاسو پېدا کړی یئ. زه مالک خُدای یم، ما دا هر څیز پېدا کړے دے. ما په یواځې ځان په زمکه باندې آسمانونه ودرول، او زمکه مې پخپله خوره کړه. (۲۵) زه د دروغو نبوت

کونکی دروغژن ثابتوم، او د فالگرو نه کم عقلان جوړوم. زه د هوبنيارانو خلقو خبرې غلطی ثابتوم او د هغوی حکمت په کم عقلتوب بدلوم. (۲۶) زه د خپلو خدمت کونکو پېشگوياني پوره کوم او د خپلو پېغمبرانو منصوبي سر ته رسوم. زه د يروشلم په حقله وایم چې خلق به بيا هلته اوسيری، او د يهوداه بنارونو ته وایم چې دا به بيا جوړ شی. او دا به د کنډرو نه په بنارونو بدل شی. (۲۷) هم زه ژور سمندر ته حکم ورکوم چې، اوچ شه، زه ستا ژوروالی اوچوم. (۲۸) زه خورس ته وایم، ته زما شپون یې، ته به هغه کار کوې چې خه درته زه وایم یعنی، ته به حکم ورکړې چې يروشلم دې بيا جوړ شی او د خدای پاک د کور بنيادونه دې واچولې شی.

د خدای پاک د خورس مقررول

۴۵ (۱) مالک خدای خپل غوره کرې شوی خادم

خورس ته فرمائی، ”ما ستا بنی لاس نیولې دے، نو حکه

چې ته هر چرته خې هلته به قومونه ستا تابع کړم، د

بادشاهانو زور به ختم کړم، د بنارونو دروازې به ستا دپاره

کولاو کړم او بندوم به یې نه. (۲) زه به په خپله ستا نه

وړاندې حم، او غرونه به درته هوار کړم. زه به د زېرو

دروازې راوغورزوم او د دې د اوسپنې سیخونه به ټوټې ټوټې

کړم. (۳) زه به تا له د تورې تیارې او د پتو خایونو نه خزانې

درکړم، نو بيا به تا ته پته ولگی چې زه مالک خدای یم، او

چې د بنی اسرائیلو خدای پاک یم خوک چې تا ته په نوم آواز

کوی. (۴) زما د خدمت کونکو او غوره کرې شوو بنی

اسرائيلو د خاطره، زه تا ته په نوم آواز كوم او تا له مي د لوي عزت لقب دركړي دے، اگر چې ته ما نه پېژني. (۵) زه مالک خدای يم، بل يو خدای هم نشته. زه تا له طاقت دركوم، اگر چې ته ما نه پېژني. (۶) دا زه د دي دپاره كوم چې د دنيا د يو سر نه تر بل سره پورې هر چا ته پته ولگي چې زه مالک خدای يم او بل يو خدای هم نشته. (۷) زه رڼا او تياره دواړه پېدا كوم، سلامتې او بربادي دواړه زه راولم. زه، مالک خدای دا هر څه كوم. (۸) اے آسمانه باران ووروه او زمکه تازه كړه. اے وريځو، صداقت راوړو. زمکه دي دا جذب كړي چې خلاصون راوتوكيري او دي سره صداقت هم راوتوكيري. ما، مالک خدای دا پېدا كړي دي.

د پېدايښت او د تاريخ مالک خدای

(۹) په هغه باندې افسوس چې د خپل خالق سره جگړه كوي، هغه داسې دے لکه چې د ماتو لوبښو يو ټيكرے وي. ولې خپه د كلال نه ټپوس كوي څه چې، ”ته څه جوړوې؟“ ولې ستا كوم جوړ شوے څيز ستا په حقله شكاييت كوي څه؟ د هغه هيڅ اختيار نشته. (۱۰) په هغه باندې افسوس چې خپل پلار ته وائي چې، ”زه دي ولې پېدا كړم؟“ يا خپلې مور ته ووائي چې، ”تا ولې زه داسې جوړ كړم؟“ (۱۱) مالک خدای، د بنی اسرائيلو مقدس ذات، كوم ذات چې هغوی پېدا كړي دي، هغه وائي، ”تاسو څنگه زما د بچو په حقله ما نه ټپوس كولے شي؟ څه چې ما جوړ كړي دي د هغې په حقله تاسو څنگه ما له حكم راكولے شي؟“ (۱۲) زه هغه ذات يم چا

چې زمکه پیدا کړه، ما بنی آدم پیدا کړل چې هلته اوسېږي.
 ما د خپل طاقت په ذریعه آسمانونه خواره کړل، او هم ما په
 آسمان کېنې ټول ستوری جوړ کړل. ﴿۱۳﴾ ما په خپله خورس
 راپاخولې دې چې واک اختیار په لاس کېنې واخلي او زما
 مقصد پوره کړي او کارونه سم کړي. زه به هم د هغه ټولې
 لارې سیدھا کوم. هغه به زما بنار بیا جوړ کړي، او زما خلق
 به د قېد نه آزاد کړي. هغه به دا هر څه مفت کوي، نه به
 پېسې اخلي او نه تحفي. “مالک خدای رب الافواج دا
 فرمائی دی. ﴿۱۴﴾ مالک خدای فرمائی، ”د مصر او ایتھوپیا
 مال دولت به ستاسو وی، او د سبائیانو لوړ لوړ سپری به
 ستاسو غلامان وی، هغوی به په تاسو پسي په زنخیرونو کېنې
 روان وی. هغوی به تاسو ته ټیټ شی او اقرار به وکړي چې،
 خدای پاک ستاسو مل دې، صرف هغه خدای پاک دې. د
 هغه نه بغېر بل خدای نشته. “ ﴿۱۵﴾ بې شکه ته هغه خدای یې
 څوک چې ځان پټ ساتي، اې د بنی اسرائیلو خدای پاکه،
 خلاصونکيه. ﴿۱۶﴾ څوک چې بتان جوړوي نو هغوی به د
 شرم سره مخ شي، او هغوی ټول به سپک شي. ﴿۱۷﴾ خو
 مالک خدای د بنی اسرائیلو ملک بچ کوي، د یو نه
 ختمېدونکی خلاصون سره. او د دې خلق به کله تر آخره
 پورې هم بې عزته نه شي. ﴿۱۸﴾ مالک خدای فرمائی، ”زه
 مالک خدای یم، او بل یو خدای هم نشته. “ څوک چې دا وائی
 هغه خدای پاک دې. چا چې آسمانونه پیدا کړي دی، دا هغه
 ذات دې کوم چې زمکه پیدا کړه او جوړه یې کړه، او زمکه
 خوشې او شاره پاتې نه شوه بلکې هغه دا د اوسېدلو قابله
 جوړه کړه، چې ژوندې مخلوق په کېنې اوسېږي. مالک
 خدای فرمائی، ”زه مالک خدای یم ما نه غېر بل مالک نشته.

﴿١٩﴾ ما خُةٔ په پتِ خائِ کبنئ پتئ خبرې نةٔ دی کړې. او نةٔ مې بنی اسرائیلو ته دا وئیلی دی چې، ”بې شکه ما لتوی، خو تاسو به ما مومئ نه.“ زةٔ، مالکِ خُدائِ یم او زةٔ ربتیا وایم، او خُةٔ چې صحیح وی نو زةٔ د هغې اعلان کوم.“

معبودان د بابل حفاظت نةٔ شی کولے

﴿٢٠﴾ ”هغه ټول خلق چې د بادشاه د زوال نه پس ژوندی پاتې یئ، راغونډ شی، خپل ځانونه زما حضور کبنئ پېش کړئ. څوک چې ځان سره د لرگی بُتان گرځوی هغوی په هیڅ هم نةٔ پوهیږی. چې کوم معبودان خلاصون نةٔ شی ورکولے نو د هغوی نه دُعا ولې غواړی؟ ﴿٢١﴾ راشی او خپله مقدمه په عدالت کبنئ پېش کړئ، بې شکه اول د یو بل سره مشوره وکړئ. پېر پخوا دا پېشگوټی چا ورکړې وه؟ ولې ما مالکِ خُدائِ پېره موده مخکبنئ دا اعلان نةٔ وو کړے؟ ځکه چې بغېر زما نه بل یو خُدائِ هم نشته. زةٔ خلاصونکے او صادق خُدائِ یم. زما نه بغېر بل یو خُدائِ هم نشته. ﴿٢٢﴾ اے د ټولې دُنیا خلقو، اوس ما ته راوگرځئ او خلاصون حاصل کړئ. صرف زةٔ خُدائِ پاک یم او زما نه بغېر بل یو خُدائِ هم نشته. ﴿٢٣﴾ زما وعده ربتیا ده، او زما وعده به نةٔ بدلیري. ما په خپل ذات باندې قسم خوړلے دے، چې هره یوه گوډه به ما ته په سجده شی او هره ژبه به اقرار وکړی. ﴿٢٤﴾ او وائی به چې فتح او طاقت صرف د مالکِ خُدائِ په ذریعه ملاویږی، خو هغه ټول څوک چې زما نه نفرت کوی نو هغوی به زما حضور ته راشی او شرم سره به مخ شی. ﴿٢٥﴾ خو د اسرائیل ټول اولاد به د مالکِ خُدائِ په نظر کبنئ صادقان شی او په

د بابل معبودان

۴۶

د بابل د معبودانو بیل او نبو سرونه بشکته ؤو کله

چې دوئ راکوز کړې شول، او اوس هغه په ځناورو باندې

بار دی، چې د ستړی شوو ځناورو دپاره بوج دے. (۱)

دواړه معبودان تیت شول او پرمخې پرېوتل. هغوی د بوج

جوړېدو نه بچ پاتې نه شول او اوس په خپله جلاوطن شول.

(۲) ”اے د یعقوب اولاده، ما ته غوږ ونیسئ، اے په بنی

اسرائیلو کبښې زما باقی پاتې شوو ټولو خلقو. د مور د خټې

نه ما ستاسو پالنه کړې ده، چې کله تاسو پیدا شوی یئ نو د

هغې وخت نه زه په تاسو پام کوم. (۳) زه ستاسو خدای

پاک یم او زه به ستاسو ساتنه کوم چې تاسو بوډاگان او

سپین سړی هم شئ. نو ما تاسو پیدا کړی یئ او ستاسو خیال

به ساتم، زه به ستاسو ملاتړ یم او تاسو به بچ کوم.“ (۴)

مالک خدای فرمائی، ”تاسو به ما د چا سره برابرئ؟ زما په

شان بل څوک شته څه؟ (۵) خلق خپلې کڅوړې کول او کړی

او سره زر ترې نه غورزوی، هغوی په تله سپین زر تلی.

هغوی زرگر له پېسې ورکړی چې یو بت ورله جوړ کړی، او

بیا ورته تیتیری او عبادت یې کوی. (۶) هغوی دا خپلو اوږو

ته اوچت کړی او یو خوا او بل خوا یې وړی راوړی، او بیا په

یو ځای کبښې یې کېږدی او هلته ولاړ وی، خو چې چرته وی

نو د هغه ځای نه حرکت نه شی کولې. که څوک دې ته په

چغو فریاد وکړی، نو دا جواب نه ورکوی او نه هغه کس د

مصیبت نه بچ کولې شی. (۷) اے گناهکارانو، دا یاد ساتئ،

او چي ما ڇڏي ڏي هغه ماءُ هپروئي. (۹) هغه راياڊ ڪري
 چي ڀيره موده مخڪبني شوي وُو، ڇڪه چي صرف زه خدائي
 پاڪ يم او زما په شان بل هيڻ ڇوڪ هم نشته. (۱۰) د شروع
 نه ما د انجام پيشگوئي وركوله، ما ڀير پخوا وئيلي ڏي چي
 ڇڏي ڪبدونڪي ڏي. ما وئيل چي زما منصوبي به نه ناکامه
 ڪيري، او چي زه به هغه هر يو ڪار ڪوم چي ما يي اراده ڪري
 وه. (۱۱) زه د نمرخاته طرف نه يو بنڪاري مارغه راغوارم، د
 لري ملڪ نه به يو داسي سره راشي چي زما منصوبه به
 پوره ڪوي. ڇڏي چي ما وئيلي ڏي زه به هغه سر ته رسوم. او
 چي ڪومه منصوبه ما جوڙه ڪري وي هغه به سر ته رسوم.
 (۱۲) اے ضدي خلقو، ما ته غور ونيسي ڇوڪ چي د
 خلاصون نه ڀير لري يي. (۱۳) ما خپل خلاصون نزدي
 راوڙي ڏي، هغه لري نه ڏي. زما خلاصون راتلو ڪبني به
 وخت نه لگي. زه به يروشلم بچ ڪرم او بني اسرائيلو ته به
 خپل شان او شوڪت وٺايو.

د بابل سره عدالت ڪڍل

۴۷ (۱) اے د پڙي په شان بابل، د خپل تخت نه راڪوز
 شه، او په زمڪه په خاورو ڪبني ڪبنيه. ڇڪه چي ستا په
 تخت د ناستي وخت ختم ڏي. اے بابل، ته به بيا د
 شهزادگي په شان نرم او نازڪ نه يي. (۲) د ڙندي ڪانهي
 واخله او اوڙهه مڀده ڪره. نقاب لري ڪره، خپلي بنائسته
 جامي وياسه، پڙي اوچتي ڪره چي د نهرونو نه پوري وڃي.
 (۳) خلق به تا وگوري چي بريند يي، هغوي به ستا شرمگاه
 وگوري. زه به بدله واخلمه او هيڻ ڇوڪ به نه ڀيردم. (۴) د

بنی اسرائیلو مقدس ذات مونږ په بیعه اخستی یو، د هغه نوم
 مالک خدای رب الافواج دے. (۵) اے د بابلیانو لورې، په
 تیاره کبښې خاموش کښېنه، نور به تا ته څوک د قومونو ملکه
 نه وائی. (۶) زه خپلو خلقو ته غصه وم، ما هغوی له داسې
 سزا ورکړه چې تا ته مې حواله کړل. او تا په هغوی باندې
 هیڅ رحم ونه کړو، او په بوډاگانو دې هم پېر دروند بوج
 کېښودو. (۷) تا وئیل، ”زه به همېشه ملکه یم.“ او هیڅکله
 دې فکر نه دے کړے او نه دې د دې په انجام باندې غور
 وکړو. (۸) نو اوس دا خبره واوره، اے د عېش سره مینه
 لرونکې، ته خپل ځان محفوظ گڼې او وائی، ”هم زه یم. او زما
 نه بغېر بل څوک نشته. زه به نه کله کونډه شم او نه
 بې اولاده.“ (۹) خو په یوه لحظه او هم په یوه ورځ کبښې به دا
 دواړه کارونه درسره وشي. ته چې هر څومره د جادو نه کار
 واخلي، خو ستا خاوند او بچی به ختم شي. (۱۰) تا خپل ځان
 په بدعملۍ کبښې محفوظ وگڼلو، ستا خیال دا وو چې هیڅ
 څوک دې نه وینی. خپل حکمت او پوهې ته بې لارې کړې، او
 تا د خپل ځان سره ووئیل چې، ”هم زه یم. او زما نه بغېر بل
 څوک نشته.“ (۱۱) داسې افت به په تا راشي، چې ستا یو
 جادو منتر به هم دا منع کولے نه شي. تباھی به په تا باندې
 راشي او هیڅ منښته به دا بندولے نه شي. ویا به په تا باندې
 ناخپه راشي، او ته به د هغې دپاره تیاره نه یې. (۱۲) خپل
 جادو او کوډې ځان سره وساته، تا د وړوکوالی نه دا
 استعمال کړی دی. کېدے شی چې دا ستا دپاره مددگار
 ثابت شي، او ته په دې خپل دشمنان ویروی. (۱۳) تا له چې
 کومې مشورې درکړے کبښې نو د هغې نه ته سترے یې. ستا
 نجومیان چرته دی، چې ستورو ته گوری او میاشت په

مياشت پېشگويانې کوی؟ هغوی دې راشی او خه چې

کېدونکی دی تا دې د هغې نه بچ کړی. (۱۴) هغوی په اور

کېنې د سوزېدونکی بوسو په شان دی چې خپل ځان د دې د

لمبو نه نه شی بچ کولای. دا به د سکرو اور نه وی چې انسان

ورته کېنې او ځان گرم کړی. (۱۵) هغوی به تا مایوسه

کړی، چا سره چې ته د ځوانی نه په وفاداری چلېدلای یې. هر

یو به درنه په خپله مخه لار شی، او داسې به هیڅ څوک پاتې

نه وی چې تاسو بچ کړی.

خُدای پاک د راتلونکی وخت مالک دی

۴۸ (۱) اے د یعقوب خاندانه، دا خبره واورئ، تاسو چې

د بنی اسرائیلو په نامه یادېږئ او د یهوداه اولاد یی، او تاسو

چې د مالک خُدای په نوم قسم خورئ او د بنی اسرائیلو

خُدای پاک ته آواز کوئ، خو نه په کېنې اخلاص شته او نه

سمه طریقه. (۲) تاسو د مقدس ښار اوسېدونکی یی او وایئ

چې تاسو د بنی اسرائیلو په خُدای پاک باور کوئ، د چا نوم

چې مالک خُدای ربُ الافواج دی. هغه فرمائی، (۳) ”ما ډېر

پخوا پېشگوئې کړې وه چې خه به کېږی، او بیا مې ناڅاپه هم

دغه شان وکړل، او زما ټولې پېشگويانې رښتیا شوې. (۴) ما

ته پته وه چې تاسو به څومره ضدیان یی، ستاسو د مری

رگونه به د اوسپنې په شان کلک او ستاسو تندې به لکه د

متکور غوز په شان وی. (۵) نو ما ډېر پخوا ستاسو د

راتلونکی وخت پېشگوئې وکړه، د حالاتو بیان مې د وړاندې نه

وکړو، د دې دپاره چې تاسو دا دعوی و نه کړئ چې ستاسو

بُتانو او تراشَلے شوو مجسمو د دې حُکم کړے وو. (۶) ما
 چې د خُة پېشگوڼې کړې وه نو هغه هر خُة شوی دی، خو
 تاسو د هغې منلو نه انکار وکړو. اوس به زه تاسو ته د نوؤ
 خبرو په حقله ووايم، دا هغه رازونه دی چې تاسو تر اوسه
 پورې نه دی اورېدلی. (۷) په تېره زمانه کبني داسې خُة نه
 ؤو شوی، بلکې هم اوس اوس دا ستا په علم کبني راغلل.
 داسې خُکه وشول چې تاسو ونه شی وئيلے، چې مونږ ته
 مخکبني نه د دې پته وه. (۸) ما ته پته وه چې تاسو ناقابل
 اعتماد یئ، خُکه چې تاسو د وړوکوالی نه په باغيانو مشهور
 وئ. او هم دا وجه ده چې تاسو هيڅکله د دې په حقله نه دی
 اورېدلی، او دا خُکه د دې يوه خبره هم ستاسو غوږونو ته نه
 ده رارسېدلې. (۹) زما د نوم د خاطرې زه خپله غصه په قابو
 کبني ساتم، زما د ثناء صفت د خاطرې زه خپل ځان ستاسو
 د تباهي نه را ايساروم. (۱۰) ما تاسو صفا کړی یئ، خو داسې
 نه لکه چې سپين زر صفا کړی، بلکې ما تاسو صفا کړی
 یئ، د مصيبت په بتي کبني مې آزمائلی یئ. (۱۱) زه چې خُة
 کوم نو هغه زه د خپل خاطرې په وجه کوم، زه نه غواړم چې
 زما د نوم بې عزتی وشي او نه به په خپل جلال کبني چا له
 برخه ورکړم، دا به زما وی او صرف زما به وی.

مالک خُدای د بني اسرائيلو خلاصونکے دے

(۱۲) ”اے بني اسرائيلو، زما غوره کړے شوو، ما ته غوږ
 ونيسئ. صرف زه خُدای پاک يم، زه اولين او آخرين يم. (۱۳)
 ما په خپل لاس باندې د زمکې بنيادونه لگولی دی او زما بني
 لاس آسمانونه خواره کړی دی. کله چې زه آواز ورکړم نو

دوئ ٽول يو خائ حاضر شى. (١٤) ٽولو خلقو، راغونڊ شى او واوري. په معبودانو کبني کوم يو د دي پيشگوئي ورکري ده؟ ما چي کوم سرے خوبس کرے دے هغه به په بابل حمله وکري، او د بابليانو خلاف به خپل زور استعمالوي. (١٥) زه هغه څوک يم چي هغه ته مي آواز وکړو او راومي غوښتلو، د هغه مي لارښودنه وکړه او هغه به کاميابيږي. (١٦) نو اوس ما له رانزدې شى او چي زه خه وایم هغي ته غوږ ونيسئ. ما د شروع نه صفا خبره کري ده، او ما همپشه خپله خبره رښتيا کري ده. “ او زه اوس مالک خدائ تعالی د خپل روح سره رالېږلے يم.

(١٧) د بني اسرائيلو مقدس ذات، مالک خدائ ستاسو خلاصونکے فرمائي، “زه مالک خدائ ستاسو خدائ پاک يم، هغه ذات چي ستاسو د خپلي فائدي دپاره تاسو ته ښودنه کوي او هغه لار درته ښائي چي په کومه باندې درله تلل په کار دي. (١٨) خو که صرف تاسو زما حکمونو ته پام کرے وے. نو ستاسو امن به لکه د سيند په شان وو، او ستاسو صداقت به د سمندر د چپو په شان وو. (١٩) ستاسو اولاد به د شگو په شان پېر او بي شمېره وے، او ما به هيڅ امکان نه وے پرېښے چي د هغوي نام و نشان زما د وړاندې نه ختم شى. “ (٢٠) د بابل نه ووخي. او د بابليانو نه وتښتي. د خوشحالي سره د دي خبر چغه ووهي، او د دنيا تر گټ گټه پورې دا خبره مشهوره کړي چي، “مالک خدائ خپل خدمت کوونکي بني اسرائيليان بچ کړي دي. “ (٢١) کله چي مالک خدائ خپل خلق په خشکه صحرا کبني روان کړل، هغوي د تندي په وجه د تکليف سره مخ نه شول. د هغوي دپاره يې د

گت نه اوبه راوويستلې، هغه گت په مينځ بېل کړو او اوبه ترې نه راوبهېدلې. (۲۲) مالک خدای فرمائی، ”د شيرانو دپاره سلامتې نشته.“

بنی اسرائیلیان، د قومونو دپاره رڼا

۴۹ (۱) اے لرې قومونو، ما ته غور ونیسئ، اے هغه خلقو، چې لرې اوسېږئ. زما د پیدا کېدو نه مخکېني مالک خدای زه خوښ کړم او زه يې خپل خدمت کوونکے مقرر کړم. (۲) هغه زما خبرې د توري په شان تېرې کړې. او د خپل لاس د سوري لاندې يې پټ کړم، هغه زه د غشي په شان تېره کړم او په خپل د غشو تيلي کېني يې پټ وساتلم. (۳) هغه ما ته وفرمائيل چې، ”ته زما خدمت کوونکے بنی اسرائیل يې، ستا په وجه به زما نوم ته جلال ملاوېږي.“ (۴) خو ما وويل چې، ”زما محنت بې فائدي دے، ما خپل طاقت بې فائدي او بې مقصده ضائع کړے دے، خو يقيناً چې زما حق مالک خدای سره دے او زما خدای پاک به ما له اجر راکړي.“ (۵) خو زما د پیدا کېدو نه مخکېني، مالک خدای زه مقرر کړم، هغه زه د دې دپاره خپل خدمت کوونکے جوړ کړم چې د هغه خلق واپس راولم، او دا چې بنی اسرائیلیان د هغه د حضور وړاندې راغونډ کړم. مالک خدای ما له عزت راکوي، او هغه ما له طاقت راکړے دے. (۶) هغه فرمائی، ”زما خدمت کوونکيه، زه ستا دپاره يو لوی مقصد لرم. ته به نه صرف هغه بنی اسرائیلیان بحال کړې چې کوم ژوندي پاتې دي، بلکې زه به تا د قومونو دپاره رڼا وگرځوم نو چې دغه

شان تہ زما خلاصون ٿولي دُنیا ته ورسوڀي. (۷) د بني اسرائيل مقدس ذات او خلاصونڪي هغه ڇا ته وائي ڇي د ڇا نه سخت نفرت شوڀي دے، د ڇا نه ڇي قومونو نفرت ڪري دے ڇي دے د حڪمرانانو خدمت ڪونڪي دے، ”بادشاهان به تا وگوري او د عزت نه به درته پاڅيري، شهزادگان به هم وگوري، او هغوي به تا ته د عزت نه ٿيڀيري. دا حڪه ڇي مالڪ خدائ خپل خدمت ڪونڪي خوش ڪري دے، د بني اسرائيلو مقدس ذات خپلي وعدي پوره ڪوي.“

د يروشلم بحال ڪيدل

(۸) مالڪ خدائ فرمائي، ”ڪله ڇي ستاسو د بچ ڪيدو وخت راغلو، نو ما په تاسو نظر وڪرو او د مدد دپاره مي ستاسو فرياد واوربدو. زه به ستاسو حفاظت او ساتنه وڪرم او ستاسو په ذريعه به د ٿولو خلقو سره يو لوظ وڪرم. او زه به يو ڄل بيا تاسو په هغه ملڪ ڪبني آباد ڪرم ڪوم ملڪ ڇي اوس شار او ويجار پروت دے. (۹) زه به قيديانو ته ووايم ڇي، تاسو آزاد ٿي. او څوڪ ڇي په تياره ڪبني وي نو هغوي ته به ووايم ڇي، رنا له راوڃي. هغوي به د هغه گيو په شان وي ڇي د غرونو په غونڊو ڪبني څريڀري، (۱۰) هغوي به هيڅڪله نه اوڀري شي او نه به ڪله تڙي شي. د نمر او د صحرا گرمي به هغوي نه تنگوي، د هغوي مشري به هغه ذات ڪوي ڇي څوڪ د هغوي سره مينه ڪوي. او هغه به پي د اوبو چينو له بوڃي. (۱۱) زه به په غرونو ڪبني يو لوي سڙڪ جوڙ ڪرم او د خپلو خلقو دپاره به يوه لار جوڙه ڪرم ڇي په هغي به منزل ڪوي. (۱۲) گوري زما خلق به د لرې لرې نه راڃي، د

شمال طرف او د نمرپرپواته طرف نه، او د سينم نه به

راځي. (۱۳) اے آسمانه، د خوشحالي چغې وهه. اے زمكې، خوشحالي وكړه. اے غرونو، د خوشحالي سندرې ووايئ.

ځكه چې مالک خدائ خپلو خلقو له تسلي وركړې ده، او هغه به په خپلو كړېدلو خلقو رحم وكړي. (۱۴) خو د يروشلم خلقو ووئيل، ”مالک خدائ مونږ پرېبسي يو. او هغه مونږ هېر كړي يو.“ (۱۵) ”هيڅكله نه. يو مور خپل د پيو ماشوم

هېرولې شي څه؟ او چې كوم بچي ترې نه پېدا شوي وي نو د هغه سره به مينه نه كوي څه؟ كه يوه مور خپل بچي هېر هم كړي، خو زه به تاسو هيڅكله هم هېر نه كړم. (۱۶) گوره ما ستا نوم د خپلو لاسونو په تلو باندې ليكلې دې، او ستا دېوالونه همېشه زما په وړاندې دي. (۱۷) څوك چې تا بيا آبادول غواړي نو هغه زر واپس راروان دې، او چا چې ته تباه كړي يې نو هغوي درنه ځي. (۱۸) گېرچاپېره نظر

وگرځوه او وگوره. ستا خلق راغونډېږي او هغوي كورونو ته راروان دي. مالک خدائ فرمائي چې زما دې په خپل ذات قسم وي، هغوي به تا ته داسې راغونډ شي لكه څنگه چې په ناوې كالي امبار وي. (۱۹) ستا ملك تباه شوي وو او وران ويجاړ وو، خو اوس چې څوك د اوسېدو دپاره ورله راروان دي، نو دا ملك به د هغوي د اوسېدو دپاره ډېر وړوكي وي. او چا چې تاسو په كنډرو كېنې پرېبښودئ نو هغوي به ستاسو نه لرې وي. (۲۰) ستاسو كوم خلق چې په جلاوطنۍ كېنې

پېدا شوي وو نو هغه خلق به يوه ورځ تا ته ووايي، دا ملك خو وړوكي دې، مونږ ته نوره زمكه په كار ده. (۲۱) بيا به ته په خپل زړه كېنې ووايي، دا دومره بچي ما له چا راكړل؟ زما بچي خو ختم شوي وو او نور بچي مې نه كېدل. زه جلاوطن

کړې شوي وم او شړلې شوي وم، دا بچی ما له چا
 راکړل؟ زه خو یواځې پاتې وم، دا بچی د کوم ځای نه
 راغلل؟“ (۲۲) خدای تعالی داسې فرمائی، ”گورئ، زه به
 قومونو ته اشاره وکړم، او هغوی به ستاسو زامن په غېږ
 کبني او ستاسو لونه په اوږو کورونو ته راولي. (۲۳)
 بادشاهان به ستاسو دپاره د پلارانو په شان وی او ستاسو
 خیال به ساتي، او د هغوی ملکي به ستاسو او ستاسو د بچو
 دپاره د میندو په شان وی. هغوی به ستاسو په وړاندې تپت
 شي او ستاسو په پښو دوږې به څټي، نو بیا به تاسو ته پته
 ولگي چې زه مالک خدای یم، هر څوک هم چې زما د مدد په
 طمع وی نو هغه به نه شرمیږي.“ (۲۴) څوک د جنگیالی نه
 مال غنیمت اخستلې شي څه؟ یا څوک د یو ظالم کس نه
 قېدیان خلاصولې شي څه؟ (۲۵) خو مالک خدای وفرمائیل،
 ”یقیناً چې د جنگیالی نه به قېدیان بوتلې شي، او د ظالم کس
 مال غنیمت به ونیولې شي. هر څوک هم چې تا سره جنگ
 کوي نو زه به هغوی سره جنگ کوم، او هم زه به ستا د بچو
 حفاظت کوم. (۲۶) چا چې په تا ظلم کړې دې زه به په
 هغوی باندې د هغوی خپله غوښه وخوروم، هغوی به د خپلې
 وینې په څښلو سره د میو په شان په نشه کبني وی. نو داسې
 به بیا ټولو انسانانو ته پته ولگي چې زه مالک خدای یم، زه
 هغه ذات یم څوک چې تاسو بچ کوي او تاسو آزادی او د
 بنی اسرائیلو طاقتور ذات یم.“

د مالک خدای د سزا ورکولو طاقت لرل

۵۰ (۱) مالک خُدائِ فرمائی، ”د يهوداه خلقو راشئ، او

ما ته هغه طلاق نامه وبنائئ چي ما ستاسو مور له ورکړې وه
او ستاسو مور مي پرېښوده. هغه طلاق نامه چرته ده؟ او يا
ما ته هغه قرض ورکونکے وبنائئ چي ما د خپل قرض په
وجه تاسو ورته حواله کړي وي هغه چرته دے؟ گورئ هم
ستاسو د خپلو گناهونو له وجي خرڅ کړے شوئ او ستا د
خپلو گناهونو په وجي ستاسو مور وشړلې شوه. (۲) چي زه
راغلم نو څوک هم نه وو، ولې؟ چي ما آواز وکړو نو چا هم
جواب رانه کړو، ولې؟ ولې زما لاس دومره کمزورے وو څه
چي تاسو مي خلاصولے نه شوئ؟ ولې زه دومره کمزورے
يم څه چي تاسو بچ کولے نه شم؟ زما يو حکم سره سمندر
اوچ شي او سيندونه په صحرا بدل شي، او بغېر اوبو نه کبان
مړه شي او هر طرف ته بدبوي خوره شي. (۳) هم زه آسمان
باندي توره کپړه اچوم او هم زه هغې ته د غم جامي اچوم.“

د مالک خُدائِ د خدمت کونکي تابعداري

(۴) خُدائِ تعالیٰ ما له د يو اُستاذ ژبه راکړې ده، د دې دپاره
چي سترو خلقو له تسلي ورکړم. هر سحر هغه ما پاڅوی او
هغه زما په زړه کښي دا جذبه اچوی چي د هغه ښودني ته
غوږ ونيسم. (۵) خُدائِ تعالیٰ ما ته صفا وينا کړې ده، او ما
د هغه نه سرکشي نه ده کړې او نه د هغه نه اورېدلے يم. (۶)
چا چي زما وهل غوښتل ما هغوي ته خپله ملا وړاندې کړه،
چا چي زما نه ږيره ويستله ما هغوي ته خپل مخ وړاندې
کړو. ما د هغوي د بي عزتي او توکانيو نه خپل مخ نه دے پټ
کړے. (۷) خو خُدائِ تعالیٰ زما مدد کوی نو زما بي عزتي به

نہ کپری۔ ما د هغه د مرضی پوره کولو کلکه اراده کړې ده۔
 ما ته پته ده چې زه به د شرم سره نه مخ کېرم۔ (۸) څوک
 چې ما ته صداقت بنائی هغه نزدې دے، څوک دا جرأت
 کولے شی چې په ما الزامونه ولگوی؟ زما مخالف چرته دے
 چې په ما الزام ولگوی۔ هغه دې رامخامخ شی۔ (۹) هم
 خدای تعالیٰ زما ملگرتیا کوی، نو څوک به ما مجرم ثابت
 کړی؟ په ما باندې ټول الزام لگوونکی به ورک شی هغوی به
 داسې ختم شی لکه چې کپړه چینجو خوړلې وی۔ (۱۰) په
 تاسو کېنې څوک د مالک خدای نه یرپری او د هغه د خدمت
 کوونکی آواز منی؟ څوک چې په تیاره کېنې روان وی هیڅ
 رڼا ورسره نه وی خو بیا هم دې د هغه ایمان په مالک خدای
 وی او د هغه توکل دې په خدای پاک باندې وی۔ (۱۱) خو
 تاسو خلق څوک چې خپل ځانونه بلو غشو سره وسله بند
 کړئ، نو هم د خپل اور د شغلو په رڼا کېنې لار شی۔ زما د
 لاس نه به تاسو ته هم دا اجر ملاوېږی، تاسو به سخت درد
 کېنې راپرېوځئ۔

د یروشلم دپاره د تسلی خبرې

۵۱ (۱) ”ما ته غوږ ونیسئ، څوک چې صداقت غواړئ،
 او د مالک خدای لټون کوئ۔ د هغه گټ په حقله سوچ وکړئ
 د کوم نه چې تراشله شوی یئ، د هغه کان په حقله سوچ
 وکړئ چې د کوم نه تاسو راویستلے شوی یئ۔ (۲) د خپل
 پلار نیکه ابراهیم او مور ساره په حقله سوچ وکړئ، چې تاسو
 یې زیږولی یئ۔ کله چې ما ابراهیم راوغوښتلو، نو هغه

بی اولاده وو، خو ما هغه له برکت ورکړو او پېر اولاد مې
 ورکړو. ﴿٣﴾ یقیناً چې مالک خدای به بیا صیون له تسلی
 ورکړی. او د هغې په ټولو کنډرو به ترس وکړی. د هغې
 صحرا به د باغ عدن په شان گلستان کړی، د هغې بنجره
 زمکه به د مالک خدای د باغ په شان شی. هلته به خدا او
 خوشحالی وی، او د ثناء صفت او د شکرانې حمدونه به
 وئیلې شی. ﴿٤﴾ زما خلقو بنی اسرائیلو، ما ته غوږ ونیسئ،
 زه چې خه وایم هغې ته توجو وکړئ، زه به قومونو ته خپل
 تعلیمات وښایم، زما انصاف به د هغوئ دپاره رڼا وی. ﴿٥﴾
 زما رحم او انصاف زر راروان دی. زما خلاصون په لاره
 دے. زما مضبوط لاس به قومونو له انصاف راوړی. لرې
 ملکونه زما انتظار کوی، هغوئ په دې طمع دی چې بچ پې
 کړم. ﴿٦﴾ بره آسمان ته وگورئ، او لاندې زمکې ته وگورئ.
 آسمانونه به د لوگی په شان ورک شی، او زمکه به د زړې
 چرپې په شان ورسته شی، او د دې ټول خلق به د مچانو په
 شان مړه شی. خو زما خلاصون به د همپشه دپاره وی، او
 زما صداقت به هیڅکله نه ختمیږی. ﴿٧﴾ اے هغه خلقو چې
 څوک په صداقت پوهېږئ، ما ته غوږ ونیسئ، اے هغه خلقو
 چې د چا په زړونو کښې چې زما تعلیم اچولے شوے دے.
 کله چې خلق په تاسو پورې خدا کوی یا ستاسو بې عزتی
 کوی، نو مه یرېږئ، ﴿٨﴾ ولې چې چینجی به هغوئ لکه د
 کپړې په شان وخورئ، او چینجی به پې لکه د وړې په شان
 وخورئ. خو زما صداقت به تر همپشه پورې وی، او زما
 خلاصون به تر ټولو نسلونو پورې قائم وی. ﴿٩﴾ اے مالک
 خدایه، پاڅه. وین شه او زمونږ مدد وکړه. د خپل طاقت نه
 کار واخله او مونږ بچ کړه، خپل طاقت داسې استعمال کړه

لکه څنگه دې چې مخکښې استعمالولو. دا ته وې چې

سمندري بلاراحب دې ټوټې ټوټې کړه. (۱۰) دا هم ته وې چې

سمندر دې اوچ کړو او په اوبو کښې دې لار جوړه کړه، نو

چې هغه څوک په دې ژور سمندر کښې تېر شي چې کوم دې

بچ کول. (۱۱) د چا فديا چې مالک خدای ورکړې ده نو

هغوی به راواپس شي، او څنگه چې صیون ته ننوځي نو د

خوشحالی نه به چغې وهی او سندرې به وائی. هغوی به د

همېشه دپاره خوشحاله وی، او د غم او پرېشانی نه به په امن

وی. (۱۲) ”زه، صرف زه تاسوله تسلی درکوم. نو بیا تاسو د

انسانانو نه ولې پرېږئ، چې هغوی د وایو نه هم زر فنا

کېږي؟ (۱۳) تاسو هغه مالک خدای هېر کړې دې چا چې

پېدا کړئ، چا چې آسمانونه خواره کړل او چې د زمکې

بنیادونه یې ولگول؟ تاسو هر وخت د هغه خلقو نه ولې په یره

کښې یئ څوک چې د غصې نه په تاسو باندې ظلم زیاتې

کوی، څوک چې ستاسو د تباه کولو دپاره تیار دی؟ اوس د

هغوی غصه چرته ده؟ (۱۴) قېديان به زر راخلاص شي،

هغوی به په قېدخانه کښې نه مری او د هغوی سره به د

خوراک کمې نه وی. (۱۵) زه مالک خدای ستاسو خدای

پاک یم، سمندر ما راپاخولو او د دې چې مې غضبناکې

کړې. زما نوم مالک خدای رب الافواج دې. (۱۶) ما خپل

کلام ستاسو په ژبه گويا کړو، او د خپل لاس د سوري لاندې

مې تاسو پټ کړئ، آسمانونه مې خواره کړل او د زمکې

بنیادونه مې کېښودل، او ما یروشلم ته وفرمائیل، تاسو زما

”خلق یئ.“

د يروشلم د مشكلاتو ختمېدل

(۱۷) وين شه. وين شه. پاڅه ودرېره اے يروشلمه. تا د مالک خدائ د لاس نه هغه جام څښلے دے کوم چې د هغه د غصې نه پک وو، دا جام تا تر آخری قطرې پورې وڅښلو کوم چې د نشه ورو شرابو نه پک وو. (۱۸) ستا چې څومره زامن شوی دی په هغوی کښې يو هم نشته چې ستا رهنمائی وکړی، تا چې څومره زامن لوی کړی دی په هغوی کښې يو هم نشته چې تا د لاس نه ونیسی او بو دې ځی. (۱۹) په تا باندې دوه افتونه راغلې دی یعنې تباھی او بربادی، جنگ او قحط. خو څوک پاتې دی چې تا سره همدردی وکړی؟ او څوک پاتې دې چې تا له تسلی درکړی؟ (۲۰) ستا خلق د کمزوری د وجې نه په هره کوڅه کښې غورزېږی، هغوی بې مددگار لکه د هوسی په شان په جال کښې انبستی دی. او د مالک خدائ غضب په هغوی نازل دے او خدائ پاک هغوی رټلی دی. (۲۱) اے تاسو چې په مصیبت کښې گېږ یئ واورئ، څوک چې په نشه کښې یئ خو د میو له وجې نه نه. (۲۲) مالک خدائ ستاسو خدائ پاک چې د خپل قوم دپاره جنگېږی داسې فرمائی، ”گورئ، ما دا د نشه ورو شرابو نه پک جام ستاسو د لاس نه لرې کړے دے، نو تاسو به نور زما د غصې د جام نه نه څښئ. (۲۳) دا به زه هغه خلقو له ورکړم چا چې په تاسو باندې ظلم زیاتے کولو، هغه خلقو له چا چې تاسو په کوڅو کښې څملولئ او پښې به یې درباندي کېښودې او په تاسو به گرځېدل.“

د خُدايِ پاڪ د يروشلم بچ كول

۵۲

۱) اے يروشلمه، پاڻه، وينس شه. خپلي د طاقت

جامي واغونده. اے مقدسي بشاربي، د شان او شوکت والا

جامي واغونده. ناسنته او ناپاک خلق به هيڻڪله ستا په

دروازو بيا درننه نه وڃي. ۲) اے يروشلمه، د خان نه

خاورې وڅنډه او پاڻه او په تخت کښېنه. اے د صيون قېد

شوې لورې، د غلامي زنجيرونه د خپلي غاړې نه وشلوه. ۳)

مالڪ خُدايِ فرمائي، ”كله چي تاسو غلامان شوي، نو

ستاسو په سر پېسي نه وې ورکړي شوې، او چي کله تاسو

آزادولې شي نو ستاسو په سر به پېسي نه شي ورکولې.“

۴) مالڪ خُدايِ تعاليٰ فرمائي، ”پېره موده وړاندې زما خلق

مِصر ته د څه مودې دپاره لارل، خو اوس اسوريان بغير د

څه وچي په هغوي باندې ظلم زياتي کوي.“ ۵) مالڪ

خُدايِ فرمائي، ”او په بابل کښي هم هغه کار شوي دي يعني،

زما خلق قېديان دي او د هغوي په سر هيڅ پېسي نه دي

ورکړي شوې. څوک چي په هغوي حکومت کوي نو هغوي

هر وخت زما د نوم سپکاوي کوي. ۶) نو داسي به زما

خلقو ته زما د نوم پته وي، او داسي به هم په هغه ورځ هغوي

ته پته ولگي چي هم زه کلام کوم او زه حاضر يم.“ ۷) د

هغوي قدمونه څومره ښکلي دي چي په غرونو باندې روان

دي او زېري راوړي. ځکه چي هغه به د امن و امان پېغام او

د خلاصون اعلان کوي، او صيون ته به وائي، ”ستا خُدايِ

پاک بادشاه دي.“ ۸) څوک چي د ښار حفاظت کوي نو

هغوي د خوشحالي چغې وهي، هغوي په خپلو سترگو باندې

گوري چي مالڪ خُدايِ صيون ته واپس راروان دي. ۹)

اے د یروشلم کنڊرو، په یو خُائی د خوشحالی سندرې ووايئ. مالک خُدائی به خپل ښار بچ کړی او خپلو خلقو له به تسلی ورکړی. (۱۰) مالک خُدائی به د خپل مقدس طاقت نه کار واخلي، خُدائی پاک به خپل خلق بچ کړی، او ټول قومونه او ټوله دُنیا به په خپلو سترگو دا وگوری. (۱۱) خُئی، خُئی، د دغه خُئی نه خُئی. چې یو ناپاک خیز له هم لاس ورنه وړی، څوک چې د مالک خُدائی د کور سامان وړی تاسو خپل ځانونه پاک وساتئ او لار شی. (۱۲) ضروری نه ده چې تاسو په منډه لار شی، او نه تاسو ته اچانک د تېښتې ضرورت شته، ولې چې مالک خُدائی به ستاسو نه وړاندې خُئی، د بنی اسرائیلو خُدائی پاک به د وروستو نه ستاسو حفاظت کوی.

کړېدلې خدمت کونکې

(۱۳) گورئ، زما خدمت کونکې به په خپل کار کښې کامیاب شی، د هغه به ډېر زیات عزت کپړی. (۱۴) خو کله چې یې هغه ولیدو نو ډېر خلق حېران شول، د هغه شکل صورت داسې خراب وو چې هغه د نورو انسانانو په شان نه ښکارېدو. (۱۵) اوس به ډېر قومونه هغه ته حېران شی، او د هغه په وړاندې به د بادشاهانو د خولې نه خبرې نه وځی. ځکه چې هغوی به هغه څه وگوری چې د څه ورته وئیلې شوی نه وی، او هغوی به په هغه څه پوهه شی د څه چې یې اورېدلی نه وی.

۵۳ (۱) زمونږ په پېغام چا یقین کړی دی؟ مالک خُدائی خپل قوت په چا ظاهر کړی دی؟ (۲) د مالک خُدائی په

وړاندې زما خدمت کونکي داسې وده وکړه لکه څنگه چې
 يو نرم تبغ په زمکه جرړې نيسي. هغه څه شان شوکت او
 حُسن نه لرلو چې د هغې په وجه مونږ ورباندې پام کړي
 وي. او نه په کبني څه داسې کشش وو چې مونږ يې متاثره
 کړي وي. (۳) خلقو هغه ته سپک وکتل او هغه يې رد کړو،
 هغه د درد او کړاو سره مخ شو. او خلقو به هغه ته دومره
 سپک کتل چې مخ به يې ترېنه اړولو. مونږ د هغه هيڅ قدر نه
 کولو. (۴) خو بې شکه چې هغه زمونږ بيماري او کمزوري
 اوچتې کړې. خو بيا هم زمونږ دا خيال وو چې هغه له سزا
 ورکړي شوه، او دا چې خدای پاک هغه وو هلو او د هغه د
 گناهونو سزا يې ورکړه. (۵) خو زمونږ د گناه په وجه هغه
 زخمی شو، زمونږ د بغاوت په وجه هغه چخني کړي شو.
 چې کومه سزا ورکړي شوه نو د هغې په وجه مونږ ته شفا
 ملاو شوه، هغه چې کوم وهل و خوړل نو د هغې په وجه مونږ
 روغ شو. (۶) مونږ ټول د ورکو گډو په شان يو، مونږ د
 خدای پاک د لارې نه اوږدلی يو. هر يو کس په خپله مخه
 روان دي. خو بيا هم مالک خدای زمونږ د ټولو گناهونه په
 هغه باندې واچول. (۷) هغه باندې ظلم زياتي وشو، خو هغه
 په خوله باندې هيڅ هم ونه وئيل. لکه چې يو گډور د
 حلالولو دپاره بوتلې شي، لکه چې يوه گډه د وړي کلولو والا
 په مخکبني خاموش وي، نو هم هغه شان هغه د خولې نه يوه
 خبره هم نه ويستله. (۸) هغه په دروغه مجرم وگرځولې شو
 او بوتلې شو. او هيچا د دې پرواه ونه ساتله چې هغه
 بې اولاده مړ شو، او هغه د ژوندو د زمکې نه لرې کړي شو.
 خو هغه زما د خلقو د گناه په وجه ووژلې شو. (۹) د هغوي
 اراده وه چې د بدعمله خلقو سره يې بنځ کړي، خو هغه د

مالداره سپری په قبر کښې کېښودلې شو، خو هغه هېڅ جرم هم نه وو کړې او نه یې څوک دوکه کړې وو. ﴿١٠﴾ خو دا د مالک خدای رضا وه چې هغه ووېله شی، او درد ورته ملاو شی. کله چې د هغه ژوند د گناه دپاره کفار ه شی، د هغه به ډېر اولاد وی. هغه به یو اوږد عمر تېر کړی، او د هغه په ذریعه به د مالک خدای مقصد پوره شی. ﴿١١﴾ کله چې هغه وگوری چې د هغه د مصیبت اوچتولو په وجه هغه څه حاصل کړی دی، نو هغه به مطمئن شی. زما صادق خدمت کوونکې به ډېر خلق صادقان کړی، ځکه چې هغه به د هغوی گناهونه اوچت کړی. ﴿١٢﴾ نو زه به هغه له د عزت مقام ورکړم، او زه به د زورورو سره مال غنیمت تقسیم کړم، ځکه چې هغه خپل ځان مرگ ته حواله کړو او هغه په باغیانو کې حساب کړې شو. د ډېرو خلقو گناه یې واخستله او د بدعملو د گناه معافی یې وغوښتله.

د امن و امان ابدی لوظ

٥٤ ﴿١﴾ مالک خدای فرمائی، ”اے شنېږې ښځې د چا چې اولاد نشته. د خوشحالی نه چغې ووهه، د خوشحالی نه سندرې ووايه، ولې چې تا د ماشوم د راوړو درد نه دې تېر کړې. ولې چې د شنېږې ښځې بچی اوس د واده شوې ښځې نه زیات دی. ﴿٢﴾ تاسو چې په کومه خېمه کېښې اوسېږئ هغه لویه کړئ او پرډې یې خوږې کړئ، بچت مه کوئ، د خېمې پری اوږده کړئ او موږی یې کلک کړئ. ﴿٣﴾ ځکه چې تاسو به خپل سرحدونه هر طرف ته خواره کړئ، ستاسو

اولاد به قومونه فتح کړی او چې کوم بنارونه خوشی دی نو هغه به دوباره آباد کړی. ﴿٤﴾ یرېږئ مه، تاسو به نور د شرم سره نه مخ کېږئ. شرمېږئ مه، تاسو به نه بی عزته کېږئ. ته به خپل د ځوانۍ شرم هېر کړې او د کونډېدو رسوائی به ستا د ذهن نه ختمه شی. ﴿٥﴾ ځکه چې ستاسو خالق به ستاسو خاوند وی، د هغه نوم مالک خدای رب الافواج دی. د بنی اسرائیلو مقدس ذات ستاسو خلاصونکې دی، هغه د ټولې دُنیا خدای پاک دی. ﴿٦﴾ مالک خدای به تاسو بیا راوغواړی داسې لکه چې خاوند بنځه پرېښې وی او سخته پرېشانه وی. تاسو د داسې بنځې په شان یئ چې ځوانه واده شوی وی او خاوند رد کړې وی. ستاسو خدای پاک داسې فرمائی، ﴿٧﴾ د یوې لحظې دپاره ما تاسو پرېښودلئ، خو اوس ډېر لوی رحم سره به تاسو بیا راجمع کړم. ﴿٨﴾ ما د غصې په تاو کېښې د لږ ساعت دپاره ستاسو نه مخ واړولو، خو زه به تل په مینې سره په تاسو رحم کوم. “ ستاسو خلاصونکې مالک خدای داسې فرمائی. ﴿٩﴾ ” لکه څنگه چې د نوح په وخت کېښې ما وعده کړې وه چې بیا به هیڅکله په زمکه داسې سپلاب نه راځی. نو هغسې ما قسم کړی دی چې زه به بیا تاسو ته نه غصه کېږم، او نه به تاسو رټم. ﴿١٠﴾ اگر که غرونه لرې کړی شی او غونډۍ غېبې شی، خو زما وفاداره مینه به ستاسو سره هیڅکله نه ختمیږی، او زما د امن لوظ به هیڅکله تاسو سره نه ختمیږی. “ هغه مالک خدای داسې فرمائی څوک چې په تاسو رحم کوی.

نومې یروشلم

۱۱) مالک خدای فرمائی، ”اے یروشلمه، په تا سخت طوفان

تبر شو او هیچا هم تسلی درنه کړې شوه. زه به تا د قیمتی
کانو نه بیا آباد کړم او ستا بنیادونه به د نیلم کانو نه بیا جوړ

کړم. ۱۲) ستا منارې به زه د ځلېدونکو عقیقو نه جوړې

کړم، ستا دروازې به د پرقېدونکو لعلونو نه جوړې کړم، او

ستا دېوالونه به د قیمتی کانو نه جوړ کړم. ۱۳) زه په خپله به

ستاسو ټولو بچو ته بشودنه کوم، او هغوی به خبر خبریت

سره وی. ۱۴) ستا د بادشاهت بنیاد به په انصاف باندې وی،

د ظلم زیاتی نه به په امان پې، نه به ته یرېږې، او نه به یره تا

ته نزدې راځی. ۱۵) که څوک په تاسو باندې حمله کوی نو دا

به زما د طرف نه نه وی. نو هر څوک چې ستاسو خلاف

جنگ کوی هغه به شکست خوری. ۱۶) ما لوهار پیدا کړې

دې، څوک چې د هوا په ذریعه سکاره گرموی او وسله

جوړوی. د تباهی دپاره ما تباه کار هم پیدا کړی دی. ۱۷)

داسې وسله به نه وی چې تاسو ته ضرر ورسوی، او څوک

چې په تاسو الزام لگوی نو تاسو به د هغوی خولې بندې

کړی. د مالک خدای خادمان به د دې فائدو نه خوند اخلی،

زه به د هغوی حق څرگند کړم.“ مالک خدای داسې فرمائی.

د خدای پاک د رحم دعوت

۵۵) ۱) مالک خدای فرمائی، ”هر څوک چې تبری وی،

راشئ اوبه وڅښی. څوک چې مال دولت نه لری، نو راشئ،

واخلئ او وې خوری. راشئ، مے او پی واخلئ، دا مفت دی.

۲) چې په څه باندې تاسو نه مړېږئ نو په هغې باندې پېسې

ولې خرچ کوی؟ چې فائده نه درکوی نو په هغه خوراک پېسې

ولې ورکوی؟ غور سره ما ته غوږ شئ او ښه خوراک کوی.

تاسو به د پېرو مزیدارو خوراکونو نه خوند واخلي. (۳)

اوس غوږ ونیسئ او ما له راشئ، نو تاسو به ژوندی اوسئ.

زه به تاسو سره یو نه ختمېدونکې لوظ وکړم او زه به تاسو

له هغه نه ختمېدونکې مینه درکړم چې ما یې د داؤد سره لوظ

کړې وو. (۴) گوره، ما هغه د قومونو گواه جوړ کړو، ما

هغه د قومونو مشر او فوجی آفسر جوړ کړو. (۵) اوس به

تاسو د بل ملک هغه قومونه راوغوړئ، چې په یو وخت کېښي

هغوئ تاسو نه پېژندی، خو اوس به هغوئ په منډه منډه تاسو

له راشي. زه مالک خدای ستاسو خدای پاک، د بنی اسرائیلو

مقدس ذات به دا هر څه وکړم، او تاسو له به عزت درکړم.

(۶) د مالک خدای لټون وکړئ کله چې هغه موندئ شئ،

هغه ته آواز وکړئ کله چې هغه نزدې دے. (۷) بدعمله خلق

دې خپلې د ژوند طریقې بدلې کړي او شریکې دې خپل

خیالونه بدل کړي. او هغوئ دې مالک خدای زمونږ خدای

پاک ته راوگرځي، نو هغه رحم کوونکې دے او کولاو زړه

سره معاف کوی. (۸) مالک خدای فرمائي، ”زما خیالونه

ستاسو د خیالونو په شان نه دي، او زما لارې ستاسو نه بدلې

دي. (۹) لکه څنگه چې آسمانونه د زمکې نه اوچت دي، نو

هم دغه شان زما لارې او سوچونه هم ستاسو نه اوچت دي.

(۱۰) لکه څنگه چې باران او واوره د آسمان نه راوړیږي او

هسې واپس نه ځي بلکې زمکه اوبه کوی. دې سره فصلونه

راښنه کیږي زمیندار له تخم او اوږي له خوراک ورکوی. (۱۱)

زما کلام هم، هم دغسې دے. چې زما د خولې نه وځي نو

خالی لاس به واپس نه راځي. دا به زما مرضی پوره کوی او

په هغه هر څه کېښي به کامیاب وی د څه دپاره چې ما لېږلے

وی. (۱۲) تاسو به خوشحالی سره وځئ، او سلامتی سره به بوتلے شی. غرونه او د غرونو غونډی به په تېز آواز سندرې وائی، او په پتی کبښې ټولې ونې به د خوشحالی نه لاسونه پرقوی. (۱۳) چرته چې اوس د غنو بوتی دی نو هلته به د سبر ونې راوتوکیری، او د ازغو په ځای کبښې به د نختر ونې راوتوکیری. دې سره به د مالک خدای نوم ته جلال ملاویری، دا به د هغه د قدرت او د مینې یو نه ختمېدونکې نښه وی.

د ټولو قومونو دپاره برکت

۵۶ (۱) مالک خدای خپلو خلقو ته فرمائی چې، ”هغه څه کوئ څه چې صحیح او د انصاف دی، ولې چې زه زر راروان یم چې تاسو له خلاصون درکړم، او ستاسو مینځ کبښې خپل صداقت څرگند کړم. (۲) بختور دی هغوی چې په صداقت کلک ولاړ وی. بختور دی هغوی چې د سبت د ورځې بې حرمتی نه کوی بلکې منی یې، او خپل ځانونه د بد عملی نه ساتی.“ (۳) د پردی ملک کوم خلق چې د مالک خدای منونکی جوړ شوی دی نو هغوی دې ونه وائی چې، ”مالک خدای به مونږ خامخا د خپلو خلقو نه جدا کړی.“ او نه دې خصی وائی چې، ”زه خو اوچ بوتے یم، نه مې بچی شته او نه مستقبل.“ (۴) مالک خدای فرمائی چې، ”کوم خصیان چې د سبت ورځې د منلو په وجه زما درناوے کوی او هغه کار کوی چې زه ورباندې رضا کېرم او زما په لوظ ټینگ ولاړ وی، (۵) نو زه به هغوی له زما په خپل کور او د

هغې چارديواری کښې يو داسې يادگار او نوم ورکوم چې د لویو او زامنو نه به زيات بسنه وي. او کوم نوم به چې زه هغوی له ورکوم نو هغه به تل تر تله وی او هیڅکله به ختمیږي نه. ﴿٦﴾ او مالک خدای د پردی ملک هغه خلقو ته فرمائی چې کوم د هغه منونکی جوړ شوی دی، څوک چې د هغه سره مینه کوی او د هغه خدمت کوی، کوم چې د سبت ورځ منی او د هغه په لوظ ټینگ ولاړ وی، ﴿٧﴾ نو زه به هغوی خپل مقدس غر صیون ته راوړم، او خپل د دعا کور کښې به د هغوی زړونه د خوشحالی نه پک کړم. او زه به د هغوی سوزېدونکې نذرانې او قربانۍ قبولې کړم. ځکه چې زما کور به د ټولو قومونو دپاره د دعا کور بللے شی. ﴿٨﴾ مالک خدای تعالی، چا چې خپل خلق بنی اسرائیلیان د جلاوطنۍ نه راوستی دی هغه فرمائی چې هغه به نور خلق هم راجمع کړی هغوی سره څوک چې مخکښې نه راجمع دی.

د بنی اسرائیلو د مشرانو بدعملی

﴿٩﴾ اے ټولو بلاگانو. اے د ځنگل ټولو بلاگانو راشی. او زما خلق لوار تېر کړئ. ﴿١٠﴾ زما د خلقو مشران لکه د محافظانو په شان دی څوک چې په سترگو رانده دی، او ټول د هیڅ نه هم نه دی خبر. هغوی ټول د گونگی سپی په شان دی او غپلے نه شی، هسې پراته وی او خوبونه کوی. د هغوی خوب پېر خوبښ دے. ﴿١١﴾ هغوی د لالچی سپو په شان دی چې هیڅکله نه مړیږي. باوجود د دې چې هغوی ته شپانه وئیلے شی خو هغوی په هیڅ هم نه پوهیږي. هغوی ټول په خپله مخه روان دی او خپلې گټې پسې گرځي. ﴿١٢﴾ هغوی وائی، ”راځئ

چي مے واخلو او ءانونه پري ٻنهٔ په سور کښي کړو. او سبا به د نن نه هم زياته خوشحالي کوو.“

د بُت پرستي په حقله خبرداري

۵۷ (۱) صادق سرے مړ شي او هيڅ څوک يې پرواه نه ساتي. ديانتدار خلق د دُنيا نه اوچت کړے شي، خو هيڅوک پرې نه پوهيږي. هيڅوک پرې نه پوهيږي چې صادقان د بدۍ نه بچ کېدو دپاره دُنيا نه اوچت کړے شوي دي. (۲) څوک چې د خدائ پاک په لارو ژوند تېر کړي، او چې کله وفات شي نو ورته آرام او سکون ملاويږي. (۳) خو اے د کوډگرې بچو، د زناکارې او کنجرې بچو، ديخوا راشئ. (۴) تاسو چا پورې توقي کوئ؟ چا ته خپل بوتار وران کړئ او ژبي ورته راوباسئ؟ تاسو هم د دوکه بازو او گناهگارو بچي يئ. (۵) تاسو د بُتانو عبادت داسې کوئ چې د هر شين بوټي او د څپرې د مقدسو ونو لاندې زنا کوئ. تاسو د گټو په غارونو کښي او واديانو کښي خپل بچي قرباني کوئ. (۶) د واديانو هوار کاني ستاسو معبودان دي. تاسو دې ته د څښلو نذراني تويوئ او د غلې نذراني ورته پېش کوئ. ستاسو خيال دا دے څه چې زه په دې هر څه باندې خوشحالم؟ (۷) تاسو په هر اوچت غر د پاسه زنا کړې ده. هلته تاسو بُتانو ته نذراني پېش کړي دي او ما سره مو بې وفائي کړې ده. (۸) تا د خپل کور په چوکاټونو او د دروازو شاته د بُتانو نښي ولگولې. زه دې پرېښودم او د نفرت نه ډکو بُتانو سره کټ ته اوختې. تا د هغوي سره سودا کړې ده. د هغوي برينديو جسمونو ته کتل تا

له خوند درکوی. (۹) تۀ د زیتونو تېلو، او ډېرو عطرو سره مولک بُت له لارې. د نوی معبودانو پېدا کولو دپاره چې مینه ورسره وکړې تا خپل پېغام وړونکی لري لري تر دې چې عالم ارواح پورې دې ولېږل. (۱۰) د نورو معبودانو په لټولو کښې تاسو خپل ځانونه ستړی کړئ، خو تاسو هیڅکله نه وایئ چې، ”دا فضول دی.“ ستاسو شوق تاسو له طاقت درکوی نو ځکه تاسو ستړی کېږئ نه. (۱۱) تۀ د چا نه دومره سخت یرېدې چې تا ما ته دروغ ووئیل، نه دې زۀ یاد کړم او نه دې زما پرواه وکړه؟ زۀ چې دا دومره موده خاموش وم نو په دې وجه تۀ زما نه نه یرېږې څۀ؟ (۱۲) زۀ به ستا تش د نامې صداقت او کارونه خلقو ته څرگند کړم. او دا به ستا هیڅ په ښه نه راځی. (۱۳) کله چې تاسو د مدد دپاره آواز وکړئ، نو ستاسو هغه بُتان دې تاسو بچ کړی کنه. هوا به هغوی اوچت کړی، د ساه یو پوکے به هغوی یوسی. خو څوک چې په ما ایمان لری نو هغه به د مُلک مالک شی، او زما د مقدس غر وارث به شی.

د مدد او د روغولو دپاره د خدای پاک لوظ

(۱۴) مالک خدای فرمائی، ”لار جوړه کړئ، لار جوړه کړئ. دا تیاره کړئ او زما د خلقو د لارې نه هر خنډ لري کړئ. (۱۵) زۀ هغه مقدس خدای تعالی یم، چې د همپشه دپاره ژوندی یم. زۀ په اوچت او مقدس مقام کښې اوسېږم، خو زۀ د هغه خلقو سره هم اوسېږم چې څوک د روح عاجزان او توبه گار وی، نو چې داسې زۀ د هغوی خوشحالی او حوصله بحال کړم. (۱۶) زۀ به همپشه خپلو خلقو سره جنگ نه کوم،

او تل تر تله به ترېنه خفه نه يم. که ما داسې وکړل نو د خلقو نه به ساه وځي، هغه ژوندون ورکونکي ساه چې ما تخليک کړې ده. (۱۷) د هغوی د بدترین لالچ په وجه زه هغوی ته په قهر وم، نو په دې وجه ما هغوی له سزا ورکړه او هغوی مې رد کړل. خو هغوی ضدیان وو او بیا بیا به خپلو لارو ته راواپس کېدل. (۱۸) هغوی چې څه کوی ما هغه لیدلی دی، خو باوجود د دې به زه هغوی بنه کړم. زه به د هغوی رهنمائی کوم او چې څوک غمژن وی نو زه به تسلی ورکوم. (۱۹) زه به د هغوی په ژبه باندې د حمد و ثناء الفاظ راولم. که څوک لرې وی او که نزدې وی، نو زه به هغه ټولو ته امن پېش کوم، او زه به ورله شفا ورکوم. (۲۰) خو بدعمله خلق د چېپي وهونکي سمندر په شان دی، چې هیڅکله په آرام کېږي نه او چېپي یې ځان سره گند گریل راوړي. (۲۱) زما مالک خدای فرمائی، ”د بدعمله خلقو دپاره امن نشته.“

حقیقی روژه

۵۸ (۱) ”په زوره چېپي ووهی، ورو ورو خبرې مه کوئ. د بیگل په شان په اوچت آواز سره زما خلقو بنی اسرائیلو ته د هغوی د گناه او بغاوت په حقله ووايي. (۲) هغوی هره ورځ زما لټون کوی او زما د لارې په پېژندلو خوشحالېږي. داسې لکه چې هغه یو پېر صادق قوم وی او د خپل خدای پاک حکمونه یې رد کړي نه وی. هغوی زما نه د انصاف فېصلي غواړي، او داسې څرگندوی چې خدای پاک ته په نزدې راتلو خوشحالېږي. (۳) هغوی وائی، ”کله چې مونږ روژې نیسو نو ته پرې ولې نه خوشحالېږي؟ مونږ ځانونه دومره عاجز کړو

او ته هيو توجو نه ڪوي. "گورئ، حقيقت دا دے چي ڪله
 تاسو روڙه نيولڀي وي نو هم په هغه وخت تاسو په خپلو فائدو
 پسې گرځئ او د خپلو مزدورانو سره ظلم زياتے ڪوي. (۴)
 د داسي روڙي نه څه فائده چي تاسو په ڪبني جنگ جگرې
 ڪوي؟ ڪه تاسو داسي قسمه روڙي ساتي نو د دې توقع هم نه
 شي ڪولے چي ستاسو آواز به آسمان ته ورسى. (۵) ولې زه
 داسي روڙه خوبنوم څه چي انسان دې په ڪبني يوې ورځي
 دپاره خپل ځان عاجز ڪري؟ او د لوخي د پانې په شان خپل
 سرونه تپت ڪري او د ټاټ په جامو ڪبني په ايوو دپاسه
 ځملي؟ تاسو دې ته روڙه وايئ؟ دا ورغ به مالک خدائ ته
 قبوله وي څه؟ (۶) نه، زه چي څنگه روڙه غواړم هغه داسي
 ده يعنې، د بي انصافي په زنځيرونو ڪبني راگېر خلق آزاد
 ڪري، د خپلو ماتحتو بوج ڪم ڪري. مظلومان آزاد ڪري، هر
 جغ مات ڪري. (۷) اوږي خلق په خپل خوراک ڪبني
 شريڪ ڪري، او بي ڪوره غريبانانو له پناه وركري. چا ته چي
 د جامو حاجت وي نو هغوي له جامي وركوي او د خپلو
 خپلوانو سره د مدد ڪولو نه مه پتېري. (۸) نو بيا به تاسو لکه
 د سحر د نمر په شان ځلېري، او ستاسو زخمونه به زر زر
 جوړ شي. او ستاسو صداقت به ستاسو نه مخکبني روان
 وي، او د مالک خدائ جلال به د وروستو نه ستاسو حفاظت
 ڪوي. (۹) نو بيا به تاسو آواز ڪوي او مالک خدائ به جواب
 درکوي، تاسو به د مدد دپاره سوال ڪوي او مالک خدائ به
 فرمائي، "زه حاضر يم." ڪه تاسو ظلم زياتے، بل ته گوته
 نيول او د چغلي خبري پرېږدي، (۱۰) ڪه تاسو اوږو خلقو له
 روتي وركړه او د مظلومانو مدد مو وکړو، نو بيا به ستاسو
 رڼا په تياره ڪبني وځلېري، او چي ستاسو نه گېرچاپېره ڪومه

تیاره وی نو هغه به د گرمې په رڼا بدله شی. (۱۱) نو زه به همپشه ستاسو لارښودنه کوم او په اوچ بیابان کښې به هم ستاسو حاجتونه پوره کوم. او زه به ستاسو وجود مضبوط کړم. تاسو به د یو داسې باغ په شان یئ چې ډېرې تېرې اوبه لری، د هغه چینې په شان چې هیڅکله نه اوچیری. (۱۲) او ستاسو هغه پخوانی کنډرات به دوباره آباد کړی شی. تاسو به تېرو نسلونو بنیادونه بیا آباد کړئ. او بیا به تاسو دېوالونه دوباره جوړولو والا، او لارې کوڅې دوباره آبادولو والا یادېرئ.

د سبت ورځې د منلو اجر

(۱۳) ”که تاسو د سبت ورځ یعنی زما په مقدسه ورځ کښې کاروبار نه کوئ، او دې ته د خوشحالی ورځ وایئ، دا د مالک خدای مقدسه ورځ گڼئ، د دې ادب کوئ او په دې ورځ خپل د روزانه کارونه نه کوئ او په خپلو فائدو پسې نه گرځئ، او فالتو خبرې نه کوئ، (۱۴) نو بیا به تاسو د مالک خدای سره په تعلق لرلو خوشحاله شی. او زه به تاسو له لوی عزت درکړم او په هغه میراث به مو ماړه کړم د کوم لوظ چې ما ستاسو پلار نیکه یعقوب سره کړی دی. ما، مالک خدای دا فرمائیلی دی.“

د گناه خلاف خبرداري

۵۹ (۱) واورئ، د مالک خدای لاس دومره وړوکی نه دی چې هغه تاسو بچ کولې نه شی او نه یې غوږ کون دی

چي ستاسو آواز نه اوري. (۲) خو ستاسو گناه د خدائ پاک او ستاسو تر مينځه دېوال جوړ شوي دي. ستاسو گناهونو د هغه مخ ستاسو نه پټ کړي دي، نو په دې وجه هغه ستاسو نه اوري. (۳) ځکه چې ستاسو لاسونه خونې، او ستاسو گوتې په گناه ککړې دي. ستا شونډې دروغزني دي او خوله دې د بدعمرلي پس پس کوي. (۴) په عدالت کښې څوک هم د انصاف مقدمه نه چلوي، څوک هم د رښتيا دليلونه نه پېش کوي. خلق حقيقت نه خالي خبرو باندې اعتبار کوي او دروغ وائي، هغوي د بدعمرلي نه اُميدواره شي او بيا ترېنه گناه پېدا شي. (۵) - (۶) هغوي د زهرژنو مارانو په هگو کښې چې بچي ترې راوځي. څوک چې د هغوي هگي وخورې نو مړه شي او چې ماتې شي نو زهرژن مار ترېنه راوځي. دا خلق د جولا جال جوړوي او داسې کپړه ترې جوړوي چې هيڅ د کار نه وي. هغه کپړه چې هغوي جوړه کړه خپل ځان پرې پټولې نه شي. د هغوي عملونه هم د گناه دي، او ظلم زياتې د هغوي کار دي. (۷) بدعمرلي له هغوي په منډه ځي، او د بې گناه وينې تويولو دپاره تېزي کوي. د هغوي خيالونه د گناه دي، او هر چرته چې ځي نو تباهي او بربادي کوي. (۸) نه هغوي د امن لار پېژني او نه د هغوي په لارو کښې انصاف شته. هغوي خپلې لارې کړې وړې جوړې کړې دي، نو هر څوک چې په دې لار ځي هغه امن نه پېژني.

د خلقو د گناه اقرار کول

(۹) نو ځکه انصاف زمونږ نه لرې دي او صداقت مونږ ته رارسې نه. مونږ د رڼا په انتظار کښې يو، خو گوره صرف

تیاره راته بشکاري. مونږ د سپینې رڼا په اُمید کښې یو خو په تکه توره تیاره کښې گرځو. (۱۰) او مونږ د ږندو په شان لاس په دېوال باندې اېښودلو اېښودلو سره لار معلومو، د هغه خلقو په شان چې بلکل سترگې نه لری. مونږ د غرمې هم داسې تیندکونه خورو لکه چې شپه وی، مونږ په ژوندو کښې د مړو په شان یو. (۱۱) مونږ ټول لکه د مېلوگانو غورېږو، لکه د کونټرو غورغور کوو، مونږ د انصاف په انتظار کښې یو خوشته دے نه، مونږ د خلاصون په انتظار کښې یو خودا زمونږ نه لرې دے. (۱۲) زمونږ جرمونه ستا په وړاندې انبار دی، او زمونږ گناهونه زمونږ خلاف گواهی کوی. مونږ ته د خپل بغاوت احساس شته او مونږ ته پته ده چې مونږ څومره گناهگار یو. (۱۳) مونږ د مالک خدای خلاف بغاوت کړے دے او د هغه مو انکار کړے دے، مونږ خپل خدای پاک ته شا کړې ده. زمونږ خبرې د ظلم او بغاوت نه ډکې دی. مونږ به دروغ جوړول او بیا به مو دغه دروغ په عمل کښې راوستل. (۱۴) انصاف وروستو شوے دے او صداقت لرې ولاړ دے. رښتیا د ښار په چوک کښې تیندک خوړلو سره راپرېوته، او دیانتداری ورته ورداخلېدے نه شی. (۱۵) رښتیا هیڅوک هم نه وائی، او څوک چې غلط کار نه لاس اخلی هغه لوټ کیري. مالک خدای دا ولیدل او هغه په دې نارضا وو چې انصاف نشته. (۱۶) هغه وکتل چې هیڅوک هم نه وو، هغه حېران شو چې د خلاصی والا څوک هم نه وو چې د مظلوم مدد وکړی. خو بیا د هغه خپل لاس هغه له خلاصون ورکړو، او د هغه صداقت د هغه مدد کولو. (۱۷) هغه صداقت د زغرې په شان واغوستو او د خلاصون ټوپي یې په سر کړه. د بدل جامې یې واغوستې او د غېرت څادر یې ځان نه تاو

کړو. (۱۸) هغه به خپلو دشمنانو له د هغوی د بدو عملونو سزا ورکړی. د هغه غضب به د هغه په مخالفینو راگزار شی. هغه به د دنیا تر آخری سره پورې دوی له سزا ورکړی. (۱۹) نو بیا به د نمرپرېواته په طرف خلق د مالک خدای د نوم نه یریری او نمرخاته په طرف خلق به د هغه د نوم جلال بیانوی. خکه چې هغه به د یو تېز سېلاب په شان په هغوی راشی لکه چې د مالک خدای باد راروان کړی وی. (۲۰) مالک خدای فرمائی چې، ”یو خلاصونکے به صیون ته راخی، د یعقوب هغه اولاد له چې د خپلو گناهونو نه اوړی. (۲۱) او ترڅو چې زما خبره ده نو زه به هغوی سره یو لوظ وکړم. زما روح چې په تاسو دے او زما کلام چې ما ستاسو په خوله کبڼې اچولے دے، هغه به هیڅکله ستاسو د خولې نه، ستاسو د اولاد د خولې نه او د هغوی د اولاد د خولې نه لرې نه شی. دا د مالک خدای وینا ده او تر همپشه همپشه پورې به هم داسې وی.“

د یروشلم د راتلونکی وخت شان او شوکت

۶۰ (۱) پاڅه، وځلېره. خکه چې ستا نور راغله دے، او د مالک خدای جلال په تا ځلېدلے دے. (۲) گوری، داسې لکه چې په زمکه تیاره خوره وی او قومونه تکی تورې تیاره لاندې پت وی، خو په تا باندې به د مالک خدای نور ځلیری او د هغه جلال به ستا دپاسه بشکاری. (۳) قومونه به ستا نور له راشی، او بادشاهان به ستا د سحر راختونکي ریا له راشی. (۴) خپل ځان نه گېرچاپېره نظر واچوه او وگوره، هغوی ټول راغونډیری او تا له راخی. ستا زامن به د لرې لرې نه

راشی، او ستا لوڼه به په غږ کښې راوستلې شی. ﴿٥﴾ بیا به
 ته دا وگورې او خوشحاله به شې، ستا زړه به غټ شی او د
 خوشحالی نه به درزېږی. ځکه چې د لرې مُلکونو خزاني به تا
 له راوړې شی، او د قومونو دولت به تا له راشی. ﴿٦﴾ د
 اوبانو غټې قافلې به تا له راشی، د میدیان او عیفة نه به
 اوبان راشی. هغوی به د شيبا نه راشی او سره زر او
 خوشبودارې مصالحې به راوړی او د مالک خدای ثناء
 صفت به کوی. ﴿٧﴾ د قیدار ټولې گډې چېلې به تا له
 راوستې شی، او د نبایوت ټول گډان به ستا خدمت دپاره
 حاضر کړې شی. زه به په قربان گاه د هغوی قربانيانې
 قبولې کړم او خپلې عبادتخاني له به شان او شوکت ورکړم.
 ﴿٨﴾ دا څوک دی چې د ورځې په شان رالوځی، لکه چې
 گوگوستکې جالې ته راروانې وی؟ ﴿٩﴾ دا د ترسیس سمندری
 جهازونه دی چې تا له راروان دی. ځکه چې دا جزیرې په ما
 یقین ساتی. دا سمندری جهازونه ستا اولاد سره د هغوی د
 سرو زرو او سپینو زرو د لرې لرې مُلکونو نه راوولی، او
 داسې به ستا د مالک خدای د نوم درناوې وشي، کوم چې د
 بنی اسرائیلو مقدس ذات دے، ځکه چې هغه تا له شان او
 شوکت درکړې دے. ﴿١٠﴾ د پردی مُلک خلق به ستا دېوالونه
 بیا جوړ کړی، او د هغوی بادشاهان به ستا خدمت کوی. ما
 په غصه کښې تا له سزا درکړه، خو اوس به زه خپل فضل
 سره په تا رحم وکړم. ﴿١١﴾ ستا دروازې به تل کولاو وی، شپه
 او ورځ به دا نه بندېږی، ځکه چې د قومونو مال دولت او د
 هغوی گرفتار شوی بادشاهان به د فتحې په جلوس کښې ښار
 ته دننه راوستل شی. ﴿١٢﴾ خو چې کوم قوم او بادشاهی ستا
 خدمت نه کوی نو هغوی به برباد شی، هغوی به په مکمل

طور تباہ شی. (۱۳) د لبنان شان او شوکت به تا له راشی. د

نختر، د سُنْدل او د سبر ونې به تا له راشی چې زما کور
بنائسته کړې شی او داسې به زه خپل کور له جلال ورکوم.

(۱۴) کومو خلقو چې به په تا ظلم زیاتې کولو نو د هغوی

اولاد به راځی او د عزت نه به تا ته ټیټیری. هر چا چې ستا
سپکاوې کړې دې نو هغه به ستا پښو ته ټیټیری. هغوی به

تا ته ”د مالک خدای بنار“ یا ”د بنی اسرائیلو د مقدس ذات
صیون“ نوم اخلی. (۱۵) اول ته رد کړې شوې وې او خلقو

به تا نه نفرت کولو، او نه به څوک په تا کښې تېرېدل. خو
اوس به زه تا د همېشه دپاره بنائسته کړم او د ټولو نسلونو

دپاره به د خوشحالی ځای یې. (۱۶) طاقتور بادشاهان او

زورور قومونه به ستا هر ضرورت پوره کړی، داسې لکه چې

ته یو ماشوم یې او د ملکې سینه روې. بیا به تا ته پته ولگی
چې زه مالک خدای ستاسو خلاصونکې، حفاظت کوونکې

د بنی اسرائیلو طاقتور حکمران یم. (۱۷) زه به ستا زېر په

سرو زرو، اوسپنه په سپینو زرو، لرگی په زېرو او کانې په

اوسپنه بدل کړم. امن به ستا رهنما او صداقت به ستا

حکمران جوړ کړم. (۱۸) ستا په ملک کښې به نور د ظلم

زیاتې، تباهی او بربادې ذکر قدرې نه کېږی. ته به خپلو

دېوالونو ته خلاصون او دروازو ته حمدوثناء نوم اخلی. (۱۹)

تا ته به نور د ورځې د نمر ضرورت نه وی او د شپې به درته

د سپوږمې ضرورت نه وی، ځکه چې مالک خدای به ستاسو

نه ختمېدونکې رڼا وی او خدای پاک به ستاسو جلال وی.

(۲۰) ستا نمر به هیڅکله نه پرېوځی او نه به دې کله سپوږمې

کوزېږی. ځکه چې مالک خدای به ستا ابدی نور وی، او ستا

د غم ورځې به ختمې شی. (۲۱) ستا د قوم ټول خلق به

صادقان وی، او هغه مُلک به د همپشه دپاره د هغوی په قبضه کښې وی. ما هغوی په خپلو لاسونو لکه د ونو په شان کړلی دی، ترڅو خپله لوئی او جلال ټولو ته ښکاره کړم. ﴿۲۲﴾ ستا ټولو نه وړه او کمزورې خاندان به هم د یو طاقتور قوم په شان لویه شی. په مقرر وخت به زه داسې وکړم. زه مالک خدای یم.

د بچ کېدو زېرې

۶۱ ﴿۱﴾ د مالک خدای روح په ما نازل دے ځکه چې زه هغه مسح کړم یم، او دې له یې رالېږلے یم چې غریبانانو ته زېرے ورکړم، مات شوی زړونه روغ کړم، د خلاصون اعلان وکړم او غلامانو ته آزادی ورکړم. ﴿۲﴾ هغه زه د دې دپاره رالېږلے یم چې د مالک خدای د برکت نه پک کال اعلان وکړم، او د خدای پاک د بدل اخستلو ورغ راغلي ده چې ټولو ماتم کوونکو ته تسلی ورکړم. ﴿۳﴾ څوک چې په صیون کښې ماتم کوی نو هغوی له به د ایرو په ځای ښائسته تاج ورکړم، او د غم په ځای به خوشحالی ورکړم، او د پرېشانی په ځای به حمدوثناء ورکړم. هغوی به په خپل صداقت کښې د څپرې د داسې ونو په شان وی چې مالک خدای په خپله د خپل جلال دپاره کړلی وی. ﴿۴﴾ هغوی به پخوانی کنیرات بیا آباد کړی او د هغه ځایونو مرمت به وکړی کوم چې ډېره موده مخکښې تباہ شوی ؤو. هغوی به هغه تباہ شوی ښارونه بیا قائم کړی کوم چې تر ډېرو نسلونو پورې غېر آباد ؤو. ﴿۵﴾ د نورو ملکونو خلق به ستاسو

خِدمت کوی. هغوی به ستاسو د رَمو خیال ساتی، ستاسو پتو کبښې به یوه کوی او ستاسو د انگورو د باغونو خیال به ساتی. (۶) په هغه وخت به تاسو د مالک خُدای اِمامان یادېږئ، او خلق به تاسو ته د خُدای پاک خادمان وائی. تاسو به د نورو قومونو د مال دولت نه خوند واخلي او د هغوی نه چې کوم مال حال تاسو ته ملاوېږي په هغې به لافي وهی. (۷) د بې عزتی او سپکاوی په خُای به تاسو ته یو په دوه عزت درکړی شی. په خپل مُلک کبښې به تاسو د مال دولت یو په دوه حصه دار یئ، او ستاسو خوشحالی به د همپشه دپاره وی. (۸) مالک خُدای فرمائی، ”زۀ د انصاف سره مینه کوم او زۀ د غلا او بدی نه نفرت کوم. زۀ به وفاداری سره خپلو خلقو له د هغوی اجر ورکړم او د هغوی سره به د همپشه دپاره یو لوظ وکړم. (۹) د هغوی نسل به په قومونو کبښې او د هغوی اولاد به په اُمتونو کبښې مشهور شی، هر څوک چې هغوی وگوري نو پته به ورته لگی چې دا هغه خلق دی چا له چې مالک خُدای برکت ورکړی دی.“ (۱۰) زۀ په مالک خُدای کبښې پېر خوشحاله یم. زما ځان د خُدای پاک په تعریف کبښې د خوشحالی سندرې وائی. ځکه لکه څنگه چې د واده زلمی د واده په جوړه کبښې او ناوې په کالو ځان سنگار کړی وی داسې مالک خُدای زۀ د خلاصون په لباس او د صداقت په څادر کبښې رانغېستې یم. (۱۱) لکه څنگه چې زمکه شینکې راتوکوی او باغ خپل تخم زرغونوی، نو داسې به خُدای تعالیٰ خلق صداقت ته جوړ کړی او دوی به د ټولو قومونو په مخکبښې د هغه ثناء او صفت وکړی.

١) د صيون د خاطره به زه غلې نه كېښېم، د

يروشلېم د خاطره به زه تر هغې پورې آرام نه كوم چې د هغې

صداقت د سحر د رڼا په شان ونه ځلېږي او د هغې

خلاصون د مشعل په شان ونه ځلېږي. ٢) قومونه به ستا

صداقت وويني، او ټول بادشاهان به ستا شان او شوکت

وگوري. او تا ته به يو نوې نوم دركړې شي، يو داسې نوم

چې مالک خدائ به په خپله خوله درباندي اېښې وي. ٣)

نو ته به د مالک خدائ په لاس كېښې د شاندار تاج په شان يې

او د خپل خدائ پاك په لاس كېښې به د شاهي پټكي په شان

يې. ٤) تا ته به بيا هيڅكله ”پرېښودلې شوې ښار“ نوم نه

شي اخستلې، او نه به ستا زمكې ته ”خوشې ملك“ نوم

اخيستلې شي. ستا نوې نوم به ”د خدائ پاك د خوشحالي

ښار“ او ”د خدائ پاك ناوې“ وي، ځكه چې مالک خدائ

ستا نه خوشحال دې او ستا نه به خپله ناوې جوړه كړي.

٥) لكه څنگه چې يو زلمې يوې پېغلې سره واده كوي، نو

داسې به ستا زامن تا سره لوظ وكړي. لكه څنگه چې د واده

زلمې د خپلې ناوې سره خوشحاله وي، نو داسې خدائ

پاك به ستا نه خوشحاله وي. ٦) اې يروشلمه، ستا په

دېوالونو ما څوكيداران ودرولي دي، هغوئ به شپه او ورځ

مسلسل دُعا كوي. تاسو چې څوك مالک خدائ ته دُعا كوي

هيڅ آرام مه كوي. ٧) او مه مالک خدائ آرام ته پرېږدئ

ترڅو چې هغه يروشلم قائم كړي نه وي او د دنيا دپاره يې د

فخر باعث جوړ كړي نه وي. ٨) مالک خدائ په خپل ښي

لاس او زورور مټ باندي قسم خوړلې دې او لوظ يې كړې

دے چي، ”زۀ به بيا ستا غله ستا په دشمنانو نۀ خوروم، او نۀ به محنت سره جوړ شوي ستا مے د پردي مُلك خلقو باندې خبښوم. ﴿٩﴾ خو چا چي دا غله رېبلي وي نو هغوي به دا خوري او د مالک خدائ تناء صيفت به كوي. او چا چي دا انگور راټول كړي وي نو هغوي به په خپله د دې شراب د مالک خدائ د كور په دربار كښې وخبښي.“ ﴿١٠﴾ بهر لار شئ، د ښار دروازو نه بهر لار شئ. او چي كوم خلق واپس راځي نو د هغوي دپاره يو سړك جوړ كړئ. يو لوي سړك تيار كړئ، د دې نه كاني لري كړئ. يوه جنډا ولگوي چي قومونو ته پته لگي. ﴿١١﴾ گوري، مالک خدائ ټولې دنيا ته دا اعلان كوي، ”د صيون لور ته ووايي چي گوري، ستاسو خلاصون راتلونكې دے. گوري، د هغه اجر د هغه سره دے، او د هغه انعام د هغه نه مخكښې مخكښې روان دے.“ ﴿١٢﴾ هغوي ته به ”مقدس خلق“ او ”د مالک خدائ بچ كړے شوي خلق“ نوم اخستلے شي. او يروشلم ته به ”غوره كړے شوے ښار،“ ”هغه ښار چي پرېښودے شوے نۀ وي“ نوم اخستلے شي.

په قومونو باندې د مالک خدائ فتح

٦٣ ﴿١﴾ دا څوك دے چي د ادوم نه راروان دے، سرې جامې يې اغوستې دي او د بصره ښار نه راروان دے؟ دا څوك دے چا چي د رعب شاهي لباس اغوستے دے او قوت سره روان دے؟ ”هم زۀ يم، چي د صداقت اعلان كوم، او د بچ كولو طاقت لرم.“ ﴿٢﴾ ستا جامې ولې دومره سرې دي؟ داسې لكه چي ستا جامې د انگورو نچورولو سره سرې

شوي وي. (۳) ”ما يواځي انگور نچور کړي دي، په قومونو کښې هيڅ څوک هم ما سره نه وو. ما په غصه کښې هغوي نچور کړي دي او د قهر نه پرې گرځېدلي يم. د هغوي د ويني دارې زما په کپرو پرېوتې دي او زما جامې په وينو سرې شوې دي. (۴) ځکه چې هغه وخت راغلي دي چې د خپلو خلقو دپاره بدل واخلم. او هغه کال راغلي دي چې هغوي په بيعه واخلم. (۵) زه هيران شوم چې هيڅوک نه وو چې خلاصه يې کړي وي او د مظلومانو مدد يې کړي وي. نو زه پخپله وروړاندې شوم چې هغوي د خپل مضبوط لاس سره بچ کړم. او زما غصې زما مدد وکړو. (۶) ما په خپله غصه کښې قومونه چڼي او نشه کړل او د هغوي وینه مې په زمکه توي کړه.“

په آزادېدو د مالک خدای ثناء صفت

(۷) زه به د مالک خدای د نه ختمېدونکې مينې بيان وکړم، هر څه چې هغه زمونږ دپاره کړي دي نو د هغې دپاره به زه د هغه ثناء صفت کوم. هغه چې بنی اسرائيلو سره بې شمېره ښېگړې کړې دي په هغې به خوشحالی کوم، کومې چې هغه د خپل رحم او مينې په مطابق کړي دي. (۸) هغه وفرمائيل، ”دوی زما خپل خلق دي، يقيناً چې هغوي به ما سره دوکه نه کوي.“ او هغه د هغوي خلاصونکې جوړ شو. (۹) هغه د هغوي په ټولو تکليفونو کښې شريک شو. او هغوي هغه فرېښتې بچ کړل کومه چې د خدای پاک د حضور نه ورغلي وه. د خپلې مينې او زړه سواندي له وجې يې هغوي په بيعه واخستل، او ټوله پخوانۍ زمانه کښې يې هغوي اوچت کړي

ۋو او گرځول يې. ﴿١٠﴾ خو هغوى د هغه خلاف سرکشي

وکره او د هغه مقدس روح يې خفه کړو. نو مالک خدای د

هغوى دشمن شو او د هغوى خلاف يې جنگ وکړو. ﴿١١﴾ بيا

هغوى ته هغه تېره زمانه راياده شوه کله چې موسى د خپلو

خلکو د مصر نه راوتو کښې رهنمائی کوله. هغوى چغه کړه،

”هغه چرته دے چا چې بنی اسرائيل د سمندر نه پورې

ويستل، چې موسى د هغوى شپون وو؟ هغه چرته دے چا

چې خپل مقدس روح راولېږلو چې د هغه د خلکو په مينځ

کښې وی؟ ﴿١٢﴾ هغه چرته دے چا چې خپل طاقت څرگند

کړو کله چې موسى خپل لاس اوچت کړو، هغه چرته دے چا

چې د هغوى په وړاندې سمندر تقسیم کړو او خپل ځان يې د

همېشه دپاره مشهور کړو؟ ﴿١٣﴾ هغه چرته دے چا چې د

سمندر ببخ کښې د دوى په تېرېدو کښې رهنمائی وکړه؟“

هغوى لکه د بنو آسونو په شان ۋو چې په صحرا کښې تېز

روان ۋو او هيڅ تيندکونه يې نه خوړل. ﴿١٤﴾ لکه څنگه چې

څاروی د آرام وادى ته کوزېږي، داسې د مالک خدای روح

هغوى له آرام ورکړو. مالک خدای خپل خلق بوتلل او د هغه

د نوم درناوے وشو.

د رحم او د توبې دُعا

﴿١٥﴾ اے مالکه خدایه، د آسمان نه په مونږ نظر وکړه، چرته

چې ته د پاکوالی او جلال سره اوسېږې. ستا غېرت او ستا

طاقت چرته دے؟ مونږ ستا د رحم او همدردى نه محروم

پاتې شو. ﴿١٦﴾ هم ته زمونږه پلار يې. اگر که ابراهيم او يعقوب

مونږ خپل نه گڼي، خو بيا هم مالکه خدایه، هم ته زمونږه پلار

پي، د پخوا نه ته زمونږ بچ کونکے پي. (۱۷) اے مالکِ خُدايه، تا ولې مونږ دې ته مجبور کړو چې ستا لارې نه واورو؟ او زمونږ زړونه دې ولې دومره سخت کړل چې ستا نه نه یريرو؟ د خپلو خدمت کونکو د خاطرہ راوگرځه، د هغه قبيلو د خاطرہ چې ستا ميراث دے. (۱۸) ستا مقدس خُائ د لږ وخت دپاره ستا مقدسو خلقو سره وو، خو اوس زمونږ دشمنانو هغه تباہ کړے دے. (۱۹) کله کله خو داسې ښکاري لکه چې مونږ هډو ستا خلق نه ؤو او نه کله ستا د خلقو د نوم پورې تړلې يو.

۶۴ (۱) اے، چې ته آسمان وشلوې او راکوز شې، نو غرونه به تا وگوري او ستا په وړاندې به په ربردېدو شی. (۲) لکه څنگه چې اور لرگی سیزی او اوبه خوټکوی، نو ستا راتگ به قومونه ولږزوی. بيا به ستا دشمنانو ته ستا د مشهورتيا پته ولگی. (۳) پخوا کله چې تا يروونکی کارونه وکړل چې مونږ پي هيڅ توقع نه کوله، نو ته داسې راکوز شوې چې غرونه ستا په وړاندې په لږزان شول. (۴) د پخوا نه نه ستا په شان خُدائ پاک چا ليدلے دے او نه پي اورېدلې دی، صرف ته هغه خُدائ پي چې د هغوی مدد کوې څوک چې ستا په انتظار کښې وی. (۵) ته هغه خلقو ته هرکلے وائې څوک چې په خوشحالی سره د صداقت کارونه کوی او ستا په لار ځی. گوره، ته مونږ ته غصه وې، خو مونږ گناه نه پرېښودله، چې د پېرې زمانې نه مونږ په گناه کښې بوخت يو، نو څنگه به بچ شو؟ (۶) مونږ ټول د هغه سړی په شان يو څوک چې ناپاک وی، او زمونږ ټول ښه

عملونه د پليټې کپرې په شان دی. مونږ د خزان د پانو په شان مړاوی شو او راپربوځو، او زمونږ گناهونه مونږ لکه د هوا په شان جارو کړی. (۷) هېڅ څوک هم ستا نوم نه اخلی او نه تا ته د رحم سوال کوی. تا زمونږ نه مخ اړولې دې او مونږ دې زمونږ د گناه په حواله کړې یو. (۸) خو اې مالکه خدایه، تۀ زمونږ پلار یې. مونږ د خټې په شان یو او تۀ د کلال په شان یې. تا مونږ جوړ کړی یو، (۹) مونږ ته سخت مۀ غصه کېږه او زمونږ گناه د همېشه دپاره یاده مۀ ساته. مونږ ته وگوره، مونږ تا ته منت کوو، او گوره مونږ ټول هم ستا خلق یو. (۱۰) ستا مقدس بناړونه تباہ شوی دی، د صیون نه بیابان جوړ شوی دې، او د یروشلم نه کنډر جوړ شوی دې. (۱۱) او ستا هغه بنائسته او مقدس کور، چرته چې زمونږ پلار نیکۀ ستا ثناء صفت کولو، اور سیزلې دې. او زمونږ د خوښې ټول ځایونو نه کنډر جوړ شوی دې. (۱۲) اې مالکه خدایه، د دې هر څۀ باوجود به تۀ زمونږ مدد نه انکار کوې څۀ؟ خاموش به یې او بې انتها سزا به راکوې؟

د سرکشۍ دپاره د خدای پاک سزا

۶۵ (۱) مالک خدای فرمائی، ”ما خپل ځان هغوی ته څرگند کړو چا چې زما تپوس نه کولو، او په هغوی مې ځان پیدا کړو چا چې زما لټون نه کولو. ما وئیل چې، زۀ حاضر یم، زۀ حاضر یم. خو بیا هم دې قوم زما نوم نه اخستلو. (۲) ما ټوله ورغ سرکشه خلقو ته لاسونه کولای نیولی وؤ. خو هغوی په خپلو غلطو لارو ځی او گډو وږو خیالونو پسې

گرځي. (۳) هغوى مسلسل زما په وړاندې زما بې ادبي كوى. هغوى په مقدسو باغونو كښې قربانيانې پېش كوى او د غېرو قومونو په قربان گاه باندې خوشبويى سوزوى. (۴) هغوى په قبرستان كښې كښې او په پتو ځايونو كښې شپې تېروي. هغوى د خنزير غوښه خورى، او د حرام خوراك بنوروا د هغوى په لوبنو كښې وي. (۵) او بيا دوى يو بل ته وائي، ”ما ته مۀ رانزدې كېره گڼې ما به پليت كړې. زۀ ستا نه زيات مقدس يم.“ داسې خلق زما په سپېرمو كښې د بدبوى په شان دى، د داسې خراب بوى په شان چې هيڅكله نۀ ختمېږي. (۶) گورئ، دا زما په وړاندې ليكلې شوى دى، زۀ به غلې نۀ پاتې كېږم او هغوى له به پوره پوره سزا وركوم. او، بې شكه زۀ به هغوى نه بدله اخلم.“ (۷) مالِك خُدائِ فرمائى، ”هغوى ته به نۀ صرف د خپلو گناهونو بلكې د پلار نيكۀ د گناهونو سزا به هم ورته ملاوېږي. ځكه چې هغوى په غرونو كښې خوشبويانې سوزولې دى او زما بې ادبي يې كړې ده. نو ځكه به هغوى له پوره پوره سزا وركړم.“ (۸) مالِك خُدائِ فرمائى، ”ترڅو پورې چې په انگورو كښې لږ رس پاتې وي نو خلق وائي، چې دا مۀ ضائع كوى، ځكه چې په دې كښې څۀ نه څۀ شته چې باعث بركت دى. زۀ به بنى اسرائيلو سره هم داسې كوم. د خپلو خادمانو د خاطرې به زۀ ټول نۀ تباه كوم. (۹) زۀ به يعقوب او يهوداه له داسې اولاد وركړم چې زما غرونه به قبضه كړي. زما غوره كړې شوى به د دې وارثان شى او زما خدمت كوونكى به هلته اوسېږي. (۱۰) د شارون په مېدان كښې به گډې چېلې څرى او د مصيبت په وادى كښې به څاروى آرام كوى. دا به زما د هغه خلقو دپاره وي چې څوك زما لټون كوى. (۱۱) خو تاسو چا چې مالِك

خُدائِ ته شا ڪرڻ ۽ او زما مقدس غر مو هڀر ڪڙو، ڇا ڇي د
 قِسمت معبود ته دسترخوان ويڙ ڪڙو او د بخت معبود ته مو
 د ميو جامونه پڪ ڪڙل، (۱۲) اوس به زه توره ستاسو په
 قِسمت ڪڙم. تاسو ٽول به د حالونڪي په وڙاندې ٽيٽ شيءَ،
 ڪُڪه ڇي ڪله ما آواز درڪڙو، نو تاسو جواب رانه ڪڙو، او
 ڇي ڪله مې درسره ڪلام ڪولو، نو تاسو نه اورېدو. او زما د
 سترگو په وڙاندې تاسو قصداً گناه ڪوله او هغه ڪُڪه به مو
 ڪول د ڪُڪه ڇي تاسو ته پته ده ڇي زه ترې نفرت ڪوم.“ (۱۳)
 نو ڪُڪه مالڪ خُدائِ تعاليٰ فرمائي، ”زما خادمان به خوراڪ
 ڪوي خو تاسو به اوڙي يئ. زما خادمان به ڪُڪه ڪوي خو
 تاسو به تڙي يئ. زما خادمان به خوشحالي ڪوي خو تاسو به
 غمڙن او په شرم پٽ يئ.“ (۱۴) زما خادمان به د خوشحالي
 سندرې وائي، خو تاسو به په مايوسي او غمڙن زڙه سره ٽڙا
 ڪوي. (۱۵) زما د غوره ڪڙي شوو خلقو په مينځ ڪڙي به
 ستاسو نوم لعنتي وي، ڪُڪه ڇي مالڪ خُدائِ به تاسو تباه
 ڪڙي. او خپلو حقيقي خادمانو له به يو بل نوم ورڪڙي، (۱۶)
 نو ڇي په مُلڪ ڪڙي هر ڪُڪه هم د برڪت دُعا غواڙي نو
 هغه به د رښتياو خُدائِ پاڪ په نوم برڪت غواڙي. هر ڪُڪه
 هم ڇي قسم ڪوي نو هغه به د رښتياو خُدائِ پاڪ په نوم قسم
 خوري. ڪُڪه ڇي د تڙي زماني تڪليفونه به هڀر ڪڙي شي. او
 زما د سترگو نه به پناه شي.“

نوي مخلوق

(۱۷) ”گوريءَ، زه نوي آسمانونه او نوي زمڪه جوڙوم. د تڙي
 زماني ڪڙيونه به نه شي يادولئ، او نه به په خيال خاطر

کڀني راڻي. (۱۸) خوشحاله شيءَ. او زه چي ڇه پيدا ڪوم نو
 په هغي هميشه خوشحالي ڪوي. گوريءَ، زه به يروشلم د
 خوشحاليءَ خائي جوڙ ڪرم، او د هغي خلق به د خوشحاليءَ
 سبب وي. (۱۹) زه پخپله به په يروشلم خوشحالي ڪوم، او د
 هغي په خلقو به خوشحاله ٿيم. په هغي کڀني به نور د ڙپا شور
 او د پرڀشانيءَ چغي نه شي اورپديءَ. (۲۰) واره ماشومان به
 نور په ڪم عمر کڀني نه مري او ٽول خلق به اوردهءَ عمرونه
 تپروي. د چا عمر چي صرف سل ڪاله وي نو هغه به هم
 خوان گڻلي شي. او ڏوڪ چي د سلو ڪالو نه مخکڀني مڙ
 شي نو هغه به لعنتي گڻلي شي. (۲۱) خلق به ڪورونه جوڙي
 او په خپله به په کڀني اوسيري، د انگورو باغونه به ڪري او په
 خپله به پي خوري. (۲۲) بيا به داسي نه وي چي د ڪور
 جوڙولو نه پس به بل ڏوڪ پکڀني اوسيري، او د باغ لگولو نه
 پس به بل ڏوڪ د دڀ مڀوه خوري. زما د خلقو عمرونه به د
 ونو په شان اوردهءَ وي. او زما غوره ڪري شوي به د خپل
 محنت ڏيڙونو نه بنهءَ خوند اخلي. (۲۳) د هغوي خواري به
 بي خايه نه وي او د هغوي بچي به د افت سره نه مخ ڪيري.
 ڏوڪ چي هغوي به د مالڪ خدائي بختور خلق وي، هغوي او
 د هغوي اولاد به برڪتناڪ وي. (۲۴) د دڀ نه مخکڀني چي
 هغوي ما له آواز راڪري زه به جواب ورڪرم. هغوي به لا د
 خپلو حاجتونو په حقله خبري ڪوي چي ما به د هغوي
 دغاگاني قبولي ڪري وي. (۲۵) شرمخان او گڍي به يو خائي
 خوراڪ ڪوي، زمريان به د ڌارو په شان بوس خوري او
 ماران به خوري خوري. زما په مقدس غر، صيون باندڀي به
 نه ڏوڪ غلط ڪار ڪيري او نه به چا ته ڏوڪ نقصان رسي. ما،
 مالڪ خدائي دا فرمايلي دي.

د مالک خدائ د قوم عدالت کول

۶۶ ﴿۱﴾ مالک خدائ فرمائی، ”آسمان زما تخت دے او

زمکه زما د پښو چوکۍ ده. نو بیا هغه کور چرته دے چې تاسو یې زما دپاره جوړوئ؟ هغه خائ کوم دے چرته به چې زه آرام کوم؟“ ﴿۲﴾ مالک خدائ فرمائی، ”ما په خپل لاس دا هر څه جوړ کړل، نو بیا دا په وجود کښې راغلل. زه د هغه خلقو خیال ساتم څوک چې عاجزان او توبه کوونکی دی، او زما د کلام په وړاندې د یرې نه رپردي. ﴿۳﴾ خو څوک چې غویې حلال کړی هغه داسې دے لکه چې انسان حلال کړی، څوک چې یو گډورے حلال کړی هغه داسې دے لکه چې د یو سپی څپ مات کړی، څوک چې د غلې نذرانه پېش کړی هغه داسې دے لکه چې د خنزیر وینه پېش کړی، څوک چې خوشبوئی پېش کړی هغه داسې دے لکه چې بُت پرستی

وکړی. دې خلقو خپلې غلطې لارې خوبښې کړې دی، او د دوی ځان په خپلو حرامو څیزونو خوشحالیږی. ﴿۴﴾ زه به په هغوی باندې لوی مصیبت راولم، هغه ټول څیزونه چې دوی ترې نه یرېدل. ځکه چې کله ما آواز ورکړو، نو هغوی جواب رانه کړو، او چې کله مې ورسره کلام کولو، نو هغوی اورېدو نه. او زما د سترگو په وړاندې هغوی قصداً گناه کوله او هغه څه به یې کول د څه چې هغوی ته پته ده چې زه ترې نفرت کوم.“ ﴿۵﴾ اے تاسو ټول څوک چې د مالک خدائ د کلام په وړاندې رپردي، د هغه کلام واورئ، ”ستاسو خپل خلق ستاسو نه نفرت کوی او زما د نوم له وجې تاسو د خپلوالی نه ویاسی. هغوی په تاسو پورې خندا کوی او وائی، مالک خدائ دې خپله لوی بښکاره کړی چې مونږ ستاسو

خوشحالی و وینو. خو هغوی به په خپله د شرم سره مخ شی.

۶) واورئ. په ښار کښې شور او غوغا، د خدای پاک په

کور کښې آواز ته غوږ ونیسی، دا د مالک خدای آواز دے،

خپلو دشمنانو له سزا ورکوی. ۷) د ماشوم د پیدا کېدو درد

نه مخکښې د یروشلم ماشوم وشو، د پیدایښت درد نه

مخکښې د هغه زوی پیدا شو. ۸) چا داسې خبره اورېدلې

ده؟ یا یې داسې څیز لیدلې دے؟ یو ملک په یوه ورځ کښې

پیدا کېدے شی؟ یا یو قوم په یوه لحظه کښې پیدا کېدے شی

څه؟ خو صیون سره هم داسې شوی دی. د ماشوم د پیدا

کېدو درد نه مخکښې د هغه ماشومان پیدا شول. ۹) مالک

خدای فرمائی، ”ولې زه به دا قوم د پیدا کېدو حد ته راولم او

بیا به یې پیدا کېدو ته نه پرېږدم؟ نه، هیڅکله نه.“ ستاسو

خدای پاک فرمائی، ”زه به دا قوم هیڅکله د پیدا کېدو نه نه

پاتې کوم. ۱۰) اے هغه ټولو خلقو چې څوک د دې ښار سره

مینه کوی، د یروشلم سره خدا او خوشحالی وکړی. اے

هغه ټولو خلقو چې په دې باندې غمژن وی، نو اوس ورسره

خوشحالی وکړی. ۱۱) اوس به تاسو د هغې تسلی ورکولو

والا سینې نه ښه په مړه کېده پئ وڅښئ، تاسو به د هغې

ښائسته ډېرو پیو نه ښه خوند واخلي.“ ۱۲) مالک خدای

فرمائی، ”گورئ، زه به د دریاب په شان د یروشلم سلامتی

زیاته کړم، او د قومونو دولت به پرې لکه د سېلاب په شان

راروان وی. بیا به تاسو د هغې سینه روئ، او هغه به تاسو په

ډوډی گرځوی، او په خپل غېږ کښې به مو ځنگوی. ۱۳) لکه

چې یوه مور خپل بچی له تسلی ورکوی، نو زه به په یروشلم

کښې تاسو له داسې آرام درکړم. ۱۴) کله چې تاسو دا

څیزونه وگورئ نو ستاسو زړونه به خوشحاله شی، او د تازه

شينكى په شان به زور كېښې شى. او هر څوك به ووينى چې
 د مالک خدای لاس د هغه د خادمانو سره دى، او د هغه
 غصه د هغه د دشمنانو خلاف ده. (۱۵) گورئ، مالک خدای
 د اور په صورت كېښې راروان دى، او د هغه جنگي گاپو
 لکه د طوفان په شان غرمبېرى. هغه به سخت قهر سره او د
 اور د شغلو په شان سخت رټلو سره سزا ورکړي. (۱۶)
 مالک خدای به اور او خپلې توري سره د دنيا عدالت وکړي،
 او ډېر خلق به د هغه د لاسه ووژلې شى. (۱۷) مالک خدای
 فرمائي، ”د هغه خلقو ختمېدل رانزدې دى څوک چې خپل
 ځانونه مقدس کوى او صفا کوى چې مقدسو باغونو ته لاړ
 شى او د هغې په مينځ كېښې د بتانو پيروي وکړي، د خنزير
 غوښه، ناولى څيزونه او منبرکان وخورى. (۱۸) ما ته د هغوى
 د خيالونو او عملونو پته ده. زه ټول قومونه او جدا جدا ژبو
 وئيلو والا راغونډوم. هغوى به راشي او زما جلال به ووينى.
 (۱۹) زه به د هغوى په مينځ كېښې يوه نېسه قائمه کړم. او په
 هغوى كېښې چې کوم ژوندى پاتې وي نو څه به ترې نورو
 قومونو ته ولېرم. هغوى به ترسيس، ليبيا او لډيه چې په غشو
 او ليندو استعمالولو كېښې تکره دى، او توبل او يونان ته
 ولېرم. او هغه لرې ملکونو ته به يې ولېرم چې هغوى زما د
 شهرت نه نه دى خبر او چې زما جلال يې هم نه دى ليدلې.
 هغوى به دغه قومونو ته زما د لويې اعلان وکړي. (۲۰) هغوى
 به ستاسو باقى پاتې خلق د هر يو قوم نه واپس راولي. هغوى
 به يې په يروشلېم كېښې زما مقدس غر ته مالک خدای ته د
 نذرانې په توگه راولي. مالک خدای فرمائي، هغوى به يې په
 آسونو، قچرو، اوبسانو، جنگي گاپو، نورو گاپو داسې راولي
 لکه څنگه چې بنى اسرائيليان په پاكو لوبښو كېښې زما کور ته

د غلې نذرانې راوړې. (۲۱) زه به د هغوی نه څه کسان امامان او لیویان جوړ کړم. دا د مالک خدای وینا ده. (۲۲) مالک خدای فرمائی، ”لکه څنگه به چې زما نوی آسمانونه او نوې زمکه زما په وړاندې قائمه وی، نو هم داسې به ستاسو اولاد او ستاسو نوم تر همپشه پورې قائم وی.“ (۲۳) مالک خدای فرمائی، ”د هرې نوې میاشتې په راختو او د هر سبت په ورځ به ټول خلق ما له راځی او زما عبادت به کوی. (۲۴) کله چې هغوی د بنار نه بهر ځی نو هغوی به د هغه خلقو لاشونه وینی چا چې زما خلاف سرکشی کړې وه. کوم چینجی چې دغه لاشونه خوری نو هغه به هیڅکله نه مری او کوم اور چې هغوی سوزوی نو هغه به نه مړ کیږی. د هغوی دا منظر به د ټولو انسانانو دپاره یروونکې وی.“